

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 45' (95) - ΤΕΥΧΟΣ 2 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2018
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς
Ἑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ κ. Κύριλλος,
Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-8160127 – Fax 210-8160128

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ.: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν ἀποστολή ἀνακουνώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ – 2^ο,
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2018

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	68
ΕΚΓΚΥΚΛΙΟΙ	
Περί τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων.....	69
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	
<i>Τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Πρός τόν Ὑπουργό Παιδείας, Ἑρευνας καί Θρησκευμάτων γιά τήν Τροπολογία πού ἀφορᾶ στό Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου</i>	71
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
Ἡ Ἑπτακτῆ Σύγκληση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος	74
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, Προσφώνησις πρὸς τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον ἐπί τῇ ἀπονομῇ τῶν διασήμεων</i>	78
<i>Τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, Ὁμιλία ἐπί τῇ Δεκαετεί Ἐπετείῳ</i>	82
Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου (Παπαθανασίου)	85
Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεσπιῶν κ. Συμεῶν (Βολιώτου)	86
Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ. Κωνσταντίου (Παναγιωτακοπούλου).....	89
Ἑορταστική ἐκδήλωση γιά τήν συμπλήρωση δέκα ἐτῶν ἀπό τήν ἐκλογή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.....	91
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Κώδικας Ἐκκλησιαστικῆς Διοικητικῆς Διαδικασίας Εἰσηγητική ἔκθεση</i>	94
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
Συνοδική Θεία Λειτουργία καί ἱερό Μνημόσυνο γιά τοὺς Μακεδονομάχους	102
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	108
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	137
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	138
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	143

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Φεβρουαρίου τοῦ Περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τὴν Ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ τῆς Ἑβδομάδος Ἱερατικῶν Κλήσεων. Στὴ στήλη τῶν Ἐπιστολῶν θά βρεῖτε τὴν Ἐπιστολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸν Ὑπουργό Παιδείας, Ἐρευνας καὶ Θεραπευμάτων κ. Κ. Γαβρόγλου περὶ τῆς Τροπολογίας, ἡ ὁποία ἀφορᾷ στό Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου.

Τό Θέμα τοῦ Μηνός εἶναι ἀφιερωμένο στήν Ἑκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας πού ἔλαβε χώραν στίς 7 καὶ 8 Φεβρουαρίου τ.ἔ. Δημοσιεύουμε τὴν Προσφώνηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας κ. Σεραφεῖμ, Ἀντιπροέδρου τῆς Ι.Σ.Ι., κατὰ τὴν ἀπονομή τῶν Διασήμεων στόν Μακαριώτατο, τὴν Ἀντιφώνηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τὰ Βιογραφικά Σημειώματα τοῦ νέου Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου καὶ τῶν νέων Ἐπισκόπων Θεσπιῶν κ. Συμεών καὶ Ἀνδρούσης κ. Κωνσταντίου καὶ τὴν Εἰσήγηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ περὶ τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῆς Διοικητικῆς Διαδικασίας.

Μπορεῖτε ἐπίσης νά διαβάσετε λεπτομέρειες γιά τὴν Τιμητικὴ Ἐκδήλωση, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στό Μέγαρο Μουσικῆς Ἀθηνῶν, γιά τὴ συμπλήρωση δέκα ἐτῶν Ἀρχιεπισκοπείας τοῦ Μακαριωτάτου.

Στά Συνοδικὰ Ἀνάλεκτα δημοσιεύουμε τὴν ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου κατὰ τό Συνοδικό Μνημόσυνο εἰς μνήμην τοῦ Παύλου Μελά καὶ τῶν λοιπῶν Μακεδονομάχων στήν Καστοριά.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τὴ δημοσίευση τῶν Κανονισμῶν καὶ τῶν Προκηρῦξεων καὶ μέ τίς εἰδησιογραφικὲς στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καὶ τῶν Διορθόξων καὶ Διαχριστιανικῶν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Περί τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 5784
Ἀριθμ. Διεκπ. 388
Ἀθήνησι 20ῆ Φεβρουαρίου 2018

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2991

Πρός
τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
μέ τῆ χάρι τοῦ Κυρίου μας ἐφθάσαμε ἤδη εἰς τό μέσον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς συνηχίζοντες τόν πνευματικόν ἀγῶνα, τοῦ ὁποίου στόχος καί τέλος εἶναι νά φθάσουμε νά προσκυνήσουμε «τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἁγίαν Ἀνάστασιν».

Πρὶν ἀπό λίγο λιτανεύσαμε τόν Τίμιο Σταυρό τοῦ Κυρίου μας, ὁ ὁποῖος μᾶς φανερώνει «τὸ πάθος τὸ ἄχραντον τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος». Δέν εἶναι σήμερον κάποια ἰδιαίτερη ἐορτὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀλλὰ λιτανεύοντες εἰς τό μέσον τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγῶνα τόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου ἀντλοῦμε δύναμη καί ἔμπνευση γιὰ νά συνεχίσουμε τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα «ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν».

Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου μας εἶναι τό μέτρον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ ἐμᾶς. Θέλουμε νά δοῦμε πόσο μᾶς ἀγαπάει ὁ Θεός; Ἄς ἀντικρύσουμε τόν Τίμιο Σταυρό εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Χριστός ἐσταυρώθη γιὰ νά δοῦμε τό μέτρον αὐτῆς τῆς ἀγάπης. Ὁ Κύριος δέν

ἀπέθανεν μόνο γιὰ ἐμᾶς, ἀλλὰ ἀτιμάστηκε γιὰ χάρι μας. Κάθε μέλος τῆς ἁγίας του σαρκὸς «ἀτιμίαν δι' ἡμᾶς ὑπέμεινε» καί μέ ὅλα τὰ παθήματά Του φανέρωσε τὴ μεγάλη ἀγάπη Του γιὰ τὸν καθένα μας.

Καθὼς ἀγωνιζόμεθα τὸν καλὸν τῆς νηστείας ἀγῶνα καί καταβάλλουμε προσπάθεια γιὰ νά κόψουμε τό θέλημά μας παίρνοντας χάρι, ἀντλοῦμε πίστη καί δύναμη ἀπὸ τὸν σταυρωθέντα Κύριο καί ἔχουμε τὴν βεβαιότητα ὅτι δέν εἶναι ἄξια τὰ παθήματα αὐτοῦ τοῦ καιροῦ μπροστά στὴ δόξα πού πρόκειται νά ἀποκαλυφθεῖ σ' ἐμᾶς.

Καί ὅπως τότε ὁ Μωυσῆς κάρφωσε σέ ἓνα ξύλο ἓνα χάλκινο φίδι καί τό ὕψωσε εἰς τύπον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μέσα στό στρατόπεδο τῶν Ἰουδαίων, ὥστε ὅποιοι δαγκωμένοι ἀπὸ τὰ φίδια καί στρεφόμενοι πρὸς αὐτό θεραπεύονταν, ἔτσι καί μέσα στὴν Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τσιμπημένοι ἀπὸ τὰ φίδια τῶν παθῶν μας νά ἀπενίξουμε τὸν Σταυρόν τοῦ Κυρίου καί νά θεραπευόμεθα. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ ἡ χαρὰ ἦλθε σέ ὅλο τὸν κόσμον.

Αὐτὴ τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως διάλεξε ἡ Ἐκκλησία μας καί τὴν ἀφιερώνει κάθε χρόνο στὶς Ἱερατικὲς κλίσεις. Τί σημαίνει ἱερατικὴ κλίση, μέ «ι»; Σημαίνει τὴν ἐπιθυμία καί τὴν λαχτάρα πού ἔχει ἓνας νέος ἄνθρωπος γιὰ νά γίνεῖ ἱερέας τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Ἡ ἱερατικὴ κλήση μέ «η» φανερώνει τὴν πρόσκληση πού ὁ Χριστός ἀπευθύνει σέ ἄνθρώπους καί τοὺς καλεῖ νά Τὸν ἀκολουθήσουν καί νά διακονήσουν τὴν Ἐκκλησία Του.

Κάποτε περπατώντας δίπλα στὴν θάλασσα εἶδε δύο ἀδελφούς πού ἦταν ψαράδες καί ἔφτιαχναν τὰ δίχτυα τους. Σταματώντας μπροστά τους τοὺς εἶπε: «Ἀκολουθήστε με καί θὰ σᾶς κάνω ψαράδες ἀνθρώπων», καί ἐκεῖνοι ἄφησαν τὰ δίχτυα καί τὸν πατέρα

* Ἀπεστάλη γιὰ νά ἀναγνωσθεῖ στοὺς Ἱερούς Ναοὺς κατὰ τὴν Γ' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν (τῆς Σταυροπροσκυνήσεως).

τους καί Τόν ἀκολούθησαν. Ἦταν ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης. Ἡ κλήση ἦταν ξεκάθαρη. Ἡ ἀπάντηση εὐθεῖα καί ἄμεση. Ἔγιναν κατόπιν οἱ μεγάλοι ἀπόστολοι Ἰάκωβος καί Ἰωάννης.

Σέ κάποιον ἄλλο πού καθ' ὑπερβολήν ἐδίωκε τήν Ἐκκλησία, τόν Σαούλ, φανερώνεται μέ ὅλη τή δόξα Του μέρα μεσημέρι καί τόν ρωτᾷ: «Σαούλ, τί μέ διώκεις»; Ἐκεῖνος τυφλώνεται ἀπό τή μεγάλη δόξα καί ἀπορημένος ρωτᾷ: «Ποιός εἶσαι Κύριε σὺ τόν Ὅποιον ἐγώ διώκω»; Γιά νά πάρει τήν ἀπάντηση: «Ἐγώ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τόν ὅποιον σὺ διώκεις». Καί ἀπό τότε ὁ Σαούλ γίνεται ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Μιά ἄλλου εἴδους πρόσκληση.

Μέσα στό διάβα τῶν αἰώνων ὁ Χριστός καλεῖ τούς ἀνθρώπους νά διακονήσουν τό θυσιαστήριο καί τούς ἀδελφούς τους. Πολλές φορές νέα παιδιά, πού διαφορετικά ξεκίνησαν, πού ἄλλες ἐπιστήμες ἐσπούδασαν, ξαφνικά ἔνωσαν δυνατή μέσα τους τήν ἔμπνευση τῆς Ἱερωσύνης καί τότε τά πάντα ἄλλαξαν μέσα τους. Τά ἐγκατέλειψαν ὅλα, παρὰ τίς διαμαρτυρίες τῶν ἴδιων τῶν γονέων τους γιά νά γίνουν ἱερεῖς. Ἐνα τέτοιο παράδειγμα εἶναι ὁ Ἅγιος Λουκάς ὁ ἰατρός, ὁ Ἐπίσκοπος Συμφερουπόλεως. Ἰατρός ξεκίνησε καί Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ κατέληξε καί τελείωσε.

Χωρίς τήν ἀγία Ἱερωσύνη δέν ὑπάρχει Ἐκκλησία. Ὁ ἱερέας, ἐνδεδυμένος τήν χάρι τῆς Ἱερωσύνης κάνει τήν Ἐκκλησία. Ὅλοι μας καταλαβαίνουμε τήν ἀνάγκη τῆς ὑπαρξης εὐλαβῶν Ἱερέων καί χαιρόμεθα ὅταν τούς ἔχουμε. Ἀπό πού ὅμως θά προέλθουν οἱ Ἱερεῖς; Ἀπό τίς χριστιανικές οἰκογένειες. Ἀπό τίς οἰκογένειες πού εὐλαβοῦνται τόν Θεό καί πού νιώθουν ιδιαίτερη εὐλογία νά προσφέρουν ἕνα παιδί τους στό Θεό. Ὁ Χριστός ρωτᾷ τόν Πέτρο: «Μέ ἀγαπᾷς πιά πολύ ἀπό τούς ἄλλους»; Ὁ Πέτρος τοῦ ἀπαντᾷ: «Ναί, Κύριε, σὺ ξέρεις ὅτι σέ ἀγαπῶ». Καί ὁ Χριστός τοῦ λέγει: «Βόσκει τά ἀρνία μου! Ποίμαινε τά πρόβατά μου». Καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος σχολιάζει: «Εἶδες; Δέν τοῦ ζήτησε νά νηστεύει, δέν τοῦ ζήτησε νά κάνει ἄλλα πράγματα, ἀλλά νά βόσκει τά ἀρνία Του, θεωρώντας σάν τήν πιά μεγάλη ἔνδειξη τῆς ἀγάπης πρὸς τόν Θεό, τή φροντίδα διὰ τούς ἀνθρώπους ὑπὲρ τῶν ὁποίων Ἐκεῖνος ἀπέθανε».

Ἡ στάση τοῦ χριστιανοῦ ἀπέναντι στήν Ἱερωσύνη εἶναι ἡ λυδία λίθος πού κρίνει πόσο ἀληθινή ἢ ψεύτικη εἶναι ἡ πρὸς τόν Θεόν ἀγάπη μας. Ἡ ἱερωσύνη εἶναι ὁ Χριστός ὁ ἴδιος. Ὅταν ἀπεχθάνομαι τήν Ἱερωσύνη ἀπεχθάνομαι τόν ἴδιο τόν Χριστό. Γι' αὐτό ὁ

Χριστός μᾶς εἶπε ὅτι αὐτός πού ἀγαπᾷ τόν πατέρα ἢ τήν μητέρα του πάνω ἀπό τόν Χριστό δέν εἶναι ἄξιος τοῦ Χριστοῦ καί αὐτός πού ἀγαπᾷ τόν γιό ἢ τήν κόρη του καί ἀρνεῖται νά τούς προσφέρει στόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία Του δέν εἶναι ἄξιος τοῦ Χριστοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

σᾶς προτρέπουμε καί σᾶς παρακαλοῦμε κατ' ἀρχὴν νά προσεύχεσθε γιά νά ἀναδεικνύει ὁ Χριστός μέσα στήν Ἐκκλησία του καλοῦς ἱερεῖς μέ πίστη, μέ καθαρότητα καί μέ ἀγάπη στόν Ἰδιο καί τήν Ἐκκλησία του.

Νά προσεύχεσθε καί νά καλλιεργεῖτε τή σπίθα τῆς Ἱερωσύνης, ἐάν τήν συναντήσετε στίς καρδιές τῶν παιδιῶν σας καί νά μὴν ἐπιχειρήσετε νά τήν σβήσετε. Ἡ μερίμνα γιά νά ἔχει ἡ Ἐκκλησία καλοῦς ἱερεῖς ἀφορᾷ σέ ὅλους μας, σέ ὅλο τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Νά χαίρεσθε καί νά καμαρώνετε καί νά δοξάζετε τόν Θεό ἐάν κάποιον παιδί σας ἀκολουθήσει τόν δρόμο τῆς Ἁγίας Ἱερωσύνης.

Ὁ Ἱερέας εἶναι τό σημεῖο τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ Του, ἕνας ὁδοδείκτης γιά τόν οὐρανό.

Σᾶς εὐχόμεθα νά διέλθετε καί τό ὑπόλοιπον τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς μέ εἰρήνη, μέ μετάνοια καί μέ ἀγάπη, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι μας νά γίνουμε μέτοχοι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος, Πρόεδρος
- † Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου Δωρόθεος
- † Ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος
- † Ὁ Νέας Σμύρνης Συμεών
- † Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων Νεκτάριος
- † Ὁ Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης Παῦλος
- † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων Ἐπιφάνιος
- † Ὁ Δράμας Παῦλος
- † Ὁ Σισανίου καί Σιατίστης Παῦλος
- † Ὁ Πολυανῆς καί Κιλκισίου Ἐμμανουήλ
- † Ὁ Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης Ἰωάννης
- † Ὁ Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν Μᾶρκος
- † Ὁ Νικοπόλεως καί Πρεβέξης Χρυσόστομος

Ὁ Ἀρχιεραματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Πρός τόν Ὑπουργό Παιδείας, Ἑρευνας καί Θρησκευμάτων
 γιά τήν Τροπολογία πού ἀφορᾷ στό Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα
 Εὐαγγελιστρίας Τήνου

(26.2.2018)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 799
 Ἀριθμ. Διεκπ. 429
 Ἀθήνησι 26ῃ Φεβρουαρίου 2018

Πρός
 τόν Ἀξιότιμο
 κ. Κωνσταντῖνο Γαβρόγλου
 Ὑπουργό Παιδείας, Ἑρευνας καί Θρησκευμάτων
 Εἰς Ἀμαρούσιον

Ἀξιότιμε κ. Ὑπουργέ,

Συνοδικῆ Ἀποφάσει, ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 26ης μηνός Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐν τῇ ρηθείᾳ Συνεδρία Αὐτῆς, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποστείλῃ τήν παροῦσα ἐπιστολή, καθ' ὅσον ἐνημερωθήκαμε ὅτι στίς 22.2.2018 κατατέθηκε ἡ βουλευτικὴ τροπολογία μέ γενικό ἀριθμό καταθέσεως 1488 καί εἰδικό ἀριθμό καταθέσεως 152, ἡ ὁποία ὑπογράφεται ἀπό ἑπτὰ (7) Βουλευτές (ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, Τό Ποτάμι). Μέ τήν τροπολογία αὐτή ἐπιδιώκεται τόσο ἡ τροποποίηση διατάξεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (νόμου 590/1977) ὅσο καί ἡ κατάργησις διατάξεων τοῦ νόμου 4301/2014 (26 παρ. 1, 50, 51 παρ. 6), πού ὅλες ἀφοροῦν στή διοίκησιν τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρυματος τοῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Τήνου («Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου», Π.Ι.Ε.Τ. πρόκειται γιά τό κρατικό Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, πού διοικεῖ τόν πανελληνίαν λατρευτικῆς σημασίας Ἱερό Ναό τῆς Εὐαγγελιστρίας Τήνου καί τήν παρουσίαν του).

Τά ζητήματα πού θέτει ἡ βουλευτικὴ τροπολογία ἔχουν ἀπαντηθεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος

μέ προγενέστερη ἐπιστολή (ἔτους 2015) πρὸς τόν τότε Ὑπουργό Παιδείας, Ἑρευνας καί Θρησκευμάτων κ. Νικόλαο Φίλη καί τούς κ.κ. Προέδρους τῶν Κοινοβουλευτικῶν Κομμάτων, τήν ὁποία σᾶς κοινοποιοῦμε. Οἱ ἀπόψεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔγιναν τότε κατανοητές καί ἀποσοβήθηκε ἡ νομοθετικὴ πρωτοβουλία, πού σήμερον ἐπαναφέρεται ἀπὸ τούς ἀνωτέρω κ.κ. βουλευτές.

Δυστυχῶς ἐλάχιστοι τοπικοὶ παράγοντες τῆς Τήνου συνεχίζουν νά παραπληροφοροῦν, δέν ἐννοοῦν νά καταλάβουν ὅτι ἀφ' ἑνός τό Ἰδρυμα τῆς Εὐαγγελιστρίας Τήνου εἶναι «Πανελλήνιο» καί «Ἱερό Ἰδρυμα», ἐπειδὴ διοικεῖ Ἱερό Ναό μέ τήν παρουσίαν του, καί ὄχι «δημοτικὴ ἐπιχείρησις», καί ὅτι ἀφ' ἑτέρου ἡ παρουσία του συγκεντρώθηκε ἀπὸ τήν εὐλάβειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ στήν Παναγία Θεοτόκον καί τόν Ἱερό Ναό τῆς. Ἄρνούνται ἀκόμη νά ἀποδεχθοῦν τό γεγονός ὅτι ὅσα ψευδῶς καταμαρτυροῦσαν τό 2014 κατὰ τοῦ τότε νέου νόμου 4301/2014 περὶ δήθεν αὐτοδίκαιης ὑπαγωγῆς τοῦ Ἰδρυματος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Τήνου στήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, περὶ δήθεν καταργήσεως τοῦ «αὐτοδιοικητοῦ χαρακτῆρα» τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρυματος καί περὶ δήθεν παύσεως τῆς ἐποπτείας τῆς Πολιτείας στό Ἱερό Ἰδρυμα, πανηγυρικῶς κατερρίφθησαν ἀπὸ τήν Ὀλομέλειαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (3631/2015). Τέλος, ἀρνούνται νά ἀποδεχθοῦν τό γεγονός ὅτι καί μετὰ ἀπὸ τόν νόμον 4301/2014 τό Ἰδρυμα συνεχίζει νά ἐποπτεύεται ἀπὸ τήν Πολιτείαν (Ὑπουργεῖο Παιδείας, Ἑρευνας καί Θρησκευμάτων), ὅπως καί πρὶν ἀπὸ τόν νόμον 4301/2014, καί ὅτι οἱ τελευταῖες ἐκλογές γιά τήν ἀνάδειξιν νέας Διοικούσας Ἐπιτροπῆς στίς 10.12.2017 ἔγιναν μέ ἀπολύτως ὁμαλό τρόπο κατὰ τόν ν. 349/1976 καί μέ συμμετοχὴ τῶν

νομίμων έκλεκτόρων, πολλοί από τούς οποίους (μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Τήνου και όχι μόνον) απέιχαν από τις προηγούμενες εκλογές του Δεκεμβρίου 2014, επειδή είχαν πεισθεί από αβάσιμες κατηγορίες κατά του ν. 4301/2014.

Ανακύπτει επομένως η εύλογη άπορία: πώς είναι δυνατόν βουλευτές, και μάλιστα από πολιτικούς χώρους που τάσσονται υπέρ των «διακριτών ρόλων» ή υπέρ του «χωρισμού Κράτους - Έκκλησίας» και της απόλυτης «θρησκευτικής ουδετερότητας» του Κράτους, να εισηγούνται μεταβολές στην Καταστατική Νομοθεσία της Έκκλησίας της Ελλάδος υποκαθιστώντας την Ίερά Σύνοδο Αυτής ή να εισηγούνται τροπολογίες για τη διοίκηση και διαχείριση Ίερων Ίδρυμάτων Ναών χωρίς γνώση της Έκκλησίας; Για τόν λόγο αυτό οφείλουμε να συγχαρούμε την Κομματική Οργάνωση Βάσης (Κ.Ο.Β.) Τήνου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος (Κ.Κ.Ε.) για τη στάση ιδεολογικής συνέπειας, επειδή –άν και εκκινώντας από αντίθετη προς την Έκκλησία άφετηρία σε επίπεδο όρολογίας και ουσίας (του χωρισμού Κράτους Έκκλησίας)– είχε ανακοινώσει σε σχέση με τό Ίερό Ίδρυμα της Εὐαγγελιστρίας Τήνου: «Ο Γ.Γ. του Κ.Κ.Ε. και οί βουλευτές του τοποθετούνται πάντοτε με βάση τό πλαίσιο του διαχωρισμού - Έκκλησίας και Κράτους, τήν πάγια δηλαδή θέση του κόμματος για τίς σχέσεις Κράτους Έκκλησίας. Θέση του ΚΚΕ είναι ότι ό έλεγχος του κράτους πρέπει να περιοριστεί στή διακρίβωση τών τυπικών προϋποθέσεων, χωρίς να παρεμβαίνει στήν έσωτερική οργάνωση τών θρησκευτικών ένώσεων, τών εκκλησιαστικών ιδρυμάτων κ.λπ.».

Η συγκεκριμένη τροπολογία (1488/152/22.2.-2018) βρίθεται ψευδών και παραπλανητικών διαδόσεων στήν αίτιολογική της έκθεση. Τολμᾶ μάλιστα να επικαλεῖται υπέρ της ανάγκης καταργήσεως τών άρθρων 26 παρ. 1, 50 και 51 παρ. 6 του ν. 4301/2014 τήν απορριπτική απόφαση τής Ολομέλειας του Συμβουλίου τής Επικρατείας (Σ.τ.Ε.) 3631/2015, ή όποία απέρριψε (και μάλιστα όμοφώνως) τήν αίτηση άκυρώσεως του Δήμου Τήνου κατά τής συνταγματικότητας τών ως άνω διατάξεων του νόμου 4301/2014. Επιπλέον ή άνωτέρω δικαστική απόφαση απέρριψε τόν ψευδή ισχυρισμό, τόν όποιο άναπαράγει ή τροπολογία, ότι, επειδή με τόν νόμο 4301/2014 τό Π.Ι.Ε.Ε.Τ. έπαυσε να

έξαιρείται από τίς διατάξεις του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος (ν. 590/1977), δήθεν υπήχθη αυτοδικαίως στήν έποπτεία τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ότι μετατράπηκε σε «έκκλησιαστικό ίδρυμα» και ότι έπαυσε ή έποπτεία του Ύπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων επί του Ίδρύματος. Ειδικότερα, με τίς διατάξεις τής επίμαχης τροπολογίας:

α) Έπιχειρείται να τροποποιηθεί ό Καταστατικός Χάρτης τής Έκκλησίας τής Ελλάδος και να επαναφερθεί σε ισχύ τό καταργηθέν (με τό άρθρο 51 παρ. 6 του ν. 4301/2014) άρθρο 66 παρ. 1 του νόμου 590/1977 (τό τελευταίο άρθρο που έξαιρούσε τό Π.Ι.Ε.Τ. από τόν ν. 590/1977 είχε εισαχθεί στή Βουλή τό 1977 με παρέμβαση τότε βουλευτών και χωρίς γνώση και συναίνεση τής Ίεράς Συνόδου). Επιδιώκεται επομένως τό Ίερό Ίδρυμα του Ναού τής Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Τήνου να έξαιρείται από τίς διατάξεις του νόμου 590/1977. Προσπαθούν δηλαδή να παρέμβουν μονομερῶς στόν ισχύοντα Καταστατικό Χάρτη τής Έκκλησίας τής Ελλάδος χωρίς γνώση και συναίνεση του διοικητικού όργάνου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, τής Ίεράς Συνόδου. Πρόκειται για ώμή παραβίαση τής θρησκευτικής έλευθερίας και τής αρχής τής αυτοδιοικήσεως τής Έκκλησίας τής Ελλάδος (3 παρ. 1, 12, 13 παρ. 1 Συντάγματος, 9, 11 ΕΣΔΑ). Σημειώνεται πάντως ότι ή όμόφωνη απόφαση του Σ.τ.Ε. (3631/2015) νομολόγησε ότι ούδεμία έξομείωση του Ίερού Ίδρύματος με τά εκκλησιαστικά ιδρύματα συνέβη λόγω του νόμου 4301/2014, όπως άναληθῶς άναφέρει ή αίτιολογική έκθεση τής τροπολογίας. Αντιθέτως, τό άρθρο 51 παρ. 6 του νόμου 4301/2014 προβλέπει ρητῶς τή διατήρηση του καθεστώτος λειτουργίας του Ίδρύματος (νόμος 349/1976): «Η παρ. 1 του άρθρου 66 του ν. 590/1977 (Α 146) καταργείται. Τό προηγούμενο έδάφιο δέν καταργεί τόν ισχύοντα ν. 349/1976 (Α 149), όπως έχει τροποποιηθεί μέχρι και τή δημοσίευση του παρόντος νόμου».

β) Προτείνεται ή κατάργηση τής δυνατότητας ψηφοφορίας του Σεβ. Μητροπολίτη Σύρου κατά τήν πρώτη συνεδρία τής νεοεκλεγείσας Διοικούσας Επιτροπής (Δ.Ε.) του Πανελληνίου Ίερού Ίδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου (άρθρα 26 παρ. 1, 50 ν. 4301/2014). Ειδικότερα, μετά από τήν έκλογή τών μελών τής Δ.Ε. άνά τριετία και κατά τήν

πρώτη συνεδρία της νέας Διοικούσας Έπιτροπής, προβλέπεται ότι τά νέα μέλη της Δ.Ε. ψηφίζουν μεταξύ τους και επιλέγουν τόν Άντιπρόεδρο και τόν Γενικό Γραμματέα της Διοικούσας Έπιτροπής. Η επίμαχη τροπολογία απαγορεύει τό δικαίωμα ψήφου κατά τή συγκεκριμένη ψηφοφορία στόν επιχώριο Μητροπολίτη Σύρου, Πρόεδρο της Έπιτροπής, ό όποιος είναι και ό μοναδικός εκπρόσωπος της Έκκλησίας στή διοίκηση του Ίερού Ίδρύματος. Αναρωτάται κανείς γιατί πρέπει νά απαγορεύεται στόν Πρόεδρο του Ίδρύματος νά ψηφίσει στήν συγκεκριμένη συνεδρίαση. Η άφαιρέση του δικαιώματος ψήφου από τόν Μητροπολίτη Πρόεδρο του Ίερού Ίδρύματος τόν καθιστά διακοσμητικό στοιχείο, άφου του απαγορεύεται νά παρίσταται σέ αυτή τήν πρώτη συνεδρίαση και νά ψηφίζει, παρ' ότι κατά τήν άπόφαση 3631/2015 της Όλομέλειας του Σ.τ.Ε. «τό Ίδρυμα έχει από ίδρύσεώς του προεχόντως θρησκευτικούς σκοπούς, οί όποιοι σχετίζονται μέ τήν διοίκηση και διαχείριση της περιουσίας του Ίερού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου (Ευαγγελιστρίας) Τήνου, πού άποτελεί ιερό προσκύνημα» (σκέψη 15). Πρέπει νά γίνει κατανοητό ότι ό Ίερός Ναός της Ευαγγελιστρίας Τήνου έχει άποδοθεί έξ άρχής στή δημόσια λατρεία και δέν άποτελεί ιδιωτική ύπόθεση κανενός.

γ) Καθαιρείται πραξιοποιηματικώς ή έκλεγεΐσα στίς 10.12.2017 Διοικούσα Έπιτροπή του Ίδρύματος και όρίζεται ήμερομηνία έκλογής νέας Διοικούσας Έπιτροπής. Σημειώνεται ότι ή τελευταία έκλογή στίς 10.12.2017 διενεργήθηκε μέ τίς ίδιες διατάξεις του νόμου 349/1976, τόν όποιον σέβεται άπολύτως ή Ίερά Σύνοδος, όπως και οί προγενέστερες έκλογές, καθώς οί διατάξεις του νόμου 349/1976 δέν έχουν τροποποιηθεί από τόν νόμο 4301/2014, ως προς τήν έκλογή των μελών της Διοικούσας Έπιτροπής, και παραμένουν σέ πλήρη ισχύ. Συνεπώς, ή γενομένη έκλογή της Διοικούσας Έπιτροπής στίς 10.12.2017, ή όποία αυθαίρετως καταργείται μέ τήν τροπολογία, δέν έχει καμία συνάφεια και αιτιώδη σχέση μέ τήν έφαρμογή των άρθρων 26 παρ. 1 και 51 παρ. 6 νόμου 4301/2014, τά όποια ή τροπολογία έπίσης προτείνει νά καταργηθούν. Αναρωτάται κανείς γιατί καθαιρείται ή Διοικούσα Έπιτροπή του Ίδρύματος, άφου τά μέλη της δέν έξελέγησαν βάσει των διατάξεων του

νόμου 4301/2014, ό όποιος δέν ρυθμίζει τό ζήτημα αυτό. Η άπάντηση είναι άπλή: επειδή στίς τελευταίες έκλογές (10.12.2017) δέν έξελέγησαν τά μέλη πού μερικοί τοπικοί παράγοντες επιθυμούσαν νά έκλεγούν. Καί προσέτι διότι, μετά από τήν έκλογή τους, τά νέα μέλη της Διοικούσας Έπιτροπής δέν έξελέξαν τόν Άντιπρόεδρο και τόν Γενικό Γραμματέα πού οί άνωτέρω παράγοντες θά επιθυμούσαν. Έπειδή λοιπόν κατόπιν μίας νόμιμης έκλογικής διαδικασίας έξελέγησαν μή άρεστά –σε έλάχιστους– μέλη της Διοικούσας Έπιτροπής, καθαιρείται διά νόμου ή Έπιτροπή. Είναι προφανές ότι νομοθετικές πρωτοβουλίες, πού άποβλέπουν στήν άνατροπή νομίμως έκλεγμένων διοικήσεων σέ Ίδρύματα και Ν.Π.Δ.Δ., δέν σέβονται τή δημοκρατική άρχή ούτε τήν άρχή της αυτοδιοικήσεώς τους, περί των όποιων ύποτίθεται ότι περικηδονται.

Έν τέλει, επειδή ή μεθοδολογία και ή πολιτική θεολογία, οί όποιες προάγονται μέ τήν τροπολογία (μέ άρ. 1488/152/22.2.2018), άποτελούν δημοκρατικό άτόπημα και άναιρούν κατά συνταγματικώς άπαράδεκτο τρόπο τίς θρησκευτικές έλευθερίες της Έκκλησίας της Ελλάδος, σας καλούμε νά τήν καταψηφίσετε. Η προτεινόμενη τροπολογία άναμηνύεται άνεπίτρεπτα στή διοίκηση Ίερού Ναού και της περιουσίας του, πού ή Πολιτεία κατέστησε Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου για λόγους αύξημένης νομικής προστασίας του. Δέν είναι δυνατόν ή Έκκλησία της Ελλάδος νά μήν γνωρίζει και νά μήν συναινεί σέ τροποποίηση του Καταστατικού της Χάρτη, ή όποία προκαλείται από τήν τροποποίηση του καθεστώτος του Ίερού Ίδρύματος, πού διοικεί Ίερό Ναό τεθειμένο σέ δημόσια, και μάλιστα πανελλήνια, λατρεία, καθώς δέν πρόκειται για ιδιωτικό Ίερό Ναό. Οί μονομερείς αυτές νομοθετικές πρωτοβουλίες έπιστρέφουν τήν πολιτική και θρησκευτική ζωή της Πατρίδας σέ παλαιές και επώδυνες περιόδους πραξιοποιηματικών έπεμβάσεων της Πολιτείας σέ έσωτερικά ζητήματα της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Έπί δέ τούτοις, εύελπιστούντες ότι θέλετε κατανοήσει τήν σημασία των ως άνω έκτεθέντων και ότι θά λάβετε ύπ' όψιν τίς θέσεις της Έκκλησίας της Ελλάδος, επικαλούμεθα έφ' ύμās πλουσία τήν Χάρη του Θεού και διατελούμε μετ' εύχών και τιμής.

Ο Άθηνών Ίερόνυμος, Πρόεδρος

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ Ἑκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

(7-8 Φεβρουαρίου 2018)

*Πρώτη Συνεδρία
τῆς ἐκτάκτου Συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
(7.2.2018)*

Συνήλθε τὴν Τετάρτη, 7 Φεβρουαρίου 2018, στὴν πρώτη Συνεδρία τῆς ἐκτάκτου Συγκλήσεώς της, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, ἱερουργήσαντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Στεφάνου.

Περὶ τὴν 9η πρωινή, στὴ μεγάλη Αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία γιὰ τὴν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἀπαρτία.

Ἀκολούθως ὑλοποιήθηκε ἡ ἀπὸ 9.1.2018 Συνοδικὴ Ἀπόφαση περὶ Ἀπονομῆς Τιμητικῆς Διακρίσεως στὸν Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς Αὐτοῦ στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ Θρόνο τῶν Ἀθηνῶν, σύμφωνα μὲ τὸ προβλεπόμενο τυπικὸ.

Στὴν προσφώνησή του πρὸς τὸν Μακαριώτατο, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, χαρακτήρισε τὴν Ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ τῆς ἀπονομῆς τῶν Διασήμεων τῆς Τιμητικῆς Διακρίσεως, ὡς πράξη ἀπόλυτα ἐπαινετὴ καὶ ἄξια πάσης ἀποδοχῆς.

Κατόπιν, ἀφοῦ ἀναφέρθηκε ἐκτενῶς στὴ μέχρι τοῦδε πορεία τοῦ Μακαριωτάτου, στὴ βιοτή, τίς σπουδές, τὴν ἱερατικὴ, Ἀρχιερατικὴ καὶ Ἀρχιεπισκοπικὴ του διακονία, ἔκλεισε τὴν προσφώνησή του ἐπαναλαμβάνοντας τὸν ἐπίλογο τοῦ Ἐνθρονιστηρίου Λόγου τοῦ Μακαριωτάτου: «*Τέκνα καὶ ἀδελφοί μου, προσεύχομαι καὶ παρακαλῶ τὸν Θεό, ὅταν περάσει ὁ καιρὸς καὶ πλησιάσω στὸ τέλος τοῦ κύκλου τῆς ἐπιγείου διακονίας μου, νὰ εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἀπολογηθῶ μὲ παρηγορία ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γι' αὐτὸν τὸν θρόνο πού μου ἐμπιστεύθηκε ὁ Κύριος. Θὰ ἤθελα μέχρι τότε νὰ ἔχω κατακτήσει τὸ δικαίωμα νὰ μιλήσω γι' αὐτὸν τὸν Θρόνο κοιτώντας σας στὰ μάτια καὶ ἐκφραζόμενος μὲ τὸν ἴδιο τρόπο πού μιλοῦσε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, λέγοντας ὅτι αὐτὸς ὁ θρόνος εἶναι ὁ τάφος μου καὶ ἐγὼ μέσα ὁ νεκρὸς, ὅμως ὁ τάφος ἔχει τὴν ἐξουσία νὰ διδάσκει».*

Μετά τὴν ἀπονομὴ τῆς τιμητικῆς διακρίσεως ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Ἀντιπρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος στὴν ὀμιλία του ἐπὶ τῇ Δεκαετείᾳ Ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεώς του στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ Θρόνο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέφρασε τίς ὀλόθερμες εὐχαριστίες του πρὸς τὸ Σεπτὸ Σῶμα τῶν Ἀγιωτάτων Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας γιὰ τὴν ξεχωριστὴ καὶ ἰδιαιτέρα τιμὴ νὰ τοῦ ἐπιδοθεῖ τὸ Μετάλλιο τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν καὶ θεμελιωτοῦ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παύλου.

Μεταξὺ ἄλλων ὁ Μακαριώτατος ἀνέφερε, ὅτι ἡ δεκαετὴς διακονία τοῦ ἀναμφίβολα συνέπεσε μὲ περίοδο κρίσιμης δοκιμασίας γιὰ τὴν συντριπτικὴ πλειονότητα τοῦ χριστεπώνυμου πληρώματος τῆς χώρας μας. Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία ἀρκετὲς φορές βρέθηκε γιὰ μίαν ἀκόμη φορὰ στὸ

στόχαστρο της αμφισβήτησης, ακόμη και αβάσιμης κριτικής, αντιμετωπίζοντας έχθρικό κλίμα. Εκείνη όμως οὐδέποτε ήττήθηκε, αλλά, παρά τις δυσχερείς συνθήκες, ποτέ δὲν ἐγκατέλειψε τὸ βασικό της λειτουργήμα καὶ τὸν πρωταρχικό της σκοπό, πού δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴ σωτηρία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ μέσῳ τῆς ποιμαντικῆς μέριμνας καὶ πνευματικῆς διακονίας. Γι' αὐτό καὶ κύριος στόχος του ἦταν ἡ θωράκιση τῆς συχνά ἀπειλούμενης κοινωνικῆς συνοχῆς ἐγκύπτοντας στὸν τραυματισμένο πνευματικά, ψυχικά καὶ κοινωνικά ἄνθρωπο καὶ δίδοντάς του ἐλπίδα γιὰ ἓνα καλύτερο αὐριο.

Ἀκολούθως ἐπισήμανε ιδιαίτερα ὅτι βασικὴ ἐπιδίωξη του ὑπῆρξε ἡ κανονικὴ καὶ ἀπρόσκοπη λειτουργία τοῦ Συνοδικοῦ συστήματος μέ γνώμονα τίς ἀρχές τῆς συλλογικότητας, τοῦ κοινῶν ὀφέλους καὶ τοῦ μείζονος ἀγαθοῦ τῆς πνευματικῆς ἐνότητας τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

Περαινώντας τὴν ὁμιλία του, ὁ τιμηθεὶς Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ζήτησε τὴν ἀγάπη καὶ τίς προσευχές τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν γιὰ τὴ συνέχεια τοῦ δύσκολου καὶ κοπιαστικοῦ ἔργου του, ἐκφράζοντας ταυτόχρονα τὴν ἔντονη ἀγωνία του γιὰ τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδας μας. «Ὁ τόπος μας», τόνισε, «χρειάζεται σύνεση καὶ ἐνότητα, χαρακτηριστικά πού καλούμαστε πρωτίστως ἐμεῖς, ὡς Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, νὰ προβάλουμε, δείχνοντας ἀλληλοσεβασμὸ καὶ διά-

θεση ἀρμονικῆς συνεργασίας. Αὐτό ἀπαιτεῖ ἀπὸ ἐμᾶς τώρα ἡ πατρίδα μας, αὐτό ἀπαιτοῦν οἱ παροῦσες ἐθνικές, πολιτικές καὶ κοινωνικές ἐξελίξεις».

Σύμφωνα μέ τὴν Ἡμερησία Διάταξη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὡς Πρόεδρος τοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, προσεφώνησε τὰ Μέλη Αὐτῆς εὐχαριστώντας ἀρχικά τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς γιὰ τὴν προσέλευσή τους στὴν Συνεδρίαση. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνέφερε: «Ἡ Ἐκκλησία δὲν περιορίζεται στὴν ἐγκοσμιότητα, πού περιορίζει τὴν ἐλευθερία της καὶ ἀπομονώνει τὸν σκοπὸ της, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται στὴν αἰωνιότητα. Δὲν ὀρθώνει λόγο, δὲν διατυπώνει πρόταση, προκειμένου νὰ ἀσκήσει μία ἀνούσια, ἄσκοπη ἢ καὶ ἀνώφελη ἀντιπολίτευση. Σκοπὸς της ἦταν καὶ εἶναι νὰ εὐρίσκεται δίπλα στὸν κόσμο, δίπλα στὸν κάθε ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ζῶσα εἰκόνα τοῦ ζῶντος Θεοῦ, προσκαλώντας τὸν σὲ ἐνότητα, ἀφοῦ ὅπως χαρακτηριστικά ἀναφέρει ὁ ἱ. Χρυσόστομος ἡ Ἐκκλησία εἶναι “ἐνώσεως καὶ συμφωνίας ὄνομα”. Ὅσο ἡ Ἐκκλησία διατηρεῖ τὴν ταυτότητά της, δὲν μερίζεται, οὔτε μερίζει, ἀλλὰ ἐνοποιεῖ καὶ μεταμορφώνει.

Μέ τὴ χάρη καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ συμπλήρωσα δέκα ἔτη στὴ θέση εὐθύνης καὶ διακονίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, τοῦ πρώτου μεταξύ ἴσων στὴν

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος τελεῖ τὸν ἀγιασμὸ γιὰ τὴν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Αυτοκέφαλη και ζωντανή Έκκλησία μας. Σᾶς εὐχαρίστησα πρὶν, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ τὸ πράξω καὶ τώρα, διότι εἴμαστε ἓνα σῶμα καὶ μία φωνή.

Πράγματι, καθ' ὅλη τὴν δεκαετὴ αὐτὴ καὶ ἰδιαίτερα κοπιαστικὴ περίοδο πάσχισα νὰ διακονήσω: τὸν ἄνθρωπο, τὴ συνοδικότητα, τὶς ὀρθές σχέσεις Ἐκκλησίας-Κράτους, τὶς διορθόδοξες καὶ διαχριστιανικές συγκυρίες, τὴν παρατεινόμενη κρίση ἀρχῶν, θεσμῶν καὶ ἀξιῶν, τὴ φτώχεια, τὴ δημιουργία κοινωνικοῦ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας μας, τιμώντας τοὺς προκατόχους μου, τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσία, τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐκπαίδευση, προσπάθησα νὰ δημιουργήσω πρόσθετο κῆρος στὴν Ἐκκλησία μὲ τὴν ἀνάδειξη ἄξιων ἐπισκόπων-ποιμένων, νὰ προασπίσω τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας μας, νὰ προβάλω τὴν ἐνότητα καὶ ὄχι τὶς ἀντιπαραθέσεις, νὰ ὑπερβῶ τὶς ὅποιες μικρότητες καὶ διαφορές μας, γεφυρώνοντας τὸ ὅποιο χάσμα τῶν μεταξὺ μας ἀδελφικῶν σχέσεων».

Σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του ὁ Μακαριώτατος ἀνέφερε: «Βεβαίως, δέν σταματοῦμε ἐδῶ. Ἡ Ἐκκλησία δέν σταματᾶ ποτέ νὰ ἐργάζεται, νὰ διακονεῖ καὶ νὰ ὑπηρετεῖ τὸν ἄνθρωπο. Ἀποτελεῖ πρώτιστη ἀνάγκη νὰ ἐντατικοποιήσουμε τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, νὰ συνεχίσουμε ἄοκνα νὰ ἀναδεικνύουμε τὸν κοινωνικὸ της χαρακτήρα καὶ πρόσωπο, νὰ πλησιάσουμε τὸν ἄνθρωπο πού ὑποφέρει, πονάει, αἰσθάνεται ξεχασμένος ἢ εἶναι

ἀπογοητευμένος, νὰ συνεχίσουμε νὰ προσφέρουμε τὴν πολύτιμη βοήθειά μας καὶ στήριξη στὸν ἰδιαίτερα καταπονημένο λαό μας, διατηρώντας ἀκέραια τὴν κοινωνικὴ συνοχή καὶ ἐφαρμύζοντας τὴν θεϊκὴ ἐντολὴ τῆς ἀγάπης».

Ἀκολούθως, συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο, Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου κ. Δωρόθεο καὶ Πατρῶν κ. Χρυσόστομο.

Ἐν συνεχείᾳ, σύμφωνα μὲ τὴν Ἡμερησία Διάταξη, ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἐδρας Μάνης. Ἐπὶ συνόλου 81 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 72 ψήφους καὶ ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 8 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθη 1 λευκὴ ψήφος. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ἐκλογῆς.

Ἀκολούθησε ἡ διαδικασία τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μάνης δι' ἐκλογῆς. Γιά τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου 81 ψηφισάντων ἔλαβαν:

- 1) Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομος Παπαθανασίου, ψήφους 64
- 2) Ἀρχιμ. κ. Συμεὼν Λαμπρινάκος, ψήφους 50
- 3) Ἀρχιμ. κ. Ἀλέξιος Ψωίνος, ψήφους 40.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Μάνης ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. κ. Χρυ-

Φωτογραφικὸ στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν Ἑκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

σόστομος Παπαθανασίου μέ 61 ψήφους, επί συνόλου 80 ψηφισάντων, ο Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. κ. Συμεών Λαμπρινάκος ἔλαβε 18 ψήφους καί ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. κ. Ἀλέξιος Ψωίνος, ἔλαβε 1 ψήφο. Ἐπίσης εὐρέθη 1 ἄκυρη ψήφος.

Ἀκολούθησε ἡ ψηφοφορία γιά τήν ἐκλογή τῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Γιά τήν πλήρωση τῆς θέσεως Βοηθοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μέ τόν τίτλο τῆς πάλαι πότε διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Θεσπιῶν, σύμφωνα μέ τούς Ἱερούς Κανόνες καί τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου 1951/1991, ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμ. κ. Συμεών Βολιώτης λαμβάνοντας ψήφους 65.

Γιά τήν πλήρωση τῆς θέσεως Βοηθοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μέ τόν τίτλο τῆς πάλαι πότε διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ἀνδρούσης, ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Κωνστάντιος Παναγιωτακόπουλος λαμβάνοντας ψήφους 71.

Κατά τήν κρατοῦσα Ἐκκλησιαστική Τάξη ὁ ἐψηφισμένος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος καί οἱ Θεοφιλέστατοι ἐψηφισμένοι Ἐπίσκοποι Θεσπιῶν κ. Συμεών καί Ἀνδρούσης κ. Κωνστάντιος, ἔδωσαν τό Μέγα Μήνυμα ἐντός τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἐπί παρουσία πολλῶν Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν καί Λαϊκῶν Χριστιανῶν.

Οἱ χειροτονίες ἐτελέσθησαν ὡς ἑξῆς:

Τό Σάββατο 10 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου.

Τήν Κυριακή 11 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου Θεσπιῶν κ. Συμεών.

Τήν Δευτέρα 12 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ. Κωνσταντίου.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας θά συνεχίσει καί θά ὀλοκληρώσει τίς ἐργασίες Τῆς τήν Πέμπτη 8 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ.

*Δεύτερη ἡμέρα
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
(8.2.2018)*

Συνήλθε τήν Πέμπτη, 8 Φεβρουαρίου 2018, στή δεύτερη ἡμέρα τῆς ἐκτάκτου Συγκλήσεώς της, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Κατά τήν πρωινή Συνεδρία, μετά τήν προσευχή, ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καί διεπιστώθη ἀπαρτία.

Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τά Πρακτικά τῆς χθεσινῆς Συνεδρίας.

Ἀκολούθως, σύμφωνα μέ τήν Ἡμερησία Διάταξη, ἀνέπτυξε τήν Εἰσήγησή του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, μέ θέμα: «*Τροποποιήσις Κανονισμοῦ περί Ἐφημεριῶν καί Διακόνων*». Ὁ Σεβασμιώτατος Εἰσηγητής, ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στή νομοθετική ἐξουσιοδότηση γιά τήν ἔκδοση τοῦ ἐν λόγω Κανονισμοῦ, προέβη στίς κατ' ἄρθρον παρατηρήσεις του.

Μετά τήν Εἰσήγηση ἔγινε εὐρύτατος διάλογος, κατά τόν ὅποιον ἔλαβαν τόν λόγο πολλοί Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς καί ἐψηφίσθη κατ' ἄρθρον καί στό σύνολό του ὁ Κανονισμός.

Ἐπίσης ἐνέκρινε καί τό «*Σχέδιον Κανονισμοῦ περί Διοικητικῆς Διαδικασίας*» ἐπί τῆς διανεμηθείσης Εἰσηγήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ.

Τέλος, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἀσχολήθηκε μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά θέματα.

*Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας*

Προσφώνησις πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον ἐπὶ τῇ ἀπονομῇ τῶν διασήμων

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ
Ἀντιπροέδρου τῆς Ι.Σ.Ι.

(Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
7.2.2018)

Μακαριώτατε,
κατὰ τὴν τελετὴν τῆς Ἐνθρονήσεώς Σου ὡς Ἀρ-
χιεπισκόπου ἰσταμένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ συνε-
δρευῶν ὡς Προεδρευῶν τῆς Ἱεραρχίας, εἰς τὴν
προσφώνησίν μου εἶχα εἰπῆ ἐν ἐπιλόγῳ:

Τὸν πύργο χτίζουμε ὄλοι ἀντάμα
καὶ κάνομε σωστό τὸ τάμα
κανέννας μας νά μὴν σταθῆ
ὥσπου ὁ πύργος νά στηθῆ
κι ὡς τὰ οὐράνια νά ὑψωθῆ.

Μαζί θά περπατήσωμε χέρι μέ χέρι
στόν δρόμο τοῦτο πού στή θέωσι θά μᾶς φέρη.

Οἱ ποιητικοὶ αὐτοὶ στίχοι ὡς προφητικὴ ρήσις,
πεπλήρωνται σήμερον, μέ τὴν ὁμόφωνην ἀνάθεσιν
εἰς ἐμένα, νά προσφωνήσω καὶ ἐν συνεχείᾳ νά
ἐπιδώσω τὰ διάσημα τῆς Τιμητικῆς Διακρίσεως,
εἰς ἀντίδοσιν τῆς ὑπὸ τῆς Μακαριότητος Ὑμῶν
ἐπιδόσεως εἰς ἐμέ, τῶν διασήμων τῆς Τιμητικῆς
Διακρίσεως καὶ ἀντέκτησιν τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀγά-
πης ὡς ἀνεξοφλήτου ὀφειλῆς.

Ἅγιοι ἀδελφοί,

ἢ ὁμόφωνος Ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ. νά τιμήσῃ τὸν
Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πά-
σης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον καὶ νά ἀπονεύμῃ αὐτῷ
ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας συνε-
δριαζούσης, τὰ διάσημα, εἶναι πρᾶξις ἀπόλυτα
ἐπαινετὴ καὶ ἀξία πάσης ἀποδοχῆς.

Καὶ διὰ τὴν μὲν παράδοσιν τῶν διασήμων,
καλῶς ἐπελέγη ὁ Ἀντιπρόεδρος. Ἡ προσφώνησις
ὁμως, θά μπορούσε νά δοθῆ εἰς ἄλλον ἀδελφόν.
Ἐπειδὴ ὁμως «τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίνονται» πεί-
θομαι τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ προχωρῶ.

Τὴν προσφώνησιν, τὴν διαιρῶ σέ τρία μέρη, μέ
τό σκεπτικόν, ὅτι κάθε ἓνα μέρος εἶναι βᾶσις πού
ὀδηγεῖ σέ ἀναβάσεις, εἶναι βαθμὸς πού καταλήγει
σέ ἀναβαθμὸ.

Οἱ βαθμοὶ καὶ οἱ βᾶσεις εἶναι:

Βιογραφικά
Σπουδαστικά
Κληρικά

Α' Βιογραφικά:

Ὁ Μακαριώτατος, κατὰ κόσμον Ἰωάννης Λιά-
πης, ἐγεννήθη εἰς τὰ Οἰνόφυτα Βοιωτίας τὸ 1938.
Τὸ τοπωνύμιον καὶ τὸ οἰκογενειακὸν καὶ Ἐκκλησια-
στικὸν περιβάλλον μᾶς βοηθοῦν νά κάνομε στήν
Εὐαγγελικὴ παρομοίωσι τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ κλή-
ματος τὴν μεταφορὰ καὶ ἀναφορὰ, κατὰ τὴν ὁποί-
αν ὁ μικρὸς Ἰωάννης, εἰς τὸ εἶναι καὶ τὸ ζῆν,
ἦλθεν ὡς νεόφυτος φυτεία ἐν μέσῳ τῆς εὐκλημα-
τούσης ἀμπέλου, μέ προορισμὸ νά γίνῃ κλῆμα
καρποφόρον καὶ κατάκαρπον, ἀλλὰ καὶ ἐν συνεχείᾳ
καὶ ἀμπελουργός.

Ἀπὸ τὴν πρώτη αὐτῆ βᾶσι ἔχομε τὴν ἀνάβασιν
στά:

Β' Σπουδαστικά:

Ἡ φοίτησις στά ἀνάλογα σχολεῖα γίνεται στή
γενέτειρα ἢ πρωτοβάθμια καὶ στή Χαλκίδα ἢ δευ-
τεροβάθμια. Ἐπειδὴ «φύσει τοῦ εἰδέναι ὀρέγε-
ται», προχωρεῖ νά ἀποκτήσῃ πανεπιστημιακὴ μόρ-
φωση, διὰ νά λάβῃ διαδοχικὰ τὰ Πτυχία τῆς Φιλο-
σοφικῆς καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπι-
στημίου Ἀθηνῶν. Ἡ ἐπιστήμη τῆς Ἀρχαιολογίας
καὶ οἱ γνώσεις τῆς Θεολογίας ὀδηγοῦν σέ μετα-
πτυχιακὰ σπουδὰς στήν Αὐστρία καὶ στήν Γερμα-

νία, διά τήν σπουδήν τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης καί διά νά καταλήξῃ ἐν συνεχείᾳ Πανεπιστημιακός βοηθός στήν Ἀρχαιολογική Ἐταιρεία Ἀθηνῶν, δίπλα στόν καθηγητή Ὁρλάνδο.

Ὡς Φιλολόγος καθηγητής, ἐδίδαξε στήν Λεόντειο Σχολή Νέας Σμύρνης, στό 9ο Γυμνάσιο Ἀθηνῶν καί στό Γυμνάσιο Αὐλῶνος. Ἀπόδειξις τοῦ ἐπιτυχημένου ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου εἶναι ἡ τιμητική ἐκδήλωσις πού διοργάνωσε ἡ Λεόντειος Σχολή, ὅπου νῦν Καθηγηταί καί καταξιωμένοι Ἐπιστήμονες, τότε μαθηταί, ἐξεφράσθησαν ἐπαινετικά καί ὁμολόγησαν εὐλικρινά τήν εὐγνωμοσύνην τους, πού ὅπως εἶπαν: *«ἐλυπήθησαν διά τήν ἀποχώρησιν ἀπό τήν Σχολήν, τοῦ φερέλπιδος νέου Διδάσκαλου Ἰωάννου Λιάπη»*. Περιορίζομαι στήν ἀναφορά μόνο σέ αὐτή τήν ἐκδήλωσι, πού ἀφορᾷ στό ἐκπαιδευτικό ἔργο, διότι ἡ περίπτωσις αὐτή εἶναι σημαντική. Ὡς γνωστόν οἱ μαθηταί τῆς Σχολῆς αὐτῆς εἶναι παιδιὰ πού ἔχουν τήν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς μέ ὑψηλό δείκτη νοημοσύνης, πού μόνον Καθηγηταί ὑψηλῆς μορφώσεως μποροῦν νά σταθοῦν καί νά διδάξουν. Ὁ Μακαριώτατος, ἐπετέλεσεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἔργον μεγάλο καί ἄφησε «μετάμελον».

Πλούσιον εἶναι καί τό συγγραφικόν ἔργον πού θά ἀπαριθμηθῇ σέ πλήρη βιβλιογραφία. Ἀρκούμεθα στό ἀντιπροσωπευτικό τοῦ ὅλου συγγραφικοῦ του ἔργου, τό βιβλίον *«Μεσαιωνικά Μνημεῖα*

Εὐβοίας», τό ὁποῖο βραβεύθηκε ἀπό τήν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τό ἔτος 1970 μέ τό Πρῶτο Βραβεῖο. Ἡ βράβευσις ἀπό τήν Ἀκαδημία εἶναι γεγονός ἐνδεικτικόν καί ἀποδεικτικόν τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου, πού τιμᾷ τόν πολὺγγραφον συγγραφέα. Ἔχει νά παρουσιάσῃ καί πολλά ἄλλα βιβλία, μελέτες καί δημοσιεύματα ποικίλου περιεχομένου.

Ἄν καί ἡ δευτέρα αὐτή βᾶσις παρεῖχε εὐρύτατον πεδῖον ὁράσεως καί δράσεως Ἐπιστημονικῆς, Ἐκπαιδευτικῆς καί Συγγραφικῆς καί ἦταν ἕνα πλατύσκαλο μέ ἀνοιχτούς ὁρίζοντες γιά τό «εὐζήν», δέν περιορίσθηκε σ' αὐτό, ἀλλ' ἐπροτίμησεν, ἐπεθύμησεν καί ἐπραγματοποίησεν τήν ἀνάβασιν εἰς τήν:

Τρίτην Βαθμίδα τοῦ Κληρικῶ:

Τόν βλέπομε νῦν νά ἀποβάλλῃ τόν τῆβεννον τοῦ Διδασκάλου καί νά ἐνδύεται τό τιμημένο ῥάσο. Νά περιφρονῇ τά σκύβαλα καί νά κερδίζῃ τόν Χριστόν.

Γιά τήν ἀνάβασιν αὐτήν, θά μοῦ ἐπιτρέψετε μία παρένθεσι. Εἶπε κάποιος:

«Ἡ πορεία πρὸς τόν Χριστόν καί ἡ ὀλοκληρωτική ἀφιέρωσις σ' Αὐτόν, γίνεται κατά δύο τρόπους. Ὁ ἕνας εἶναι μακροχρόνιος, μέ πολλές διακνυμάνσεις καί ὁ ἄλλος, σύντομος καί ἄμεσος».

Παραδείγματα:

Ὁ Αὐγουστίνος καί ὁ Παῦλος. Ὁ πρῶτος, μετά μακρά πορεία, ἔγινε αὐτός πού γνωρίζομε, ὁ Παῦ-

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ καί ἀντιπρόεδρος τῆς Ι.Σ.Ι. ἀπονέμει τὰ διάσημα τῆς τιμητικῆς διακρίσεως τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο.

λος, σέ στιγμή χρόνου μετεστράφη και έκερδήθη διά τόν Χριστόν, ισοβίως και αιώνιως.

Ένα δεύτερο σχετικό παράδειγμα είναι ή Λυδία και ό δεσμοφύλαξ. Η πρώτη άνοιξε ήρεμα τήν καρδιά της, όπως τό λουλουδι άνοιγει στίς άκτίνες του ήλιου, «προσέχειν τοίς λαλουμένοις υπό του Παύλου». Ό δεσμοφύλακας έχρειάσθηκε «ένα χαστούκι», τόν σεισμό, νά τόν συγκλονίση και νά ζητήση άμέσως τήν σωτηρία πού άμέσως τήν έλαβε και ήγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκώς τώ Θεώ.

Μετά από αυτά έρχεται τό έρώτημα: Ό Ιωάννης πώς προσήλθεν εις τήν τάξιν των κληρικών;

Δέν είναι μυστικό. Μας τό λέγει ό ίδιος στό λόγο του κατά τήν εις Έπίσκοπον Χειροτονίαν:

Εύχαριστώ τόν πνευματικό μου πατέρα Αρχιμ. Βασίλειον Οικονόμου ό όποίος εις τά νεανικά μου χρόνια και έπειτα έστάθη βοηθός και ενισχυτής.

Εύχαριστώ τόν σεβαστό Γέροντα Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας Νικόδημο, διά τήν αγάπην του προς έμέ. Θα είναι ό διά τής σιωπής κήρυξ και έπιστολή άρετής, ή ύπ' έμου άναγινωσκομένη. Οί τόσες άρετές του θα άποτελούν δι' έμέ πηγην έμπνεύσεως και δείκτην πορείας εις τήν Αρχιερατικήν μου διακονίαν.

Έπομένως ό Μακαριώτατος δέν περιορίστηκε στην άναζήτησι του Χριστού, ούτε εκλήθηκε βίαια, αλλά εκ βρέφους τά Έερά Γράμματα οίδε από τούς γονείς, τούς όποιους εύχαριστεί και ζητεί τήν άμοιβήν παρά του Θεού, διά τούς πολλούς κόπους πού κατέβαλον. Τά πρόσωπα συνέβαλαν, ώστε μέ όρθή πορεία έξ άρχης και σταθερά βήματα νά προχωρήση στην ολοκληρωτική άφιέρωσι στον Χριστό και τήν Έκκλησία.

Έτσι επιβεβαιώνεται ό λόγος του Άγίου Γρηγορίου: «για νά φτάση κανείς στον Θεό χρειάζεται φωτισμένο οδηγό και βοηθό».

Χρονικά οί βαθμίδες τής Έερωσύνης έχουν ως έξής:

Μοναχική κουρά: 30.11.1967

Χειροτονία εις Διάκονον και Πρεσβύτερον: 1967

Χειροτονία εις Μητροπολίτην: 1981 και

Έκλογή εις Αρχιεπίσκοπον: τό έτος 2008

Σύνολον Έκκλησιαστικής Διακονίας: 50 έτη

Ήτοι: 14 Έερατικής

26 Αρχιερατικής

10 Αρχιεπισκοπικής

Στά πρώτα 40 χρόνια διακρίνεται:

Έως Προποσύγκελλος Θηβών και Λεβαδείας
Έως Έγούμενος των Έ. Μονών Σαγματά και
Όσίου Λουκά

Έως Αρχιεραματεύς τής Έερας Συνόδου και

Έως Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας

Κατά τά έτη αυτά, έπετέλεσεν έργα πολλά και θαυμαστά, πού περιληπτικά κατά κατηγορίες έχουν ως έξής:

- Θεία Λατρεία
- Κήρυγμα - Κατήχησις
- Φιλανθρωπία
- Ένορία
- Πνευματικό δυναμικό
- Έερες Μονές
- Κτηριακή ύποδομή και Πνευματικά Κέντρα Νεότητας και Οικογενείας και Έστορικων Αρχαιολογικών έρευνών
- Στέγες ήλικιωμένων, Οικοτροφεία, Κέντρο έπανεπτάξεως ψυχικώς πασχόντων και προλήψεως για τά ναρκωτικά
- Συσσίτια άπόρων
- Κατασκηνώσεις

Είναι Πρόεδρος του Έλληνικού Έδρύματος Καρδιολογίας «ΕΛΙΚΑΡ».

Διά τήν συνδρομήν του στον τομέα τής ύγείας τιμήθηκε από τήν Έατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Ρουμανίας, μέ τήν άπονομή του τίτλου του Έπιτίμου Διδάκτορος του εκεί Πανεπιστημίου και άλλα ών ούκ έστιν άριθμός και κατά μέρος λέγειν και «έν ήμεις σιωπήσωμεν όμως οί λίθοι κεκράζονται».

Έρχόμεθα εις τήν πρό τελευταίαν άνάβασιν:

Τόν Αρχιεπισκοπικόν Θρόνον, πού έγινε τήν 7ην Φεβρουαρίου 2008. Διά τήν βαθμίδα αυτή δέν θα είπω πολλά, διότι όλοι μας είμεθα γνωστοί και μάρτυρες των έργων αυτού.

Θά άρκεσθώ σε πέντε σημεία του Ένθρονιστηρίου λόγου. Είπε:

«Πρώτο σημείο πού κατακαίει τήν καρδιά μου είναι ή μέριμνα για τά νειάτα του τόπου μας, για τά παιδιά μας πού αισθάνονται προδομένα από τήν άσυνέπεια έργων και λόγων.

Παιδιά μου, ή Έκκλησία είναι τό σπίτι σας, στρέψτε τά βήματά σας προς τά εκεί. Έγώ ό Αρχιεπίσκοπός σας και μαζί μέ έμένα όλοι οί Έερείς

βγαίνομε νά σᾶς συναντήσωμε. Ἀγαπημένα μου παιδιά θέλω νά συναντιόμαστε γιά νά χτίσωμε τό αὐριο, πού τό δικαιοῦσθε ἐσεῖς καί ἐμεῖς σᾶς τό ὀφείλομε.

Δεύτερο σημείο πού βασανίζει τόν λογισμό μου εἶναι ἡ εὐθύνη μου γιά τήν πορεία τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμικοῦ γίνεσθαι. Ἀπευθύνω τό λόγο, στόν ἐπιστημονικό κόσμο καί σᾶς προσκαλῶ καί προκαλῶ νά ξανα-ἀνακαλύψωμε μαζί τούς χυμούς πού ἔθρεψαν τίς ψυχές τῶν προγόνων μας καί ἐγέννησαν τόν πολιτισμό πού κληρονομήσαμε. Ἐμεῖς ἔχομε ὑποχρέωσι ἀπέναντί σας καί σεῖς ἔχετε χρέος στό γένος μας καί τήν Ἱστορία.

Τρίτο σημείο πού εἶμαι ὑποχρεωμένος νά τοποθετηθῶ γιά τήν φροντίδα πρὸς τόν καθ' οἰονδήποτε τρόπο δοκιμαζόμενον συνάνθρωπο. Καλῶ λοιπόν τό λαό τοῦ Θεοῦ νά συναντηθοῦμε γύρω ἀπό τήν Ἁγία Τράπεζα, γιά νά κάνωμε τήν ἀγάπη καί τήν ἐνότητα τρόπο ζωῆς, ὥστε ἡ Θεία Λειτουργία νά γίνεται πηγὴ παρηγορίας καί προσφορᾶς γιά κάθε πονεμένο ἀδελφό μας.

Τέταρτο σημείο, ἡ ἐνορία νά εἶναι μία μικρὴ ὄασις γιά τούς νέους. Ἕνα καταφύγιο γιά νέα ζευγάρια, μία γωνιά γιά τήν χειμαζομένη σύγχρονη οἰκογένεια, μία ξεστή φωλιά γιά κάθε κοπιῶντα καί πεφορτισμένο. Μία ἐστία πού θά καίει ἀδίαλείπτως ὡς φωτιά τῶν πνευματικῶν ἀναζητήσεων, ἕνα θυσιαστήριον ἀπὸ τό ὅποιο ξεκινοῦν ὅλα καί στό ὅποιο καταλήγουν τά πάντα. Εἶναι ἐπεῖγον σέ κάθε γωνιά τῆς ἀθηναϊκῆς γῆς νά ὑπάρχη μία ζωντανή ἐνορία.

Πέμπτο σημείο, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὡς Πρόεδρος ἔχει καθῆκον νά διασφαλίζη τήν λειτουργία τοῦ Συνοδικοῦ συστήματος καί ὡς πρῶτος μεταξὺ ἴσων νά εἶναι ἐγγυητής τῆς εὐρυθμίας καί λειτουργίας του. Ἐχει τήν εὐθύνη νά μεριμνᾷ, ὥστε τό Συνοδικό πνεῦμα νά διαποτίζη κάθε πτυχή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου. Παρακαλῶ ὁ καθένας μας νά συμβάλῃ ὑπεύθυνα στήν οὐσιαστική καί ἔμπρακτη λειτουργία τοῦ Συνοδικοῦ συστήματος».

Αὐτά καί πολλά ἄλλα θέματα πού ἀνέφερε στόν ἐνθρονιστήριο λόγο, δέν ἐπιδέχονται σχολιασμό.

Εἶναι ἔργα πού ἐκτελοῦνται σίς ἡμέρες τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς Διακονίας καί εἴμεθα ὄλοι μάρτυρες.

Ἐπίλογος

Περιγράψαμε τίς βάσεις καί ἀναβάσεις τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ Μακαριωτάτου. Ὑπάρχει καί τελευταία ἀνάβασις; Ἀσφαλῶς ναί. Ἀλλά δυσκολεύομαι νά τήν ἀναφέρω, διότι ἀναφέρεται στό ἐπέκεινα καί ἴσως μειώσω τήν χαρὰ τῆς ἐπιτυχημένης Διακονίας καί τῆς Τιμητικῆς διακρίσεως πού ἀμέσως θά ἐπακολουθήσει:

Τήν ἀναφορά σ' αὐτὴ τήν ἀνάβασιν τήν δανείζομαι ἀπὸ τόν Μακαριώτατο, πού στόν Ἐνθρονιστήριο λόγο του ἐν ἐπιλόγῳ εἶπε καί τοῦτο τόν λόγον:

Τέκνα καί ἀδελφοί μου,

προσεύχομαι καί παρακαλῶ τόν Θεόν, ὅταν περᾶσει ὁ καιρὸς καί πλησιάσω στό τέλος τοῦ κύκλου τῆς ἐπιγείου διακονίας μου, νά εἶμαι ἔτοιμος νά ἀπολογηθῶ μέ παρηγορία ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων, γι' αὐτόν τόν Θρόνον πού μοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Κύριος καί θά ἤθελα μέχρι τότε, νά ἔχω κατακτήσει τό δικαίωμα νά μιλήσω γι' αὐτόν τό Θρόνον κοιτώντας σας στά μάτια, πού κατὰ τόν Ἅγιο Κοσμά τόν Αἰτωλό εἶναι ὁ Τάφος μου καί ἐγὼ εἶμαι μέσα ὁ νεκρὸς, πού ὁμως ὁ τάφος ἔχει τήν ἐξουσία νά διδάσκει.

Μποροῦμε λοιπόν νά μιλήσωμε γιά ἀνάβασιν, ἀπὸ τήν βᾶσιν αὐτὴ ἐδῶ, στόν Θρόνον ἐν Οὐρανῷ, πού τόν ἔχει ἐτοιμάσει ὁ Θεός καί περιμένει νά μᾶς ἀνεβάσει. Ἔτσι ἔχομε τό ζῆν, τό εὐ ζῆν καί ἀνεβαίνομε στό αἰεὶ ζῆν.

Ἡ προσφώνησίς μου εἶναι:

Μακαριώτατε,

Χαῖρε, ὅτι τό ὄνομά Σου ἐγράφη ἐν Οὐρανοῖς!

Χαῖρε, ὅτι ὁ θρόνος ἐτοιμὸς ἐστὶ!

Εὐχαίροντες, εὐχόμεθα ἔτι καί ἔτι, πολλά ἐπὶ γῆς τά ἔτη. Συνευδοκοῦμε δέ σύν τῇ ἀπονομῇ τῶν διασήμων τῆς Τιμητικῆς Διακρίσεως, δεόμενοι, εὐδοκία καί ἀγαθότητι τοῦ Θεοῦ, ὅταν ὁ δρόμος καί τό ἔργον ὃ δέδωκέ σοι ὁ Θεός τελειώσῃ, νά δώσῃ τόν Θρόνον καί νά ἀποδώσῃ τιμὴν καί δόξαν αἰώνιον ἐν οὐρανοῖς.

Ἀμήν

Ὁμιλία ἐπὶ τῇ Δεκαετεί Ἐπετείῳ

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερωνύμου

(Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
7.2.2018)

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

«Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ δούλου αὐτοῦ» (Λκ. 1, 46-47).

Μέ βαθύτατα αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης, σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, ἐπιτρέψτε μου νὰ ἐκφράσω τίς ὀλόθερμες εὐχαριστίες μου πρὸς ὅλους Ἐσᾶς, πρὸς τὸ σεπτὸ Σῶμα τῶν Ἀγιωτάτων Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας γιὰ τὴν ξεχωριστὴ αὐτὴ καὶ ἰδιαίτερα τιμὴ νὰ μοῦ ἀποδίδετε τὸ Μετάλλιο τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἔθνῶν Παύλου, τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ θεμελιωτοῦ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ φωτιστοῦ τῆς πατρίδος μας ἀλλὰ καὶ τοῦ κατ' ἐξοχὴν θεολόγου τῆς Ἐνότητος, τοῦ ὁποίου μοναδικὴ ἔγνοια ὑπῆρξε *«ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν»*.

Δόξα καὶ αἶνον ἀναπέμπω πρὸς τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ, ἡ χάρις τοῦ Ὁποίου κάλεσε τὴν ταπεινότητά μου στὴ σεπτὴ Πρωθιεραρχία τῆς Ἀγιωτάτης ταύτης Ἐκκλησίας σέ μία ἰδιαίτερος κρίσιμη καὶ ἱστορικὴ στιγμή γιὰ τὴν πατρίδα μας. Διὰ τῶν πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Λουκᾶ τοῦ ἐν Στειρίῳ καὶ χάρις στὴν ἀδελφικὴ Σας ἀγάπη καὶ συμπαράσταση ὁ Πανάγαθος Θεὸς ἀξίωσε τὴν ταπεινότητά μου νὰ συμπληρῶνῃ σήμερα δέκα ἔτη στὸν οἶακα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

* * *

Ἀναμφίβολα, ἡ δεκαετής αὐτὴ διακονία μου στὴν Πρωθιεραρχία τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνέπεσε μέ περίοδο κρίσιμης δοκιμασίας, ἐνίοτε σκληρῆς, ἀλλὰ καὶ πολλαπλῶς ἐπιζημίας γιὰ τὴ συντριπτικὴ πλειονότητα τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος τῆς χώρας μας, καθὼς προέκυψε πλῆθος πολιτικῶν, οικονομικῶν καὶ ἐθνικῶν ζητημάτων, ἀπόηχος τῶν ὁποίων ὑπῆρξαν οἱ ἔντονες ἀπογοητεύσεις, διχογνωμίες, κοινωνικὲς ἐντάσεις καὶ ἀντιδράσεις.

Βεβαίως, δέν εἶναι λίγες οἱ φορὲς πού ἡ Ἐκκλησία μας βρέθηκε στό στόχατρο τῆς ἀμφισβήτησης, ἢ ἀκόμη καὶ γενικευμένης, θά τολμήσω νὰ ἀναφέρω, ἀβάσιμης κριτικῆς τόσο ἀπό μέρος τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου, ὅσο καὶ ἀπό κέντρα ἐλεγχόμενης παραπληροφορήσεως τοῦ ἔντυπου καὶ ἠλεκτρονικοῦ τύπου, μέ ἀνείπωτες συκοφαντίες, ἀσύστολα ψεύδη καὶ ἀχαλίνωτες μυθοπλασίες.

Βεβαίως, ἡ δυσχερὴς αὐτὴ κατάσταση δέν εἶναι οὔτε πρωτόγνωρη οὔτε πρωτοφανὴς γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ βρίσκεται ἀντιμέτωπη μέ ἓνα ἐχθρικό κλίμα, ἀφοῦ πολλοὶ κατὰ τὸ παρελθόν πολέμησαν τὴν Ἐκκλησία, ἢ ὁποία ὄχι μόνο δέν ἠττήθηκε, ἀλλὰ *«ὑπὲρ τῶν οὐρανῶν ἀναβέβηκε»*. Ὡστόσο, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ προστασία τῆς κεφαλῆς τῆς, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν ἀξιώνει ἀκόμη καὶ σέ περιόδους δυσμενῶν καταστάσεων, κρίσεων ἢ καὶ δοκιμασιῶν νὰ ἀναδεικνύεται λαμπροτέρω, καθὼς, ὅπως μᾶς ἀναφέρει χαρακτηριστικὰ ὁ ἱ. Χρυσόστομος ἡ Ἐκκλησία *«πολεμουμένη νικᾷ· ἐπιβουλενομένη περιγίνεται· ὑβριζομένη λαμπροτέρω καθίσταται· δέχεται τραύματα καὶ οὐ καταπίπτει ὑπὸ τῶν ἐλκῶν κλυδωνίζεται, ἀλλ' οὐ καταποντίζεται· χεϊμάζεται, ἀλλὰ νανάγιον οὐχ ὑπομένει· παλαίει, ἀλλ' οὐχ ἠτῆται· πυκτεύει, ἀλλ' οὐ νικᾶται»*.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ καὶ παρὰ τίς ἐξωγενεῖς συννεχεῖς προβληματικὲς συνθήκες, οὐδέποτε ἐξαναγκασθήκαμε ἢ καὶ λησμονήσαμε τὸ βασικὸ μας λειτουργικὸ καὶ τὸν πρωταρχικὸ μας σκοπὸ, πού

*Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος
μέ τὰ διάσημα τῆς τιμητικῆς διακρίσεως.*

δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τῆ σωτηρία τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος διὰ τοῦ θεαρέστου ἔργου τῆς ἀρμόζουσας ποιμαντικῆς μέριμνας καὶ τῆς πνευματικῆς διακονίας. Κινητήρια δύναμή μας ἀποτελέσει ἡ πίστη καὶ ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἀφοσίωσή μας στὸν Σωτῆρα τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ κόσμου Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τῆς πρώτης καὶ μεγάλης ἐντολῆς Του, ἥτοι ἡ ἐντολὴ τῆς Ἀγάπης, (Ματθ. 22,38) καθὼς καὶ ἡ καλλιέργεια ἀγαπητικῆς σχέσεως πρὸς κάθε ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ζῶσα εἰκόνα τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς, φύλου, ἡλικίας, κοινωνικῆς ἢ ἄλλης καταστάσεως, ἀφοῦ «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλληνας, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ» .

* * *

Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς πρωτόγνωρης οικονομικῆς κρίσεως πού ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα μας περὶ τὰ δέκα καὶ πλέον ἔτη θέσαμε ὡς κύριο στό-

χο ὄχι τὴν καταπολέμηση τῆς φτώχειας, ἀλλὰ τὴ θωράκιση τῆς συχνὰ ἀπειλουμένης κοινωνικῆς συνοχῆς καὶ ἐγκύψαμε μέ εὐαγγελικὴ ταπείνωση στὸν τραυματισμένο πνευματικά, ψυχικά καὶ κοινωνικά ἄνθρωπο, προσπαθώντας νά κρατήσουμε ἄσβεστη τὴ φλόγα τῆς ἐλπίδας γιὰ ἓνα καλύτερο αὐριο.

Στὸ πλαίσιο αὐτό, βασικὴ ἐπιδιώξή μας ὑπῆρξε ἡ κανονικὴ καὶ ἀπρόσκοπη λειτουργία τοῦ Συνοδικοῦ συστήματος, ἡ στό μέτρο δυνατοῦ ἀποτροπὴ τῶν ὅποιων ἐντάσεων, ἀναταραχῶν ἢ καὶ διχογνωμιῶν, πρακτικὴ γιὰ τὴν ὁποία ἀπαιτήθηκαν ἀναρίθμητες θυσίες καὶ πολλοὶ κόποι. Τὰ λέγω αὐτὰ διότι δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού γίναμε κατὰ καιροῦς ἀτήκοοι μάρτυρες ἀνυπόστατων χαρακτηρισμῶν καὶ ἀβασίμων ἢ ἡμιμαθῶν κατηγοριῶν περὶ ἀπραξίας, περὶ ἀπαθείας, περὶ ἀναμονῆς, περὶ παθητικότητος ἢ ἀκόμη καὶ περὶ ἀδιαφορίας. Ὡστόσο, μέ γνώμονα πάντοτε τίς ἀρχές τῆς συλλογικότητος, τοῦ κοινου ὀφέλους καὶ τοῦ μείζονος ἀγαθοῦ τῆς πνευματικῆς ἐνότητος τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας οὐδέποτε διαμαρτυρηθήκαμε, οὐδέποτε ἀπαντήσαμε, παρὰ μόνο τίς ὑπομείναμε καρτερικά, προκειμένου ἡ χάρις τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ νά ἀναδείξῃ τό μεγαλεῖο καὶ τό θεοσύστατο τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία στηρίζεται στὴ Συνοδικότητά καὶ ὄχι βεβαίως στὴν αὐθεντία τοῦ Προκαθημένου αὐτῆς.

* * *

Ἐπιτρέψτε μου νά ἀπευθύνω μία μεγάλη καὶ εἰλικρινῆ συγγνώμη ἀπὸ ὅλους ὅσοι αἰσθάνονται ὅτι πλήγωσα ἢ καὶ ἀδίχησα. Γιὰ τὴν συνέχεια τοῦ δύσκολου καὶ κοπιαστικοῦ αὐτοῦ ἔργου ζητῶ ταπεινά τὴν ἀγάπη σας καὶ τίς προσευχῆς Σας. Σᾶς ὀμιλῶ μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μου καὶ Σᾶς διαβεβαιῶ ξεκάθαρα ὅτι ἡ προσκόλληση ἢ καὶ ἡ ἐξάρτηση σέ καρέκλες ἐξουσίας δέν κατέστη ποτέ αὐτοσκοπὸς τῆς ταπεινότητάς μου. Μοναδική μου ἐπιδιώξη ἦταν καὶ εἶναι ἡ ἐγκατάλειψη τοῦ «ἐγώ» καὶ ἡ ταπεινὴ διακονία τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ κατὰ κόσμον καταξίωση καὶ δόξα οὐδέποτε ἀπετέλεσε αὐτοσκοπὸ τῆς δεκαετοῦς πηδαλιουχίας μου.

Βεβαίως, δέν μπορῶ νά μὴν Σᾶς ἐξομολογηθῶ τὴν ἔντονη καὶ βαθιὰ ἀγωνία μου γιὰ τό μέλλον

τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς πατρίδος μας. Αυτό πού πραγματικά χρειάζεται ὁ τόπος μας εἶναι ἡ σύνεση καί ἡ ἐνότητα, χαρακτηριστικά πού καλούμαστε πρωτίστως ἐμεῖς, ὡς Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, νά προβάλλουμε, δείχνοντας ἀλληλοσεβασμό καί διάθεση ἀρμονικῆς συνεργασίας. Αυτό ἀπαιτεῖ

ἀπό ἐμᾶς τώρα ἡ πατρίδα μας, αὐτό ἀπαιτοῦν οἱ παροῦσες ἐθνικές, πολιτικές καί κοινωνικές ἐξελίξεις. Ἄς θέσουμε λοιπόν κατά μέρος ὅλοι μας τίς προσωπικές μας ἐπιδιώξεις καί τά ἀτομικά κίνητρα καί ἄς πρυτανεύσει μεταξύ μας ἡ ἐν Χριστῷ ἀγάπη καί ἡ ἐν ἀγίῳ Πνεύματι συναλληλία.

Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου (Παπαθανασίου)

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χρυσόστομος Κ. Παπαθανασίου (κατὰ κόσμον Χρήστος), ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τό 1950. Ἐφοίτησεν εἰς τήν Νομικήν καί εἰς τήν Θεολογικήν Σχολήν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Μετεξεπαιδεύθη εἰς τά Πανεπιστήμια τῶν Παρισίων (Σορβόννη) καί τῆς Γενεύης. Τυχάνει Διδάκτωρ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καί τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Εἰς τάς 20.2.2000 ἐχειροτονήθη Διάκονος καί εἰς τάς 28.5.2000 Πρεσβύτερος ὑπό τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδούλου καί ἐχειροθετήθη Ἀρχιμανδρίτης. Ὑπηρετήσεν ὡς Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί εἰδικώτερα εἰς τόν ΚαθεδρικόΝ Ναόν τῶν Ἀθηνῶν ἐπί δεκαπενταετίαν.

Ὑπῆρξε Διευθυντής τοῦ Ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καί παραλλήλως διετέλεσε ἱερεὺς εἰς τά Ἀρσάκεια Σχολεῖα (Π. Ψυχικοῦ). Συνέγραψε βιβλία καί μελέτας καί ἔλαβε μέρος εἰς πλείστα συνέδρια εἰς τήν Ἑλλάδα καί εἰς τό ἐξωτερικόν.

Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεσπιῶν κ. Συμεῶν (Βολιώτου)

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θεσπιῶν κ. Συμεῶν (κατά κόσμο Ἰωάννης Βολιώτης) γεννήθηκε στήν Κοζάνη στίς 9 Μαΐου 1977. Κατάγεται ἐκ πατρός ἀπό τά Ἀσπρόγεια Ν. Φλώρινας, ἀπόγονος ἀγωνιστῶν τοῦ ἔνδοξου Μακεδονικοῦ Ἀγῶνα, καί ἐκ μητρός ἀπό τήν Καστοριά, ὅπου καί περᾶτωσε τίς βασικές σπουδές πρωτοβάθμιας καί δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης.

Τό 1995 εἰσήχθη μέ πανελλήνιες ἐξετάσεις στό Τμήμα Νομικῆς του Ἀριστοτελείου Πανεπιστη-

μίου Θεσσαλονίκης ἀπό τό ὁποῖο ἔλαβε τό πτυχίο τό 1999 μέ γενικό βαθμό «λίαν καλῶς».

Κατόπιν εἰσήχθη μέ κατατακτήριες ἐξετάσεις στό Τμήμα Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀπό τό ὁποῖο ἔλαβε τό πτυχίο τό 2002 μέ γενικό βαθμό «ἄριστα».

Ἐπίσης, ἐπί διετία ἐφοίτησε ἐπιτυχῶς στό Τμήμα Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης στόν Τομέα Ἱστορίας, Φιλοσοφίας καί Κοινωνιολογίας τοῦ Δικαίου.

Τό 2002 ὑποστήριξε ἐπιτυχῶς τήν διπλωματική του ἐργασία στό ἐκκλησιαστικό δίκαιο στή Νομική Σχολή Θεσσαλονίκης καί ἔλαβε μεταπτυχιακό δίπλωμα εἰδίκευσης μέ γενικό βαθμό «ἄριστα». Ὑπῆρξε μαθητής τοῦ μακαριστοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου Χαρ. Παπαστάθη.

Τό 2002 ἔγινε δεκτός ἀπό τή Γενική Συνέλευση τοῦ Τμήματος Θεολογίας ὡς ὑποψήφιος Διδάκτωρ στόν Τομέα Δογματικῆς Θεολογίας στό γνωστικό ἀντικείμενο Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας.

Κατέχει πτυχία γλωσσομάθειας γιά τήν ἀγγλική καί γιά τή γερμανική γλῶσσα.

Ἐπίσης, κατέχει πτυχίο Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς καί τιμητικό δίπλωμα Μουσικοδιδασκάλου Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἀπό τό «Ἀριάνειον Ὁδεῖον» καί τιμητικό δίπλωμα Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ἀπό τό Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα Βυζαντινῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ὑπηρέτησε πλήρη στρατιωτική θητεία ὡς ἔφεδρος ὑπαξιωματικός στό Σῶμα Ὑλικοῦ Πολέμου.

Ἄνετράφη πνευματικά ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Καστορίας κυροῦ Γρηγορίου τοῦ Γ'. Τό 2001 χειροθετήθηκε Ἀναγνώστης καί τόν Αὐ-

γουστο του 2002 ἐκάφη Μοναχός ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καστορίας κ. Σεραφεΐμ. Κατά τή μοναχική του κουρά ἔλαβε τό ὄνομα Συμεών εἰς τιμήν καί μνήμην τοῦ Ὁσίου Συμεών τοῦ Νέου Θεολόγου (ἐορτή: 12 Ὀκτωβρίου).

Μέχρι τό 2011 ἐγκαταβίωσε ὡς μοναχός στήν Ἱερά Μονή Ἀγίων Ἀναργύρων Μελισσοτόπου τῆς Ι. Μ. Καστορίας.

Τό 2011 ἐντάχθηκε στόν Ἱερό Κλῆρο τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Χειροτονήθηκε Διάκονος στό Καθολικό τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καστορίας κ. Σεραφεΐμ καί Πρεσβύτερος στό Καθολικό τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἀγίου Ἰωάννου Θεολόγου Μαζαράκι Βαγίων Βοιωτίας ἀπό τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο.

Τό 2012 ἔλαβε τό ὄφφικιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτη καί χειροθετήθηκε Πνευματικός μέ ἐντολή τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καστορίας κ. Σεραφεΐμ.

Μετά τήν ἔνταξή του στόν Ἱερό Κλῆρο τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν εἶναι ἀδελφός τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη.

Τό 2011 διορίζεται ἀπό τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο στήν Α΄ Γενική Διεύθυνση Διοικητικῆς Μερίμνης τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί ὑπηρετεῖ ὡς Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος καί Ὑπεύθυνος τοῦ Ἰδιαίτερου Γραφείου τῆς Ἱεράς Πρωτοσυγκελλίας.

Ἐπίσης διορίζεται ὡς ἐφημέριος καί Πρόεδρος τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Φανουρίου Ἰλίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλαγαμένης.

Στίς 25 Ἰουνίου τοῦ 2014, μετά τήν ἐκλογή τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Μαξίμου, διορίσθηκε ἀπό τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καί τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Πρωτοσύγκελλος καί Γενικός Διευθυντής τῶν Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ὡς νόμιμος ἀναπληρωτής τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου προεδρεύει σέ πλῆθος ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων μέ σημαντικότερο τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί τυγχάνει Ἀντιπρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος, τοῦ Ἰδρύματος «Κόκκορη», τοῦ νεοσύστατου Κέντρου Παιδείας, Πολιτισμοῦ καί Ἐθελοντισμοῦ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καί ἄλλων Ἰδρυμάτων. Ἐπίσης, ἀναπληρώνει τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο καί προεδρεύει καί σέ ἄλλα κοινοφελῆ Ἰδρύματα ὅπως τό Φιλανθρωπικό Ἰδρυμα «Προστασία Μητρικῶν Ἔργων Σταμάτη καί Ἐλένης Βαφειαδάκη». Διετέλεσε μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ὄργανισμοῦ «Ἀποστολή» καί εἶναι μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμόρφωσης τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Παράλληλα μέ τό Ἱερό Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Φανουρίου Ἰλίου διορίσθηκε καί Πρόεδρος τοῦ Ἱεροῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Παρεκκλησίου τῆς Ἁγίας Τριάδος ὁδοῦ Φιλελλήνων.

Μέ ἄδεια καί εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Γεωργίου ὑπηρετεῖ ἀπό τό 2011 καί ὡς πνευματικός ὑπεύθυνος στό Κέντρο Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας Οἰοφύτων, ὅπου ἀσχολεῖται ἐκεῖ ἰδιαίτερος μέ τό ἔργο τῆς κατηχήσεως παιδιῶν καί ἐφήβων.

Ἐπίσης μέ ἀποφάσεις τοῦ Μακαριωτάτου ἔχει ὀρισθεῖ ὑπεύθυνος καί ἐπόπτης τῶν Ἱερῶν Μονῶν καί τῶν Ἑσχασηριῶν τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί τῶν Ἱερῶν τῆς Παρεκκλησιῶν. Ἀπό τό 2011 ἔχει θέσει σέ λειτουργία τό πρόγραμμα «Μυσταγωγικοί Περίπατοι στήν Βυζαντινή Ἀθήνα».

Συμμετέχει ὡς εἰσηγητής - ὁμιλητής σέ ἐκπαιδευτικά προγράμματα τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμόρφωσης μέ ἔμφαση στό μυστήριο τῆς ἐξομολόγησης καί τήν προετοιμασία τῶν ὑποψηφίων κληρικῶν.

Ἐχει ἐκφωνήσει πλῆθος ὁμιλιῶν σέ Ναούς τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί ἄλλων Ἱερῶν Μητροπόλεων κατόπιν προσκλήσεων τῶν οἰκείων Ἱεραρχῶν, συμμετέχει σέ διάφορες ἐπιτροπές, καί ἔχει συνοδεύσει τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο

Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο σέ διάφορες ἀποστολές στήν Ἑλλάδα καί στό ἐξωτερικό.

Στίς 29 Ἰουνίου 2016 ἐξεφώνησε ἀπό τόν Ἱερό Βράχο τῆς Ἀκροπόλεως τόν ἀρχαῖο Ἄρειο Πάγο στήν Πνύκα, ὁμιλία μέ θέμα: «Ἅγιος Ἀπόστολος

Παῦλος: Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν καί ὄχι τῶν ἐθνικισμῶν».

Ἔχει λάβει ποικίλες τιμητικές διακρίσεις ἀπό κρατικούς, ἀυτοδιοικητικούς καί ἰδιωτικούς φορεῖς τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ. Κωνσταντίου (Παναγιωτακοπούλου)

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης Κωνσταντῖος Παναγιωτακόπουλος γεννήθηκε στίς 29 Ἰανουαρίου 1960 στό Ἀλεποχώριον Ἡλείας ὅπου καί τελείωσε τίς ἐγκύκλιες σπουδές του. Φοίτησε στήν ἐκκλησιαστική σχολή τῆς Ξάνθης καί στή συνέχεια ἐνεγράφη στή Θεολογική Σχολή τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀπ' ὅπου καί ἀποφοίτησε τό 1988. Ἐκπλήρωσε τίς στρατιωτικές του ὑποχρεώσεις ὑπηρετήσας ὡς ὑπαξιωματικός σέ τεθωρακισμένη μονάδα τοῦ νομοῦ Ξάνθης.

Στίς 31 Μαρτίου 1985 χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως καί νῦν Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο, ἀναλαμβάνοντας καί καθήκοντα ἐπιμελητοῦ στό Σταυρίδειο Μαθητικό Οἰκοτροφεῖο ἀρρένων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου 1991 χειροτονεῖται Πρεσβύτερος λαμβάνοντας καί τό ὄφρικο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Κατόπιν τοποθετήθηκε ἐφημέριος Ἱεροκήρυκας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Ἀλεξανδρουπόλεως καί ἀνέλαβε καθήκοντα Διευθυντοῦ τοῦ Σταυριδεῖου Μαθητικοῦ Οἰκοτροφείου. Τό 1992 διορίστηκε τακτικός Ἱεροκήρυκας καί Πνευματικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως. Τό 2000 ἐξελέγη μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀετοχωρίου Ἐβρου.

Πραγματοποίησε πλήθος ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν σέ τοπικούς περιφερειακούς σταθμούς τοῦ Ἐβρου, ὅπου ἀναλύθηκαν πνευματικά θέματα καί προβληματισμοί τῶν πιστῶν. Ἀκόμα συμμετείχε σέ διάφορες τοπικές ἐπιτροπές.

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1993 μετέβη στήν Ἱερά Μητρόπολη Κεντρῆς Ἀφρικής, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κεντρῆς Ἀφρικής κυροῦ Τιμοθέου, ὅπου προσέφερε τίς ὑπηρεσίες του στό ἔργο τῆς ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς.

Τό 1997 διορίστηκε ὑπεύθυνος τῆς ἐπιτροπῆς-ομάδος Ἀντιαιρετικοῦ Ἀγῶνα καί στό πλαίσιο τῆς δράσης τῆς διοργάνωσε ἀντιαιρετικές ἐκδηλώσεις μέ ὁμιλίες καί ἐκδόσεις ἐντύπων μέ σχετικό περιεχόμενο τόσο στή πόλη τῆς Ἀλεξανδρούπολης ὅσο καί στά χωριά ἐντός τῶν ὁρίων τῆς Μητροπόλεως.

Τήν 1ῃ Μαρτίου τοῦ 2006 ἀπεσπίασθη στήν Ἱερά Μητρόπολη Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κατόπιν

προσκήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κυροῦ Δαμασκηνοῦ καί ἐγκρίσεως τῆς Ἱεραῖς Συνόδου.

Διορίστηκε Πρωτοσύγγελλος τῆς ἐν λόγῳ Μητροπόλεως καί προϊστάμενος τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου καί κατά τήν ἑπταετῆ ὑπηρεσία του στήν Ἱερά Μητρόπολη Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς ἀνέλαβε διευθυντής τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως, πραγματοποιήσε ραδιοφωνικές ἐκπομπές, συνέγραψε ἄρθρα σέ τοπικές ἐφημερίδες καί περιοδικά, διετέλεσε ὑπεύθυνος νεότητας, τῶν κατηχητικῶν σχολείων

καί ἀνέπτυξε φιλανθρωπικό, κοινωνικό καί ἱεραποστολικό ἔργο στήν περιοχή τῆς Ροδόπης τῆς τοπικῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως.

Τό ἔτος 2014 μετετέθη εἰς Ἀθήνας διορισθεῖς Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱεραῖς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί ἱερατικός προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτήρος Μοσχάτου.

Τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2017, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, διορίστηκε Διευθυντής καί Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Οἰκοτροφείου Βουλιαγμένης τῆς Ἱεραῖς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Έορταστική εκδήλωση για τή συμπλήρωση δέκα ἐτῶν ἀπὸ τήν ἐκλογή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

(7.2.2018)

Παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου καί τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Ἀλέξη Τσίπρα πραγματοποιήθηκε τήν Τετάρτη 7.2.2018 τό βράδυ στό Μέγαρο Μουσικῆς Ἀθηνῶν ἐορταστική ἐκδήλωση γιά τή συμπλήρωση δέκα χρόνων ἀπὸ τήν ἐκλογή τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Παρέστησαν ἐπίσης σύσσωμη ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ πολιτική καί πολιτειακή ἡγεσία, ἐκπρόσωποι τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καί τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, πρυτάνεις, ἀκαδημαϊκοί, διευθυντές ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, κληρὸς καί λαός.

Ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος Θεσπιῶν κ. Συμεὼν κατὰ τήν ἑναρξη τῆς ἐκδήλωσης ἀναφέρθηκε στήν περυσινή συνάντηση κληρικῶν καί λαϊκῶν στελεχῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Μία μεγαλειώδης σύναξη τοῦ βασικοῦ κορμοῦ τῶν χιλιάδων ἀμίσθων καί ἐθελοντῶν συνεργατῶν τοῦ ἔργου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. «Σέ ἐκείνη τή συνάντηση τῆς ἐπετείου τῶν ἐννέα ἐτῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς περιόδου τοῦ Μακαριωτάτου μας γεννήθηκε ἡ ἐπιθυμία σέ ὅλους ἐμᾶς τοὺς συνεργάτες του, κληρικούς καί λαϊκούς, ἐπιθυμία πού ἔγινε ὑπόσχεση, προκειμένου νά προσδιορισθεῖ ἓνα σημεῖο μιᾶς νέας συνάντησής μας, τό ὁποῖο ἐδῶ καί ἓνα χρόνο προσδιορίσθηκε γιά σήμερα, γιά τίς 7 Φεβρουαρίου τοῦ 2018, ἡμέρα τῆς συμπληρώσεως 10 ἐτῶν ἀπὸ τῆς Χάριτι Θεοῦ ἐκλογῆς τοῦ Μακαριωτάτου στόν Ἀρχιεπισκοπικό Θρόνο τῶν Ἀθηνῶν» τόνισε ὁ Πρωτοσύγκελλος καί σημείωσε ὅτι «γιά τόν λόγο αὐτό πραγματοποιεῖται σήμερα αὐτή ἡ λιτή, σεμνή καί ἀπέριττη ἐκδήλωσή μας», ἐπισημαίνοντας

πὺς «ὁ Ἀρχιεπίσκοπος στά δύσκολα πραγματικά χρόνια τῆς Ἀρχιεπισκοπείας Του, τά ὅποια ἀσφαλῶς θά ἀποτιμῆσει ὁ ἱστορικός του μέλλοντος, δέν ἔπραξε καί δέν πράττει τίποτα ἄλλο ἀπὸ τό καθήκον ἑνός ἀληθινοῦ Πνευματικοῦ Πατέρα: νά διακονεῖ τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο μέ ἀγάπη, καί μάλιστα τόν κάθε ἄνθρωπο χωρὶς διάκριση» καί ὀλοκληρώνοντας τήν ὁμιλία του ὑπογράμμισε: «Ὅλο τό ἔργο Σας, Μακαριώτατε, συνοψίζεται σέ μία λέξη: Ἀγάπη».

Ἀμέσως μετὰ ὁ π. Εἰρηναῖος Νάκος, Γενικός Διευθυντής τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς παρουσίασε τήν βυζαντινὴ Χορωδία μαθητῶν καί ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς καί ἀκολούθησε πρόγραμμα βυζαντινοῦ μέλους ὑπὸ τήν Διεύθυνση τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ἀγγελίδη. Στήν συνέχεια ὁ Γενικός Διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καί Οἰκογένειας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμ. Συμεὼν Βενετσιάνος παρουσίασε τήν Παιδική - Νεανική Συμφωνική Ὀρχήστρα καί ἀκολούθησε πρόγραμμα συμφωνικῆς μουσικῆς ὑπὸ τή Διεύθυνση τῆς κ. Νίνας Πατρικίδου.

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλος στόν χαιρετισμό του ἀπευθυνόμενος πρὸς τόν Ἀρχιεπίσκοπο τόνισε: «Θέλω νά σᾶς διαβεβαιώσω, ἐκφράζοντας ὅπως πιστεύω τό κοινό αἶσθημα, ὅτι ἔχετε ἤδη ἀποδειχθεῖ Ἄξιος Ἱεράρχης καί Ἄξιος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καί τοῦτο πρωτίστως διότι, μέσα σέ ταραγμένους καί χαλεπούς καιρούς, ὀδηγεῖτε τό Σεπτὸ Σκάφος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς οἰακοστρόφος Σύνεσης καί Σοφίας, ἰδίως δέ ὡς ἐκφραστής, τόσο γιά τόν Κληρο ὅσο καί γιά τόν Ὁρθόδοξο Λαό μας, τοῦ

κορυφαίου Μακαρισμοῦ (Ματθ. 5,9): «*Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται*». Ἀπό τό σύνολο τῶν πολλῶν ἀρετῶν σας, ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ, ὑπό τήν ιδιότητά μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ν' ἀναφερθῶ, γιά λόγους πού συνδέονται αὐτονοήτως μέ τήν ιδιότητά μου αὐτή, μόνον στίς ἐξῆς δύο:

Πρῶτον, ἔχετε συμβάλει τά μέγιστα πρός τήν κατεύθυνση τῆς ἀρμονικῆς συμπόρευσης Πολιτείας καί Ἐκκλησίας, σύμφωνα μέ τά δεδομένα τῆς Ἱστορίας μας καί τοῦ Συντάγματός μας, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ τόν θεμέλιο λίθο τῆς Ἑννομῆς Τάξεως μας. Καί γιά νά γίνω σαφέστερος: Ἐπί τῶν ἡμερῶν σας, τηρεῖται ἀπολύτως ὁ σεβασμός τοῦ ρόλου πού ἐπιφυλάσσει τό Σύνταγμα μας στήν Ἐκκλησία, καί ὁ ὁποῖος συνίσταται στήν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ἐκπλήρωση τῆς Πνευματικῆς τῆς Ἀποστολῆς, δίχως ἀνάμειξη στίς κατά τίς συνταγματικές ρυθμίσεις ἀρμοδιότητες τῆς Πολιτείας. Τοῦτο ἐπιτρέπει στήν Πολιτεία νά τηρεῖ, ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας, τήν στάση ἐκείνη, τήν ὁποία ἐπιβάλλει ἡ, ἱστορικῶς πλήρως τεκμηριωμένη, καθοριστική συμβολή τῆς Ἐκκλησίας, διαχρονικῶς, στούς μεγάλους Ἀγῶνες τοῦ Λαοῦ μας καί τοῦ Ἔθνους μας γιά τήν υπεράσπιση τῆς Πατρίδας μας καί τῆς Ἱστορίας μας.

Δεύτερον, στήν «καρδιά», κυριολεκτικῶς, τῆς βαθιάς κοινωνικῆς καί οικονομικῆς κρίσης, πού

ἔχει πλήξει καιρίως τήν κοινωνία μας, ἀναλάβετε πλειάδα οὐσιαστικῶν –καί μακράν τῆς περιττῆς δημοσιότητας– πρωτοβουλιῶν, γιά τή στήριξη τοῦ χειμαζόμενου κοινωνικοῦ συνόλου, ιδίως δέ τῶν οικονομικῶς ἀσθενεστέρων».

Συνεχίζοντας ἐπισήμανε ὅτι «μέ τόν τρόπο αὐτόν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος κάλυψε πολλά καί σημαντικά κενά ὡς πρός τήν ἐπαρκῆ λειτουργία τοῦ Κοινωνικοῦ Κράτους, στά ὁποῖα ἡ Πολιτεία μόνη δέν θά ἦταν σέ θέση ν' ἀντεπεξέλθει. Ὑπό τά δεδομένα αὐτά ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔσπευσε, ἐγκαίρως καί ἀποτελεσματικῶς, πρός τήν κατεύθυνση τῆς υπεράσπισης τοῦ κοινωνικοῦ ἴστου καί, συνακόλουθα, τῆς ἀποφυγῆς τῆς ρήξης του, ἡ ὁποία θά εἶχε ἐπιπλέον ἀνυπολόγιστες συνέπειες γιά τήν πορεία πρός τήν ὀριστική ἔξοδο τοῦ Τόπου μας ἀπό τήν πολυετή καί ἐπώδυνη κοινωνική καί οικονομική κρίση. Μέσα ἀπό αὐτήν τήν πορεία, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκπληρώνει τήν ἀποστολή της, σύμφωνα μέ τήν Ὁρθόδοξη Παράδοση τοῦ «Ἀγαπάτε Ἀλλήλους» καί τοῦ «Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς Γῆς».

Στήν ἀντιφώνησή του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε ὅλους τους παρευρισκόμενους, τόνισε ὅτι «δέκα χρόνια Πρωθυεραρχίας καί ἄλλα σαράντα χρόνια ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας εἶναι ἓνα μεγάλο δῶρο τοῦ Θεοῦ» ἐπισημαίνοντας ὅτι «ἀπό τά νεανικά μου χρόνια σταματοῦσα στό ὑπαρξιακό

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ὑποδέχεται τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλο.

ἐρώτημα τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Ἰησοῦ Χριστό «Ποιό εἶναι τὸ νόημα τῆς ζωῆς;» καί μέ πλημμύριζε ἡ ἀπάντησή Του. «Ἀγάπα τὸν Θεό μέ ὅλη τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς σου καί τὸν πλησίον σου σάν τὸν ἑαυτό σου». Τά πενήντα χρόνια πού πέρασαν δέν βρῆκα κάτι πιο συγκλονιστικό καί πιο καταλυτικό. Μέσα στοὺς δύο στόχους αὐτοὺς κρύβεται τὸ νόημα τῆς ζωῆς. Καρπὸς αὐτῆς τῆς ἀγάπης εἶναι καί ἡ ἀποψινὴ ἐκδήλωση πού ὀργάνωσαν τά παιδιά μας μέ τοὺς δασκάλους τους, γιὰ νά τιμήσουν κάποιον πού ἐπὶ πενήντα χρόνια τὴν ζωὴ του, τὴ μοιράστηκε μέ τὴν Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τοῦ πλησίον».

Ἐπειτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναφέρθηκε στὴν πολύτιμη συνεισφορά τῶν συνεργατῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί βράβευσε ἀντιπροσωπευτικά κάποι-

ους ἀπὸ αὐτοὺς πού προσφέρουν τίς δυνάμεις τους στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος βράβευσε τοὺς κ. Εὐάγγελο Περλίγκα, Ἀντιπρόεδρο τοῦ Ἀρείου Πάγου, κ. Πολυζώη Κομνηνακίδη, Δικηγόρο, κ. Χρῆστο Ρώμα, Φιλόλογο, κ. Ἡλία Κουρεντῆ, Γενικό Διευθυντὴ Οἰκονομικῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸν ὁποῖο χαρακτήρισε πολύτιμο συνεργάτη καί ἀναφέρθηκε στό σημαντικό ἔργο πού ἐπιτελεῖ, κ. Χρῆστο Παπακώστα, Οἰκονομολόγο, κ. Ἀθανάσιο Κολοκυθᾶ, Ἀπόστρατο Ἀξιωματικό τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας καί τὴν κ. Ἑλένη Μελιάδη, Παιδιάτρο.

Τὴν ἐκδήλωση συντόνιζε ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Προσωπικοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Πρωτοπρεσβύτερος Ἀναστάσιος Βλαβιανός.

Κώδικας Ἐκκλησιαστικῆς Διοικητικῆς Διαδικασίας Εἰσηγητικὴ ἔκθεση

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ

(Εἰσήγηση στὴν Ἑκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι., 8.2.2018)

Μακαριώτατε Δέσποτα,
Σεβασμιώτατοι,

τό παρόν σχέδιο «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Διοικητικῆς Διαδικασίας» ὑποβάλλεται πρὸς ἔγκριση ἐνώπιον τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, μετὰ τὴν ἀπὸ 7.12.2016 ἐγκριτικὴ ἀπόφαση τῆς προλαβούσης Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου καὶ τὴν ὄτρυναν ἐργασίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ καὶ τοῦ εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου κ. Θεοδώρου Παπαγεωργίου, καθ' ὅσον μετὰ τὴν ἐξαίρεση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου (Ἱ. Μητροπόλεις, Ἱ. Μονές, Ἱ. Ενορίες) ἀπὸ τὸν Δημόσιο Τομέα καὶ τὴν Γενικὴ Κυβέρνηση μὲ τὸν Νόμο 4235/2014 (ἄρθρο 68 παρ. 1 ὑποπαρ. 3, ἰσχὺς ἀπὸ 11.2.2014), δὲν δύναται πλέον νὰ ἐφαρμοσθεῖ ἀναλόγως ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων ὁ Κώδικας Διοικητικῆς Διαδικασίας, πού ἰσχύει γιὰ τὰ κρατικὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου (Ν. 2690/1999, ΦΕΚ Α' 45). Ὡς ἐκ τούτου ὑφίσταται κενὸ δικαίον, τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ καλυφθεῖ.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσιοδότηση γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐρείδεται σὲ συνδυασμὸ διατάξεων τοῦ Ν. 590/1977: 1 παρ. 4, 9 παρ. 4 (ὀργάνωση Ἱεραῆς Συνόδου), 29 παρ. 2 ἐδ. α' (ὀργάνωση Ἱερῶν Μητροπόλεων), 41 παρ. 3 (ὀργάνωση Διορθοδόξου Κέντρου), 42 παρ. 2 ἐδ. α' («... πᾶν ἕτερον ζήτημα ἀφορῶν εἰς τὴν ἐν γένει ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τοῦ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τῶν Ἱερῶν ἐνοριακῶν ναῶν, τοῦ ΟΔΕΠ, τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου, τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ὡς καὶ παντός

ἑτέρου ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου»).

Μὲ τὸν παρόντα Κανονισμό ἀντιμετωπίζονται ρητῶς πρακτικὰ ζητήματα, ὅπως ἡ δυνατότητα ἐκ μέρους μιᾶς Ἱεραῆς Μητροπόλεως ἢ καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱεραῆς Συνόδου νὰ προβοῦν σὲ ἐπικύρωση ὑπογραφῆς κάποιου κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ, τὸ πῶς ὑποβάλλονται καὶ παραλαμβάνονται αἰτήσεις ἢ ἀναφορὲς λαϊκῶν, κληρικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων πρὸς τίς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχές, τὸ πῶς κοινοποιοῦνται ἐπισημῶς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα στοὺς παραληπτές τους, δηλαδὴ ζητήματα καθημερινῆς διοικητικῆς πρακτικῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν φορέων, γιὰ τὰ ὁποῖα ἕως σήμερον κατ' ἔθιμον, ἀλλὰ ἀνευ ἐρείσματος στό γράμμα τοῦ νόμου, ἐφαρμόζονταν τὰ ἰσχύοντα γιὰ τὸ Δημόσιο καὶ τὰ κρατικὰ ΝΠΔΔ ἐν ὄψει τοῦ κενοῦ δικαίου πού ὑφίστατο στοὺς Κανονισμούς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου. Βασικὴ ἀρχὴ τοῦ Κανονισμοῦ, ὅπως ἀποτυπώνεται στό ἄρθρο 26, εἶναι ὅτι: «1. καταργεῖται κάθε γενικὴ διάταξη Κανονισμοῦ, ἢ ὁποῖα ἀναφέρεται σὲ θέμα ρυθμιζόμενο ἀπὸ αὐτόν», καὶ ὅτι: «2. Εἰδικές διατάξεις σὲ κανονισμούς, πού προηγούνται ἢ ἔπονται τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ κανονίζουν θέματα ρυθμιζόμενα ἀπὸ αὐτόν, ἐπικρατοῦν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ».

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς λειτουργεῖ ἐπομένως μόνον συμπληρωματικῶς, ἤτοι ὅπου δὲν ὑφίστανται τυχόν εἰδικές διατάξεις περὶ συγκεκριμένων θεμάτων σὲ προηγούμενους ἢ ἐπόμενους Κανονισμούς, ὅπως π.χ. πότε ὑπάρχει ἀπαρτία ἢ πλειοψηφία σὲ ἓνα συλλογικὸ ὄργανο, πῶς ἐπιδίδονται οἱ ἀποφάσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν κ.λπ.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δὲν καταργεῖ εἰδικές διατάξεις πού ρυθμίζουν τὰ ἴδια θέματα σὲ προηγού-

μενους ειδικούς Κανονισμούς, π.χ. τόν Κανονισμό 1/1977 και 2/1977 (περί συνεδριάσεων της ΔΙΣ και της ΙΣΙ), τόν Κανονισμό 263/2014 (περί Μητροπολιτικών Συμβουλίων) ή τόν Κανονισμό 8/1979 (ως προς τις διατάξεις περί Έκκλησιαστικών Συμβουλίων), τόν Κανονισμό 160/2004 (περί λειτουργίας των Συνοδικών Έπιτροπών), τόν Κανονισμό 248/2013 (περί λειτουργίας του Ιστορικού Αρχείου της Ίεράς Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος) κ.λπ. Επιπλέον ο παρών Κανονισμός δέν έμποδίζει τήν ψήφιση νεωτέρων ειδικών Κανονισμών πού μποροῦν νά ρυθμίζουν τά ίδια θέματα μέ διαφορετικό τρόπο, όπως π.χ. και μετά τήν ισχύ του έπιτρέπεται ή ψήφιση έσωτερικού Κανονισμού γιά τήν λειτουργία όρισμένης Ίεράς Μητροπόλεως κατά τό άρθρο 29 παρ. 2 του Ν. 590/1977 ή ή ψήφιση έσωτερικού Κανονισμού Ίεράς Μονής, πού δύναται νά ρυθμίζει τά ίδια θέματα μέ άλλο περιεχόμενο.

Έπίσης, ό έν θέματι Κανονισμός έπιλύει πρακτικά προβλήματα λειτουργίας των Συνοδικών Ύπηρεσιών, όπως π.χ. ότι ή άλληλογραφία κληρικών μετά της Ίεράς Συνόδου διεξάγεται μέσω της οικείας Ίεράς Μητροπόλεως, περί των οποίων ύπάρχουν ρυθμίσεις σέ Έγκυκλίους της Ίεράς Συνόδου, ένψ έπρεπε νά έχει έκδοθει σχετικός Κανονισμός κατά τό άρθρο 9 παρ. 4 του Ν. 590/1977. Παρατηρείται επίσης πολλές φορές ένώπιον εισαγγελικών παραγγελιών, ή έλλειψις του συγκεκριμένου Κανονισμού, ένεκεν της οποίας χορηγοῦν οί άρμόδιοι Εισαγγελείς του Πρωτοδικείου Αθηνών, τίς σχετικές παραγγελίες, μέ τίς οποίες ύποχρεώνουν τήν Ίερά Σύνοδο νά παραλαμβάνει τέτοιες αιτήσεις ή αναφορές. Έπιπλέον ό έν θέματι Κανονισμός έπιλύει τό πρόβλημα της ύποχρεώσεως της Ίεράς Συνόδου και των λοιπών έκκλησιαστικών άρχων νά χορηγοῦν ή όχι έκκλησιαστικά έγγραφα, γιά τά όποια επίσης πολλές φορές εκδίδονται εισαγγελικές παραγγελίες.

Ειδικές (κατ' άρθρον) παρατηρήσεις:

Άρθρον 1

Διευκρινίζεται τό πεδίο έφαρμογής: ό Κώδικας άφορᾶ στά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (Έκκλησία της Ελλάδος, Μητροπόλεις, Ένορίες, Μονές), πού έχουν τήν άρμοδιότητα νά εκδίδουν

διοικητικές πράξεις, και όχι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, όπως τά Προσκυνήματα, Ήσυχαστήρια ή Μουσεία. Δίδεται γενικός όρισμός τί είναι ή έκκλησιαστική άρχή.

Άρθρον 2

Κατοχυρώνεται ή άρμοδιότητα των έκκλησιαστικών άρχων νά προβαίνουν άυτεπαγγέλτως και χωρίς προηγούμενη αίτηση όποιουδήποτε στίς ένέργειες της άρμοδιότητάς τους (είτε αυτή προβλέπεται από νόμους, κανονισμούς ή ιερούς κανόνες).

Άρθρον 3

Τό άρθρο 3 παρ. 2 έπιλύει μέ ρητή ρύθμιση κανονιστικής ισχύος (έντί της Έγκυκλίου του έτους 2010 πού ύφίστατο μέχρι σήμερα ως «άπλη όδηγία») τό ζήτημα της άλληλογραφίας (αιτήσεις, προσφυγές, παράπονα) κληρικών και μοναχών μετά της Έκκλησίας της Ελλάδος, προβλέποντας ότι ή άλληλογραφία αυτή διεξάγεται μέσω της Ίεράς Μητροπόλεως τους. Έάν ή άλληλογραφία δέν διαβιβασθεί έντός 15 ήμερών από τήν κατάθεσή της στην Ίερά Μητρόπολη ό αιτών κληρικός ή μοναχός έχει δικαίωμα νά άποστείλει πλέον ό ίδιος τό έγγραφο του στην Έκκλησία της Ελλάδος σέ συνάρτηση πλήρη μέ τίς διατάξεις του άρθρου 55 παρ. 1 του Ν. 590/1977.

Τό άρθρο 3 παρ. 3 όρίζει ότι κάθε αιτών δύναται πάντοτε νά ανακαλέσει τό αίτημά του προς τήν έκκλησιαστική άρχή, ή και νά ανακαλέσει τήν άνάκληση της αιτήσεώς του, ώστε νά επανέλθει σέ ισχύ ή άρχική αίτησή του, έφ' όσον είχε προβεί στην άνάκληση αυτή από λόγους πλάνης ή μεταβολής των δεδομένων, οί όποιοι ύπόκεινται σέ εκτίμηση της έκκλησιαστικής άρχής (ή όποια δέν είναι ύποχρεωμένη σέ άποδοχή της).

Τό άρθρο 3 παρ. 4 έπιλύει τό πρόβλημα ιδίως γιά ήλικιωμένους, άλλοδαπούς ή αναλφαβήτους άδυναμίας γραφής (στην έλληνική γλώσσα) και καθιστά έφικτή τήν ύποβολή αιτήσεως, τήν όποια συμπληρώνει ό λειτουργός ή έκκλησιαστικός ύπάλληλος παρουσία και δεύτερου μάρτυρα, ό όποιος συνυπογράφει τήν έκθεση.

Τό άρθρο 3 παρ. 8 επίσης δίνει τή δυνατότητα (χωρίς νά επιβάλει ύποχρέωση) σέ έκκλησιαστικές άρχές, όταν κατέχουν τά δικαιολογητικά, τά

όποια τυχόν απαιτούνται για την ικανοποίηση αιτήματος, νά τά ανασύρουν από τό αρχείο τους (π.χ. βεβαίωση μισθοδοσίας ή προϋπηρεσίας υπαλλήλου), χωρίς νά απαιτείται νά τά αναζητήσκει καί νά τά προσκομίσει ὁ ἴδιος ὁ αἰτῶν.

Τό ἄρθρο 3 παρ. 10 ἀπαντᾷ στό ζήτημα τῆς νομιμοποίησης δικηγόρων ἐπ' ὀνόματι ἐντολέων τους, οἱ ὅποιοι διενεργοῦν πράξεις πρὸς τίς ἐκκλησιαστικές ἀρχές. Ἐπαναλαμβάνεται ἐδῶ ἡ ἀνάλογη ὁδηγία τῆς Ἐγκυκλίου ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΣΚΟΠ/Φ.18/οἰκ. 11853/6.5.2009 τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν (μέ θέμα «Ἐμπροσώπηση τῶν πολιτῶν στίς Διοικητικές Ἀρχές ἀπό δικηγόρους») πού ἰσχύει στόν Δημόσιο Τομέα: ὁ δικηγόρος πού δηλώνει ὅτι ἐνεργεῖ ἐπ' ὀνόματι κάποιου ἐντολέως, τεκμαίρεται ὡς πληρεξουσίου του· ἔχει ὁμως εὐχέρεια ἢ ἐκκλησιαστική ἀρχή, ἐάν διατηρεῖ ἀμφιβολίες, νά τοῦ ζητήσκει ἔγγραφο πληρεξουσίου.

Ἄρθρον 4

Ἐπίσης, ἐπειδή πολλοί πολῖτες νομίζουν ὅτι οἱ ἐκκλησιαστικοί φορεῖς διέπονται ἀπό τόν Κώδικα Διοικητικῆς Διαδικασίας πού ἰσχύει γιά τό Δημόσιο, συχνά ἀπαιτοῦν ἀπάντηση στά αἰτήματά τους ἐντός 50 ἡμερῶν, ὅπως προβλέπει ὁ σχετικός Κώδικας Διοικητικῆς Διαδικασίας γιά τό Δημόσιο (Ν. 2690/1999). Ὅρίζεται μέ τό ἄρθρο 4 παρ. 1 γενική προθεσμία 90 ἡμερῶν πρὸς ἀπάντηση σέ ὅλα τά αἰτήματα πού ὑποβάλλονται στίς ἐκκλησιαστικές ἀρχές. Ὡστόσο αὐτή ἡ διάταξη πρέπει νά συνδυάζεται μέ τό ἄρθρο 10 παρ. 5, πού προβλέπει ὅτι: «5. Ὅλες οἱ προθεσμίες γιά τήν ἐκκλησιαστική διοίκηση εἶναι ἐνδεικτικές, ἐκτός ἂν ἀπό τίς διατάξεις πού τίς προβλέπουν, προκύπτει ρητῶς ὅτι εἶναι ἀποκλειστικές». Ἡ προθεσμία ἀπάντησεως τῶν 90 ἡμερῶν παρεκτείνεται κατά 15 ἡμέρες, ἐάν ἡ αἴτηση ὑποβλήθηκε στήν ἀναρμόδια γιά τήν ἀπάντηση ἀρχή, π.χ. στήν Ἱερά Μητρόπολη, ὥστε νά τήν διαβιβάσει στήν Ἱερά Σύνοδο. Ἐάν ἐπίσης ὑπάρχει συναρμοδιότητα φορέων, ἡ προθεσμία ἀπάντησεως παρατείνεται γιά 10 ἐπιπλέον ἡμέρες.

Μέ τό ἄρθρο 4 παρ. 2 θεσμοθετεῖται δικαίωμα ἀρνήσεως κάθε ἐκκλησιαστικοῦ φορέα νά ἀπαντᾷ σέ αἰτήσεις καί ἀναφορές κληρικῶν, μοναχῶν καί λαϊκῶν, οἱ ὅποιες εἶναι ἐμφανῶς παράλογες, ἀόριστες, ἀκατάληπτες, ὑβριστικές ἢ ἐπαναλαμβά-

νονται κατά τρόπο καταχρηστικό, φαινόμενο ὄχι σπάνιο στήν καθημερινή πρακτική.

Τέλος, τό ἄρθρο 4 παρ. 5 θεσπίζει γιά πρώτη φορά δικαίωμα ἀρνήσεως ἀπαντήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς σέ αἰτήματα τρίτων, ὅταν μέ αὐτούς ὑφίσταται σχετική ἐξώδικη διαφορά ἢ ἐκκρεμῆς δίκη.

Ἄρθρον 5

Τό ἄρθρο 5 ρυθμίζει τόν τρόπο προσβάσεως στά διοικητικά καί ιδιωτικά ἔγγραφα πού ἐκδίδουν ἢ τηροῦν τά ἐκκλησιαστικά ΝΠΔΔ. Εἶναι ἀνάλογη ρύθμιση μέ αὐτήν πού προβλέπει ὁ Κώδικας Διοικητικῆς Διαδικασίας μέ ἀρκετές διαφοροποιήσεις, πού προσιδιάζουν στήν ιδιαιτερότητα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων.

Δικαίωμα νά ζητήσκει διοικητικά ἔγγραφα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ΝΠΔΔ ἔχει ὅποιος δικαιολογεῖ προσωπικό καί ἄμεσο ἔννομο συμφέρον.

Δικαίωμα νά ζητήσκει ιδιωτικά ἔγγραφα (πού ἔχουν ἐκδώσει ἰδιῶτες) καί τά ὅποια φυλάσσονται στίς ἐκκλησιαστικές ἀρχές, ἔχει ὁ τρίτος, ὁ ὅποιος δικαιολογεῖ εἰδικό ἔννομο συμφέρον.

Τό δικαίωμα προσβάσεως δέν σημαίνει ὅπως δῆποτε χορήγηση ἀντιγράφου, ἀλλά μπορεῖ νά δοθεῖ μόνο δικαίωμα ἐπιτοπίου μελέτης, ἀντί φωτοτυπίας, ἐάν ἡ ἐκκλησιαστική ἀρχή κρίνει ὅτι παραβιάζεται ἡ ἀκεραιότητα τοῦ ἔγγραφου.

Κατά τό ἄρθρο 5 παρ. 5 τά πρακτικά συζητήσεων τῆς ΔΙΣ, ΙΣΙ, Μητροπολιτικῶν καί Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων κ.λπ. κηρύσσονται ἀπόρρητα ἔναντι παντός τρίτου καί κατ' ἐξαιρέση δύνανται νά χορηγοῦνται μόνο α) στόν Ἀρχιερέα ἢ ἄλλο μέλος πού συμμετεῖχε στήν σχετική Συνεδρία ἢ β) σέ ὅποιονδήποτε Ἀρχιερέα, στόν ὅποιον ἀφορᾷ ἡ σχετική συζήτηση, ἀκόμα καί ἂν δέν μετεῖχε στήν συνεδρία ἢ γ) σέ δικαστική ἀρχή στό πλαίσιο διεξαγόμενης ἔρευνας ἢ δίκης, καί πάντως κατόπιν εἰδικῆς ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου. Οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 1 καί 2 παρ. 1 Κανονισμοῦ 214/2010, πού τροποποίησαν τούς Κανονισμούς 1/1977 καί 2/1977, ἀναφέρουν ὅτι εἰδικῶς γιά τά πρακτικά τῆς ΔΙΣ καί τῆς ΙΣΙ προβλέπεται δικαίωμα εἰς πάντα (ἔστω καί μὴ Ἀρχιερέα) «εἰς τὸν πρὸς ὃν τὸ ἐν θέματι ἀπόσπασμα ἀφεῶρα», νά ζητήσκει τήν χορήγηση ἀποσπάσματος ἐκ τῶν ἀνωτέρω Πρακτικῶν Συζητήσεων. Οἱ

διατάξεις αυτές καταργούνται και ρητώς με το άρθρο 26 παρ. 1 του παρόντος Κώδικα, διευκρινίζεται ότι με τον παρόντα Κώδικα θεσπίζεται αποκλειστικά το απόρρητο των συζητήσεων προς προστασία της ελευθερίας του λόγου και του άδυσμεύτου της γνώμης των μελών της Ίερας Συνόδου και των μελών των λοιπών συλλογικών οργάνων των εκκλησιαστικών ΝΠΔΔ (δηλαδή ως προς τα αποσπάσματα των Πρακτικών των συζητήσεων) και όχι των αποφάσεων, οι οποίες βεβαίως κοινοποιούνται σε όσους άφορουν.

Τέλος, προβλέπεται στο άρθρο 5 παρ. 7 ότι η προθεσμία για τη χορήγηση δικαιώματος προσβάσεως σε έγγραφα ή την αιτιολογημένη απόρριψη της σχετικής αίτησεως είναι τριάντα (30) ημέρες· εάν όμως απαιτείται έγκριση συλλογικού οργάνου (π.χ. της ΔΙΣ) για την πρόσβαση, ή ανωτέρω προθεσμία εκκινεί από την πρώτη συνεδρία του συλλογικού οργάνου, που ακολουθεί την υποβολή της αίτησεως.

Άρθρον 6

Με το άρθρο 6 και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος καθιερώνεται η γενική αρχή ότι πριν ληφθεί δυσμενές μέτρο σε βάρος οποιουδήποτε κληρικού, μοναχού ή λαϊκού από εκκλησιαστική αρχή, πρέπει να του δίδεται το δικαίωμα προηγούμενης ακροάσεως, δηλαδή παροχής εξηγήσεων. Η εν θέματι ρύθμιση ενσωματώνει νομολογία του Συμβουλίου της Έπικρατείας που σημαίνει ότι κάθε δυσμενές μέτρο (π.χ. παύση έφημερίου λόγω απουσίας πέραν των 30 ημερών ή έπιβολή προσωρινής απαγορεύσεως ιεροπραξιών του άρθρου 102 του Ν. 5383/1932 ή έπιβολή άκοινωνησίας) έξυπακούουν, πριν την έπιβολή τους, την παροχή δικαιώματος προηγούμενης ακροάσεως στον ενδιαφερόμενο.

Θεσπίζεται σχετική προθεσμία 5 ημερών· ώστοςο έπιτρέπεται η προσωρινή λήψη μέτρων προς άποτροπή κινδύνου κατά το διάστημα των 5 ημερών. Έπιπλέον, έπιτρέπεται και να έπιβληθεί το δυσμενές μέτρο άμεσα κατά του ενδιαφερομένου εάν συντρέχει λόγος έπειγοντος, και μπορεί να του παρασχεθεί δικαίωμα ακροάσεως εντός 15 ημερών και μπορεί ο Μητροπολίτης να διατηρήσει, ανακαλέσει ή μεταρρυθμίσει το ληφθέν μέτρο.

Έάν δέν δοθεί δικαίωμα εκ των υστέρων ακροάσεως, το δυσμενές μέτρο παύει εντός 15 ημερών.

Άρθρον 7

Το άρθρο 7 ρυθμίζει τους κανόνες άμεροληψίας των εκκλησιαστικών μονομελών και συλλογικών οργάνων και προβλέπει 1) υποχρέωση άποχής για το έξαιρετέο όργανο, 2) δικαίωμα τρίτου για υποβολή αίτησεως έξαιρέσεως κατά έξαιρετέου οργάνου.

Υποχρέωση άποχής συντρέχει για το εκκλησιαστικό όργανο που άποφασίζει ή είσηγείται, έφ' όσον: α) ή ικανοποίηση προσωπικού συμφέροντος του συνδέεται με την έκβαση της υποθέσεως, ή β) είναι σύζυγος ή συγγενής έξ αίματος ή έξ άγχιστείας, κατ' ευθείαν μέν γραμμή άπεριορίστως, εκ πλαγίου δέ έως και τέταρτου βαθμού (δηλ. πρώτοι έξάδελφοι), με κάποιον από τους ενδιαφερομένους, ή γ) έχει ιδιαίτερο δεσμό ή ιδιάζουσα σχέση ή έχθρότητα με τους ενδιαφερομένους.

Κατ' έξαιρεση και πάλι με βάση τη νομολογία του Συμβουλίου της Έπικρατείας οι υποχρεώσεις άποχής δέν ισχύουν, έφ' όσον:

α) ή άπόφαση λαμβάνεται κατά δέσμο άρμοδιότητα, δηλαδή το εκκλησιαστικό όργανο περιορίζεται στην έκδοση μιάς διοικητικής πράξης, ή όποια είναι υποχρεωτική έφ' όσον συντρέχουν άναμφισβήτητα πραγματικά δεδομένα (π.χ. εκδίδει μία βεβαίωση προϋπηρεσίας για εκκλησιαστικό υπάλληλο),

β) πρόκειται να συμμετέχει ως Πρόεδρος ή μέλος της ΔΙΣ ή της ΙΣΙ ή ως Πρόεδρος Μητροπολιτικού Συμβουλίου ή Πρόεδρος Έκκλησιαστικού Συμβουλίου, εκτός εάν άφορουν σε ζητήματα διαχειρίσεως της περιουσίας του οικείου νομικού προσώπου, ή ως έπιχώριος Έπίσκοπος κατά τίς διατάξεις περί των εκκλησιαστικών διώξεων, ανακρίσεων, δικών και δικαστηρίων. Έτσι π.χ. Μητροπολίτης δέν μπορεί να υποχρεωθεί να άπέχει από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο, εκτός εάν πρόκειται για περιουσιακό ζήτημα (π.χ. ο άδελφός του πλειοδότησε σε δημοπρασία μίσθωσης άκινήτου Ένορίας και το Πρακτικό του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου της Ένορίας υποβλήθηκε προς έγκριση στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο). Ούτε μπορεί να έξαιρεθεί ο έπιχώριος Έπίσκοπος από

τήν άσκηση πειθαρχικής διώξεως, άκόμα και εάν είναι ό παθών εκ του άποδιδομένου παραπτώματος.

[Ύπενθυμίζεται ότι τό έτος 2008 τό ΣτΕ (ΣτΕ 3407/2008) κλήθηκε νά κρίνει εάν π.χ. ό Άρχιεπίσκοπος Άθηνών μπορεί νά προεδρεύσει σέ συνεδρία τής Ίεράς Συνόδου, όπου τίθεται πρός έγκριση αίτημά του για αναγκαστική μετάθεση κληρικού του, και άποφάσισε όριακά υπέρ του δικαιώματος του Άρχιεπισκόπου νά προεδρεύσει -μέ μειοψηφία 2 μελών τής 5μελοϋς συνθέσεως].

Πάντως προβλέπεται στην παράγραφο 6 του άρθρου 7 ότι άποχή ή εξάιρεση τόσων μελών συλλογικού όργανου, ώστε τά άπομένοντα νά μήν σχηματίζουν τήν άπαρτία, άπαγορεύεται.

Άρθρον 8

Προβλέπονται κανόνες άναπληρώσεως έκκλησιαστικών όργάνων κατ' άναλογία των προβλέψεων του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999). Προφανώς ή διάταξη άφορά σέ έκκλησιαστικά ΝΠΔΔ μέ πολυπρόσωπη διοικητική δομή, όπου χωρεί ή δυνατότητα άναπληρώσεως.

Άρθρον 9

Τό άρθρο 9 προβλέπει ότι έκκλησιαστικό όργανο μπορεί μέ άπόφασή του είτε νά μεταβιβάσει σέ άλλο όργανο συγκεκριμένες άρμοδιότητές του, αν τοϋτο δέν άποκλείεται από τίς σχετικές διατάξεις ή τήν φύση τής άρμοδιότητας (π.χ. δέν μπορεί νά μεταβιβάσει ό Μητροπολίτης άρμοδιότητες πού συνδέονται μέ τήν Άρχιερατική ιδιότητα), είτε νά έξουσιοδοτήσει ίεραρχικά κατώτερο όργανο νά υπογράψει έγγραφά τής άρμοδιότητας του έξουσιοδοτούντος. Φυσικά ή άπόφαση μεταβιβάσεως άρμοδιότητας ή έξουσιοδοτήσεως, ως κανονιστική πράξη, πρέπει νά δημοσιεύεται είτε στό ΦΕΚ είτε στό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ, είτε τοιχοκολλάται στην έδρα του ΝΠΔΔ, είτε άναρτάται στην έπίσημη ίστοσελίδα του κατά τό άρθρο 18 παρ. 3 του Κανονισμού.

Άρθρον 10

Μέ τήν παρ. 2 έπιτρέπεται σέ ιδιώτες νά άπευθύνουν αιτήσεις, άναφορές κ.λπ. πρός τίς έκκλησιαστικές άρχές μέσω fax ή ηλεκτρονικού ταχυ-

δρομείου μέ τήν προϋπόθεση ότι εντός 5 ήμερών θά προσκομίζουν και τό πρωτότυπο έγγραφο στην οικεία έκκλησιαστική άρχή· άλλιώς τό έγγραφο δέν θεωρείται ως ύποβληθέν. Πανομοιότυπη ρύθμιση περιέχει και ό Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας για τό Δημόσιο (Ν. 2690/1999).

Μέ τήν παρ. 5 καθιερώνεται ό κανόνας ότι όλες οι προθεσμίες για τήν έκκλησιαστική διοίκηση είναι ένδεικτικές, εκτός αν από τίς διατάξεις πού τίς προβλέπουν, προκύπτει ρητώς ότι είναι άποκλειστικές. Οι τυχόν προβλεπόμενες προθεσμίες για τήν έκδοση άτομικών διοικητικών πράξεων δυσμενών για τό πρόσωπο (π.χ. παύση, άπόλυση, διαθεσιμότητα), στό όποιο άφορούν άμέσως, είναι άποκλειστικές.

Κατά τήν παράγραφο 7 για τή μέτρηση των προθεσμιών ισχύει ό Άστικός Κώδικας και ό νόμος 1157/1981 (κατά τον όποιο εάν ή προθεσμία λήγει σέ μή εργάσιμη ήμέρα παρατείνεται έως τήν επόμενη εργάσιμη).

Άρθρον 11

Μέ τό άρθρο 11 θεσπίζεται και ρητά ή καθιερωμένη πρακτική τής επικύρωσης τής γνησιότητας ύπογραφής, πού διενεργούν οι έκκλησιαστικές άρχές.

Έπιπλέον κατά τήν παράγραφο 2 και κατ' άναλογία πρός τά προβλεπόμενα από τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας για τό Δημόσιο (Ν. 2690/1999) καταργείται ή ύποχρέωση προσκομιδής πρωτότυπων ή επικυρωμένων δημοσίων έγγράφων ή έγγράφων έκκλησιαστικών άρχών και άρχεί ή προσκομιδή φωτοτυπιών πρός άποφυγήν γραφειοκρατίας, άφού ή έκκλησιαστική άρχή έχει δυνατότητα, σέ περίπτωση άμφιβολίας, νά διασταυρώσει τήν ακρίβεια τής φωτοτυπίας επικοινωνώντας μέ τήν οικεία δημόσια ή έκκλησιαστική άρχή. Όσοσο κατά τήν ίδια παράγραφο 2 για τά ιδιωτικά έγγραφα, αυτά πρέπει νά ύποβάλλονται είτε σέ επικυρωμένα αντίγραφα είτε σέ φωτοτυπίες πού προέρχονται από επικυρωμένο αντίγραφο (φωτοτυπία δηλ. του επικυρωμένου αντίγραφου).

Τέλος, κατά τήν παράγραφο 4, κατ' άναλογία μέ τά προβλεπόμενα στους Κώδικες Πολιτικής και Διοικητικής Δικονομίας, ρυθμίζεται πότε ένα ιδιωτικό έγγραφο άποκτά βεβαία χρονολογία.

Άρθρον 12

Περιέχει συνοπτικές ρυθμίσεις για την πρωτοκόλληση έγγραφων. Η πρωτοτυπία της ρύθμισης έγκειται στο ότι (αντίθετα με τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας για το Δημόσιο) προβλέπει ότι το έγγραφο πρωτοκολλείται την ημέρα που λαμβάνει χαρακτηρισμό από το αρμόδιο για τον χαρακτηρισμό του εκκλησιαστικό όργανο.

Άρθρα 13-14-15

Τά άρθρα 13-15 προβλέπουν τούς κανόνες απαρτίας, πλειοψηφίας, προσκλήσεως για συνεδρίαση, συζητήσεων και ψηφοφορίας για λήψη αποφάσεων, υπογραφής αποφάσεων κατ' ανάλογιαν προς τα προβλεπόμενα από τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας για το Δημόσιο (Μ. 2690/1999).

Βασική ρύθμιση στο άρθρο 15 παρ. 1 είναι ότι στα συλλογικά όργανα το μέλος, που απέχει από την ψηφοφορία ή δίδει λευκή ψήφο, θεωρείται απόν. Παλαιότερα ή Όλομέλεια του Συμβουλίου της Έπικρατείας (ΣτΕ Όλ. 410/2008) εξ αιτίας σχετικού κενού στον Κανονισμό 1/1977 (περί εργασιών της ΙΣΙ) θεώρησε ότι σε περίπτωση ψηφοφορίας για την πλήρωση Μητροπόλεως διά καταστάσεως οι λευκές ψήφοι ή το «επέχω» έπρεπε να θεωρηθούν ως απουσίες κατ' ανάλογη εφαρμογή του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999) ως εκ τούτου λιγότευαν και οι παρόντες επί των οποίων υπολογιζόταν το εκλογικό μέτρο 2/3 των παρόντων. Ανάλογη ρύθμιση εισάγεται πλέον ρητώς με το άρθρο 15 παρ. 1 του παρόντος Κώδικα.

Άρθρον 16

Τό άρθρο 16 ρυθμίζει τά στοιχεΐα νόμιμης υποστάσεως μιΐς αποφάσεως, που έχει τον χαρακτήρα διοικητικής πράξεως (δέν είναι δηλ. πράξη άμιγώς πνευματικού περιεχομένου).

Η διοικητική πράξη είναι έγγραφη, αναφέρει την εκδοΐσα εκκλησιαστική άρχή, φέρει δέ χρονολογία καθώς και υπογραφή του άρμόδιου εκκλησιαστικού όργάνου. Έπομένως, όπως αντίστοιχα προβλέπεται και στον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, δέν είναι αναγκαΐο στοιχεΐο νόμιμης υποστάσεως ή ύπαρξη έπ' αυτής άριθμού πρωτο-

κόλλου και σφραγίδας -άρκει ή ιδιόχειρη ύπογραφή του εκδότη της και ή ήμερομηνία.

Άρθρον 17

Οί δυσμενείς διοικητικές πράξεις (π.χ. άπολύσεις, πειθαρχικές διώξεις, παύσεις) πρέπει να αιτιολογούνται δέν είναι άνάγκη, ώστόσο, ή αιτιολογία να αναγράφεται επί του σώματος της αποφάσεως, αλλά άρκει να προκύπτει από τά στοιχεία του διοικητικού φακέλου, που τηρεί τό εκκλησιαστικό ΝΠΔΔ.

Άρθρον 18

Οί άτομικές διοικητικές πράξεις, που άφορούν στη ρύθμιση μιΐς συγκεκριμένης περιπτώσεως ή σε ένα πρόσωπο, δέν είναι δημοσιευτές, αλλά ολοκληρώνονται με την ύπογραφή τους και ισχύουν από τότε.

Αντίθετα, οί κανονιστικές πράξεις (π.χ. οί Κανονισμοί της Έρεΐς Συνόδου) ολοκληρώνονται με τη δημοσίευσή τους στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, όπως δέχεται και ή πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Έπικρατείας.

Έπίσης, θεσπίζονται άλλοι τρόποι εύχερούς δημοσιεύσεως κανονιστικών πράξεων των λοιπών εκκλησιαστικών ΝΠΔΔ (π.χ. άπόφαση Έκκλησιαστικού Συμβουλίου Ναού που όρίζει τό ώρario και τίς ήμέρες λειτουργίας του, άπόφαση Μητροπολίτου που μεταβιβάζει δικαΐωμα ύπογραφής στον πρωτοσύγκελλό του). Οί κανονιστικές πράξεις των εκκλησιαστικών όργάνων δημοσιεύονται είτε στο έπίσημο Δελτίο της Έκκλησίας της Έλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», είτε αναρτώνται όλόκληρες (τοιχοκολλούνται) επί έξήντα (60) ήμέρες στην έδρα του οικείου εκκλησιαστικού ΝΠΔΔ, είτε δημοσιεύονται στην έπίσημη ιστοσελίδα του, εκτός αν άλλες διατάξεις προβλέπουν ειδικότερο τρόπο για τη δημοσίευσή τους. Σε περίπτωση τοιχοκόλλησης, οί άρμόδιες ύπηρεσίες συντάσσουν σχετικό πρακτικό - βεβαΐωση αναρτήσεως, που ύπογράφεται από τό εκκλησιαστικό όργανο, τό όποΐο προέβη στην άνάρτηση της αποφάσεως.

Άρθρον 19

Προβλέπονται στο άρθρο 19 διατάξεις για την περίπτωση που ή άτομική διοικητική πράξη πρέπει να κοινοποιηθεί στον ένδιαφερόμενο.

Οι παράγραφοι 2 έως και 14 επαναλαμβάνουν ανάλογες ρυθμίσεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας για τις επιδόσεις έγγραφων, τις θυροκολλήσεις εγγράφων και τις εκθέσεις επιδόσεως. Βασική καινοτομία του άρθρου είναι ότι ἐφ' ἑξῆς δέν εἶναι ὑποχρεωμένη μία ἐκκλησιαστική ἀρχή νά ὑποβάλλεται σέ ἔξοδα καί νά ἐπιδίδει μέσῳ δικαστικοῦ ἐπιμελητῆ τά ἔγγραφα της, ἀλλά ἀποκτᾶ τό δικαίωμα κοινοποιήσεως μέσῳ δικῶν της ὑπαλλήλων ἢ λειτουργῶν, οἱ ὁποῖοι συντάσσουν ἐκθεση ἐπίδοσεως. Ἐπίσης προβλέπεται ὅτι σέ περίπτωση πού πρέπει νά ἐπιδοθεῖ ἔγγραφο σέ ἐφημέριο ἢ μοναχό, καί δέν βρίσκεται στόν Ναό ἢ στήν Μονή του, τό ἔγγραφο μπορεῖ νά παραλάβει συνεφημέριος στόν Ναό ἢ ὁ Ἡγούμενος, οἱ ὁποῖοι ὑποχρεοῦνται, νά τοῦ τό παραδώσουν ἀμελλητί.

Ἄρθρον 20

Τό ἄρθρο 20 επαναλαμβάνει ἀνάλογες ρυθμίσεις τοῦ Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας γιά τό Δημόσιο (Ν. 2690/1999) καί διακρίνει πότε μία εἰσήγηση εἶναι δεσμευτική γιά τό ἀποφασίζον ὄργανο καί πότε ὄχι. Ὅταν ἀπό τίς κείμενες διατάξεις μία εἰσήγηση χαρακτηρίζεται ὡς «πρόταση» ἢ «σύμφωνη γνώμη», λαμβάνεται ὑποχρεωτικά ὑπ' ὄψιν καί ἐάν τό ἀποφασίζον ὄργανο διαφωνεῖ, δέν δύναται νά ἐκδώσει πράξη διαφορετικοῦ περιεχομένου, εἰ μή μόνον νά μήν ἐκδώσει τήν πράξη. Ἐπισημαίνεται ὅτι κατὰ τίς κείμενες διατάξεις μέχρι στιγμῆς οἱ προβλεπόμενες γνωμοδοτήσεις συνήθως δέν χαρακτηρίζονται ὡς «προτάσεις» ἢ «σύμφωνες γνώμες», ἐπομένως ἀποτελοῦν ἀπλές γνώμες, ἀπό τίς ὁποῖες μπορεῖ αἰτιολογημένα νά ἀποκλίνει τό ἀποφασίζον ὄργανο.

Ἄρθρον 21

Προβλέπεται ἡ δυνατότητα ἀνακλήσεως κάθε διοικητικῆς πράξεως καί ὀρίζεται ὅτι ἀρμόδιο γιά τήν ἀνάκληση ἀτομικῆς διοικητικῆς πράξεως ἐκκλησιαστικό ὄργανο εἶναι ἐκεῖνο πού τήν ἐξέδωσε, ἢ πού εἶναι πλέον ἀρμόδιο (ἐάν ἔχει μεταβληθεῖ ἡ ἀρμοδιότητα) γιά τήν ἐκδοσή της. Γιά τήν ἀνάκληση, ἐπίσης, δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά τηρεῖται ἡ διαδικασία πού προβλέπεται γιά τήν ἐκδοση τῆς πράξεως.

Ἄρθρα 22-23

Πρόκειται γιά ρυθμίσεις ἀνάλογες τοῦ Κώδικα Διοικητικῆς Διαδικασίας (Ν. 2690/1999)· ρυθμίζεται ὁ τρόπος ἀσκήσεως τῶν διοικητικῶν προσφυγῶν πού μπορεῖ νά ἀσκήσει κάποιος κατὰ ἀποφάσεων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν. Μέ τό συγκεκριμένο ἄρθρο δέν θεσπίζονται νέες προσφυγές πέραν αὐτῶν πού προβλέπουν οἱ διατάξεις τοῦ Ν. 590/1977 ἢ οἱ Κανονισμοί, ὅπως ὁ Κανονισμός 263/2014 (ἄρθρο 6) κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων· ρυθμίζεται μόνον ἡ προθεσμία ἀπαντήσεως, ὁ τρόπος ἀσκήσεως, τό εὔρος ἐλέγχου πού μπορεῖ νά ἀσκήσει τό ἀποφασίζον γιά τήν προσφυγή ὄργανο (ἐάν π.χ. θά εἶναι ἔλεγχος νομιμότητας ἢ οὐσίας).

Προβλέπεται ὅτι ἐάν ἀπό εἰδικές διατάξεις δέν ἔχει θεσπισθεῖ «εἰδική διοικητική προσφυγή»¹ (ἐπιτρέπει ἔλεγχο νομιμότητας ἀπό ἀνώτερο ὄργανο) ἢ ἐνδικοφανῆς προσφυγή² (ἐπιτρέπει ἔλεγχο νομιμότητας καί οὐσίας ἀπό ἀνώτερο ὄργανο) σέ ἀνώτερο ὄργανο, ἐπιτρέπεται πάντα ἡ «αἴτηση θεραπείας» ἢ «ἱεραρχική προσφυγή» στό ἴδιο ὄργανο πού ἐξέδωσε τήν διοικητική πράξη ἢ στό ἀνώτερό του ὄργανο. Αὐτή ἡ προσφυγή ἀπορρεῖ ἀπό τό «δικαίωμα ἀναφορᾶς» γιά καθένα βᾶσει τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Συντάγματος. Ἐπομένως κάθε ἐνδιαφερόμενος μπορεῖ νά ὑποβάλλει αἴτηση ἐπανεξετάσεως στό ἴδιο ἢ ἀνώτερο ὄργανο τῆς ὑποθέσεώς του.

Τό ἀρμόδιο ὄργανο ὀφείλει νά γνωστοποιήσει στόν προσφεύγοντα τήν ἀπόφασή του μέσα στήν προθεσμία πού τυχόν τάσσουν οἱ σχετικές διατάξεις· ἀλλιῶς, τό ἀργότερο μέσα σέ τρεῖς (3) μήνες, ἀπό τήν περιέλευση στό ἀρμόδιο γιά τήν κρίση τῆς ὄργανο.

Ἄρθρον 24

Προβλέπεται ὅτι ὅταν ἀσκηθεῖ διοικητική προσφυγή, ἡ ἀρμόδια γιά τήν ἐξέτασή της ἐκκλησιαστική ἀρχή μπορεῖ, ὕστερα ἀπό αἴτηση τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ καί αὐτεπαγγέλτως, νά ἀναστείλει τήν ἐκτέλεση τῆς προσβληθείσης διοικητικῆς πράξεως, ἕως ὅτου ἀποφανθεῖ γιά τήν προσφυγή καί, πάντως, ὄχι πέραν τῆς προθεσμίας πού ὀρίζεται γιά τήν ἐκδοση τῆς ἀποφάσεώς της.

Άρθρον 25

Προβλέπεται και πάλι σε έκτακτη του άρθρου 20 του Συντάγματος και κατ' αναλογία του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999) ότι ο ενδιαφερόμενος για την αποκατάσταση υλικής ή ηθικής βλάβης των εννόμων συμφερόντων του, που προκαλείται από ενέργεια ή παράλειψη ενέργειας εκκλησιαστικής αρχής, ακόμα και εάν προσβάλει έγγραφη διοικητική πράξη, δύναται, με αίτησή του προς την εκκλησιαστική αρχή, να ζητήσει την επανόρθωση ή την ανατροπή της βλάβης του.

Άρθρον 26

Διευκρινίζεται επίσης στην ακροτελεύτια διάταξη ότι ο Κώδικας δεν καταργεί κανένα ειδικό Κα-

νονισμό που προηγείται ή έπεται αυτού και ρυθμίζει τα ίδια θέματα (π.χ. τον Κανονισμό 263/-2014 περί Μητροπολιτικών Συμβουλίων, ή τον Κανονισμό 8/1979 περί Ίερών Ναών και Ένοριών).

Επομένως, ο Κανονισμός αυτός θα ισχύει συμπληρωματικά κατά τη λειτουργία των υπηρεσιών της Εκκλησίας της Ελλάδος, των Ίερών Μητροπόλεων, των Ένοριών, των Συνοδικών Επιτροπών ή ομάδων εργασίας των εκκλησιαστικών φορέων, μόνον στο μέτρο που δεν υφίστανται στους ήδη ισχύοντες ή μελλοντικούς Κανονισμούς σχετικές ειδικές διατάξεις.

Ο Εισηγητής

† Ο Πειραιώς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ειδική διοικητική προσφυγή είναι ή προσφυγή κατά απόφασης Μητροπολιτικού Συμβουλίου ενώπιον της Συνοδικής Επιτροπής επί των Νομοκανονικών Ζητημάτων, που προβλέπει ο Κανονισμός 263/2014 (άρθρο 6).
2. Ένδικοφανής προσφυγή έχει χαρακτηριστεί από τη νομολογία του ΣτΕ ή έφεση που άσκει ο καταδικασθείς ενώπιον του Δευτεροβαθμίου Συνοδικού Δικαστηρίου κατά τον ν.5383/1932.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Συνοδική Θεία Λειτουργία
καί ιερό Μνημόσυνο για τούς Μακεδονομάχους

(Καστοριά, 17.2.2018)

Συνοδική Θεία Λειτουργία καί Ἱερό Μνημόσυνο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τοῦ ἥρωα τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος Παύλου Μελά καί ὄλων τῶν Μακεδονομάχων τελέσθηκε στίς 17.2.2018 τό πρωί στόν ἱερό Μητροπολιτικό ναό τῆς Καστοριάς. Τό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας τέλεσε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος, ὁ ὁποῖος χαρακτήρισε ἱερή ὑποχρέωση τῆς Ἐκκλησίας τήν τέλεση μνημοσύνων γιά τούς πεσόντες στούς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους. Κάνοντας, ἐπίσης, μία ἱστορική ἀναφορά, μεταξύ ἄλλων, ἐπισήμανε, ὅτι «ὁ Μακεδονικός Ἀγῶνας ὑπῆρξε ἡ θρυλική ἐποποιία τοῦ νεότερου ἑλληνισμοῦ, μία ἀπό τίς λαμπρότερες σελίδες τῆς ἱστορίας μας, χάρις στήν ὁποία σῶθηκε ἡ Μακεδονία ἀπό τίς ἀρπακτικές διαθέσεις τῶν γειτόνων μας καί πάντοτε ὀφείλουμε νά ἀπονέμουμε τόν δίκαιο ἔπαινο καί τήν προσήκουσα τιμή στούς μάρτυρες καί ἥρωες πού θυσίασαν τή ζωή τους γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνα ἐκεῖνου».

Στή συνέχεια τελέσθηκε Ἐπιμνημόσυνη Δέηση στόν Ἱερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μητροπόλεως Καστοριάς, ὅπου εὐρίσκονται τά ὀστᾶ τοῦ Παύλου Μελά καί κατάθεση στεφάνου στό κενόταφιο τοῦ ἥρωα στόν αὐλειο χῶρο τοῦ Ναοῦ καί κατόπιν ἐπιμνημόσυνη Δέηση στό μνημεῖο τοῦ Παύλου Μελά στό χωριό Μελάς.

**Σεβ. Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου
Ἱερός Μητροπολιτικός Ναός
Κοιμήσεως Θεοτόκου Καστοριάς
Ἐπιμνημόσυνος Λόγος
κατά τό Μνημόσυνο πού τέλεσε**

**ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τόν Παῦλο Μελά 17.2.2018**

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε,
Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Ἱεράρχαι,
Σεβασμιώτατοι, τίμιον πρεσβυτέριον,
εὐλαβέστατοι διάκονοι,
Ἐντιμότατοι πολιτικά καί στρατιωτικά ἀρχαί,
Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί.

Ἱερή ὑποχρέωση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ τέλεση μνημοσύνων γιά τούς πεσόντες στούς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνεχίζοντας τήν παράδοση αὐτή βρῖσκεται σήμερα στή βυζαντινή πόλη τῆς Καστοριάς, ὅπου κάθε δρόμος μέ τό γραφικό του ἐκκλησιασάκι, κομψό καί τοιχογραφημένο, εἶναι τρανή ἀπόδειξη τῆς εὐσέβειας τῶν κατοίκων της καί ἀδιάψευστο τεκμήριο τῆς συνεχοῦς καί ἀκατάλυτης ἑλληνικότητος τοῦ ἀκριτικοῦ αὐτοῦ τμήματος τῆς πατρίδας μας.

Πρός τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καστοριάς κ. Σεραφεῖμ ἐκφράζω τήν εὐχαριστία τῆς Ἱεράς Συνόδου γιά τήν ἄρτια διοργάνωση τοῦ μνημοσύνου, τήν ἀβραμαϊαία φιλοξενία καί τόν δίκαιο ἔπαινό της γιά τήν ἐπί μία εἰκοσαετία τίμια καί εὐσυνείδητη ποιμαντορία του στήν ἱστορική καί ἀκριτική αὐτή ἐπαρχία. Φρυκτωρεῖ πάνω στίς ἀδαμάντινες ἐπάλξεις τῆς πίστεως καί τῆς πατρίδος ἔχοντας τήν τιμή νά εἶναι φύλακας τοῦ τάφου τοῦ Παύλου Μελά καί τῶν ἱερῶν ἐκεῖνων καθιδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας ὅπου τελεσιουργήθηκαν τά τῆς διασώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ μυστήρια,

ὡς ἄξιος διάδοχος ὄχι μόνον τοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ τοῦ τρόπου τῶν μακαρίων προκατόχων του.

Ὅταν ὁ ἀπὸ τὴν Κερασσοῦντα τοῦ Πόντου Μητροπολίτης Κορυτσᾶς Φώτιος στίς 9 Σεπτεμβρίου 1906 μέ τό τίμιο αἷμα του καθαγίασε, ὡς πρῶτο θῦμα, τή χορεία τῶν ἱεραρχῶν ἐκείνων πού ἔπασαν στή διάρκεια τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνα (1903-1908) - ἀφοῦ τὴν ἐποχή ἐκείνη ἡ Κορυτσά ὑπαγότανε στό βιλαέτι τοῦ Μοναστηρίου, στόν Μακεδονικό δηλαδή χώρο - συγκινώντας ὀλόκληρο τόν Ἑλληνισμό, ἐλεύθερο καί δούλο, δέν ἔμεινε πόλη ἢ χωριό πού νά μὴν τέλεσε μνημόσυνο «ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του», σύμφωνα μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πού ὄριξε στίς 24-9-1906 νά τελεσθοῦν μνημόσυνα «ἱερουργούντων τῶν πανιερωτάτων κατὰ τόπους ἀρχιεπισκόπων καί ἐπισκόπων» μέ πρώτη τὴν ἴδια, ἡ ὁποία ἐπιβλητικό τέλεσε μνημόσυνο στόν Μητροπολιτικό Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν, παρουσία τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν ἀρχῶν γιὰ τόν Ἐθνομάρτυρα πού εἶχε πει: «Δι' αὐτό θέλω νά ὑπάγω εἰς τὴν Μακεδονίαν, διὰ νά δρᾶσω ἔστω καί μέ θυσίαν τῆς ζωῆς μου, διότι ἐβαρύνθην πλέον νά γράφω εἰς τὰ πρακτικά τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὰ δεινοπαθήματα τῶν ἀδελφῶν μας. Ἄν σκοτωθῶ μίαν φορὰν, θά σκοτωθῶ ἐν Μακεδονίᾳ, ἐνῶ ἐδῶ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἢ ψυχῆ μου καθ' ἐκάστην σχεδόν σφαγιάζεται ὑπὸ τῶν δεινοπαθημάτων τῶν σφαγῶν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ

ἀδελφῶν μας». Μακαριώτατε, καί στήν ἔδρα τῆς παλαιᾶς σας Μητροπόλεως, τὴν Λιβαδειά, ὁ προκατόχος σας Ἱερώνυμος καί αὐτός τέλεσε τό μνημόσυνο μέ ὄλο τόν κληρο τῆς πόλεως, μέ τὴ συμμετοχὴ τῶν ἀρχῶν καί πλῆθος λαοῦ.

Ὁ Μακεδονικός Ἀγῶνας ὑπῆρξε ἡ θρυλικὴ ἐποποιία τοῦ νεότερου ἑλληνισμοῦ, μία ἀπὸ τίς λαμπρότερες σελίδες τῆς ἱστορίας μας, χάρις στήν ὁποία σώθηκε ἡ Μακεδονία ἀπὸ τίς ἀρπακτικὲς διαθέσεις τῶν γειτόνων μας καί πάντοτε ὀφείλουμε νά ἀπονέμουμε τόν δίκαιο ἔπαινο καί τὴν προσήκουσα τιμὴ στους μάρτυρες καί ἥρωες πού θυσίασαν τὴ ζωὴ τους γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνα ἐκείνου. Σύμφωνα μέ τόν Θουκυδίδη: «Δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καί πρέπον δὲ ἅμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι». Δηλαδή «εἶναι δίκαιο, ἀλλὰ συγχρόνως καί πρέπον σέ μία τέτοια περίσταση σάν τὴ σημερινή (κατὰ τὴν ὁποία ἐγκωμιάζουμε τούς νεκρούς μας), νά τούς ἀπονέμεται ἡ τιμὴ αὐτὴ τῆς ἀνάμνησης». (Θουκυδίδου συγγραφή, τ. 1ος, ἐκδ. Δημητράτου, Ἀθῆναι 1939, σ. 287).

Γι' αὐτό ἤλθαμε σήμερα στήν Καστοριά, ταπεινοὶ προσκυνητές τοῦ Ἀποστόλου τῆς Μακεδονικῆς ἐλευθερίας, τοῦ Παύλου Μελά. Ὁ λόφος αὐτός τῆς Καστοριάς μέ τό ναὸ τῶν Ταξιαρχῶν, ὅπου ἀναπαύεται ὁ πρῶτος Ταξίαρχος τῆς Μακεδονικῆς Φάλαγγας, εἶναι πανελλήνιο προσκύνημα. Λυγίζουν τὰ γόνατα μπροστά στήν ἀπέριττη

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος τελεῖ τό ἱερό Μνημόσυνο γιὰ τούς Μακεδονομάχους στήν Καστοριά, πλαισιούμενος ἀπὸ τόν Ἐπιχώριο Μητροπολίτη Σεβασμιώτατο κ. Σεραφεῖμ.

κρούπη των οστέων του πρώτου άρχοντόπουλου της Αθήνας, πού άφησε σύζυγο, παιδιά, πλούτη και άξιώματα και ήλθε και θυσιάστηκε για τά ιδανικά του Γένους.

Ταπεινός ό τάφος πού δέχθηκε τό μαρτυρικό σώμα του εγγενεστέρου τέκνου της νεώτερης Ελλάδας, στον όποιο τό κατέθεσαν εύλαβικά ό θρυλικός Δεσπότης της Καστοριάς Γερμανός Καραβαγγέλης μέ τόν πρωτοσύγγελλό του Πλάτωνα, πού έλαβε και αυτός τό στεφάνι του Έθνομάρτυρα στις 8 Σεπτεμβρίου του 1921, άπαγχονισθείς μαζί μέ τούς προκρίτους του Πόντου στην Άμύσεια.

Τόν έθαψαν όρθρου βαθέος, κρυφά, χωρίς τή συνοδεία των παλληκαριών του. Η έθνική όμως ψυχή άπ' άκρου σ' άκρον της Ελλάδας και όπου γής ύπήρχε έλληνας πατριώτης, έχυσε τό θερμότερο δάκρυ και δέν έμεινε μέγαρο και καλύβα πού νά μήν είχε έθνικό προσκνητάρι τήν εικόνα του καπετάν Ζέζα μέ τόν μακεδονικό ντουλαμά. Από αυτό τό δάκρυ έμπνεύστηκε ό Κωστής Παλαμάς, και τό έκανε ύμνο στον άντρωμένο:

«Σέ κλαίει ό λαός.

Πάντα κλωρό νά σειέται τό χορτάρι.

*Στόν τόπο, πού σέ πλάγιασε τό βόλι,
ώ παλληκάρι».*

Άλλά και ή μακεδονική μουσα έκλαψε τόν λεοντόκαρδο άρχηγό:

*«Βαρεία βουίζουν τά βουνά
και οί κάμποι άνταριάζουν,
τό Βίτσι και ή Καστοριά
κλαίγουν κι άναστενάζουν.*

*Γλυκιά πατρίδα,
σκόρπιζε λουλούδια στό παιδί σου,
τήν λεβεντιά του πένθησε
και μεσ' στά μαύρα ντύσου».*

Η προτομή του πίσω από τό ιερό μαρτυρεί ότι ή Μακεδονία δέχθηκε στά σπλάχνα της τό σώμα ενός άγνότατου ήρωα και από τόν τάφο του προήλθε ή άφύπνιση και ή ζωή του έλληνισμού. Τό πρόσωπό του θά καθρεπτίζεται αιώνια στά νερά της λίμνης άγναντεύοντας τά άγαπητά λημέρια των Μακεδονομάχων Άνταρτών.

Ω πανέμορφη πόλη της Καστοριάς, άς φουσκώνουν τά στήθη σου από περηφάνεια. Όπως ή Τρίπολη έχει έθνικό κειμήλιο τά λείψανα του Κολο-

κοτρώνη, ή Ρούμελη τόν τάφο του Καραϊσκάκη, ή Δυτική Ελλάδα τήν τέφρα του Βύρωνα, έχεις κι έσύ τόν τάφο και τά λείψανα του Παύλου Μελά. Κεφάλαιο έθνικό, άκατάλυτο και διδασκαλείο της έλληνικής νεότητας.

Ό Μελάς και όλοι οί άγωνιστές του Μακεδονικού Άγώνα μάς δώρισαν τήν έλευθερία. Αυτόι μάς έδωσαν τό δικαίωμα νά περπατάμε μέ τό κεφάλι ψηλά σ' άνατολή και δύση.

Αυτόι άνάγκασαν φίλους και έχθρους ν' άποκαλύπτονται, όταν περνούν οί Έλληνες. Όρισμένοι προσπαθούν νά μάς πείσουν ότι ή λογική άπαιτεί νά είμαστε ένδοτικοί στην ληστοική πνευματική έφοδο των ισχυρών ενάντια στην έλληνική κληρονομιά, τήν ταυτότητά μας, τήν ιστορία. Ό λαός μας απέδειξε ότι τή λογική αυτή τήν άπεχθάνεται.

Έχει τή λογική του Λεωνίδα και των Σπαρτιατών του στις Θερμοπύλες. Τή λογική του Παπαφλέσσα και των παλληκαριών του στό Μανιάκι. Τή λογική της έποποιίας του 1940, των όχυρών και της Έθνικής Άντίστασης.

Έπειδή πολλοί κατά τίς μέρες μας προσπαθούν νά βρούν συμμάχους και έπιστηρικτές των έπιλογών τους, χρησιμοποιούν κατά τό δοκούν τήν Μητέρα Εκκλησία, τό Οικουμενικό Πατριαρχείο, στό όποιο όφείλεται ή διάσωση της Μακεδονίας μας μέ τήν πολιτική πού έφάρμοσε ό μεγάλος Πατριάρχης Ίωακείμ Γ' κατά τή δεύτερη Πατριαρχία του (1901-1912).

Πρέπει έδω νά πούμε ότι ό Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος τό 2004 μέ άφορμή τό έπετειακό συνέδριο πού πραγματοποιήσε ή Μητρόπολη Καστοριάς για τά έκατό χρόνια από τό θάνατο του Παύλου Μελά, μέ Πατριαρχικό εύχետικό και συγχαρητήριο γράμμα προς τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καστοριάς κ. Σεραφείμ έγραψε μεταξύ άλλων τά έξης: «Οί άχρι τότε σύμπνοες άδελφοί έν Χριστώ ήγειραν φονικάς χειρας κατά άθώων όμοπίστων, προξενήσαντες μεγίστην και πολυχρόνιον ταραχήν εις τόν ευαίσθητον και εύφλεκτον χώρον της πνευματικής έπιρροής του Οικουμενικού Πατριαρχείου, εύρεθέντος πρό δυσκολωτάτων καταστάσεων και άναγκασθέντος νά λάβη προστατευτικά μέτρα ύπέρ διασώσεως του παραμένοντος και διαρκώς κινδυνεύοντος πιστού ποιμνίου εις τάς ρηθείσας περιοχάς.

Διά της αποστολής εις αυτάς γενναιοφύχων και ικανοτάτων Ἀρχιερέων, προσεπάθησε νά ἐμφύχωση τά λιποψυχοῦντα τέκνα αὐτοῦ καί νά διαφύλαξη ταῦτα ἐκ τοῦ σωματικοῦ θανάτου καί τοῦ ψυχικοῦ κινδύνου τοῦ σχίσματος.

Εἰς τήν προσπάθειαν δέ ταύτην μεγάλως συνέδραμον καί φιλογενεῖς ἄνδρες ἐκ τῆς ἐλευθέρας Πατρίδος, ἐν ἐθελοντικῇ αὐτοθυσίᾳ πορευθέντες καί δραστηριοποιηθέντες εις τάς κινδυνευούσας περιοχάς, θέντες τήν ζωὴν αὐτῶν ἐν διαρκεῖ κινδύνῳ ὑπὲρ τῶν ὁμαιμόνων καί ὁμοπίστων ἀδελφῶν.

Μεταξύ τῶν γενναίων τούτων μορφῶν πρωτεύουσαν θέσιν κατέχει ὁ ἥρωικός καί εὐγενέστατος ἀξιωματικός Παῦλος Μελάς, ἀνὴρ πλήρης πίστεως καί ἀγάπης πρὸς τὸν Χριστὸν καί τὴν Πατρίδα, ὅστις ἀρνησάμενος πᾶσαν κοσμικὴν εὐημερίαν καί οἰκογενειακὴν θαλπωρὴν, ἐθυσίασθη πρὸ ἐκατονταετίας ἀγωνιζόμενος ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὲρ βωμῶν καί ἐστιῶν, γενόμενος καί παραμείνας οὕτω θρύλος εις τάς συνειδήσεις καί τά στόματα τῶν συνελλήνων, μεγάλως ἐντυπωσιασθέντων ἐκ τῆς ἥρωικῆς αὐτοῦ θυσίας.

Ἔοθεν, ἄριστα ἐπράξατε, Ἰερώτατε καί τιμιώτατε ἀδελφέ, καί ἐν συνεργασίᾳ καί μετὰ τῶν ἄλλων ἐκεῖσε Ἐντίμων Ἀρχῶν ἠτοιμάσατε ἐορτίους ἐκδηλώσεις μνήμης τοῦ αἰοδίου τούτου τέκνου τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Πατρίδος, πρὸς φρονηματισμὸν τῶν συγχρόνων ὁμογενῶν, πρεσβυτέρων καί νεωτέρων.

Συγχαίροντες ἐκ καρδίας διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ἐορτασμῶν πάντας τοὺς σχόντας τὴν εὐθύνην τῆς ὀργανώσεως, προτρεπόμεθα ἅπαντας πατρικῶς καί δὴ καί τοὺς νεοσσούς τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως φρονηματίζωνται ἐκ τοῦ ἥρωικοῦ προσώπου τοῦ Παύλου Μελά, πληροῦμενοι θυσιαστικῆς ἀφοσιώσεως εἰς τε τὴν Πατρίδα καί εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰρηνεύοντες ἐν ἀγάπῃ, ἀλλὰ καί μηδὲν διαπραγματευόμενοι καί παραβλέποντες τά ἀδιαπραγμάτευτα, ὑπὲρ ὧν τοσοῦτοι ποταμοὶ προγονικῶν αἱμάτων ἐχύθησαν, καί ἐπότισαν καί ηὔξησαν τὸ δένδρον τῆς συγχρόνου ἐλευθερίας».

Ἀλλὰ καί πρόσφατα, στίς 10 Φεβρουαρίου, μετὰ τὸν ἐσπερινὸν στὸν πάνσεπτο Πατριαρχικὸν Ναὸ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἀπευθυνόμενος στοὺς ἀπὸ τὴν Μακεδονία προσκυνητὲς εἶπε: «Γνωρίζετε ἐσεῖς

οἱ Μακεδόνες τί ἔχει προσφέρει αὐτὴ ἡ μαρτυρικὴ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως σέ σᾶς, στὸν τόπο σας, γιὰ νά παραμείνει ἑλληνικός. Ἀπὸ ἐδῶ σᾶς ἀπεστάλησαν ὁ Γρεβενῶν Αἰμιλιανὸς Λαζαρίδης, ὁ Δράμας Χρυσόστομος Καλαφάτης, ὁ Καστορίας Γερμανὸς Καραβαγγέλης, ὁ Κορυτσᾶς Φώτιος καί ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἥρωες Ἰεράρχες, οἱ ὁποῖοι πρωτοστάτησαν στὸν Μακεδονικὸ Ἀγῶνα καί ὑποστήριξαν, προτάσσοντας τά στήθη τους, τὸ Γένος μας καί τὴν Πίστη μας. Ἀπὸ τῆς μίας ἦταν οἱ Ἰεραρχικοὶ καί ἀπὸ τῆς ἄλλης ἦταν οἱ Πατριαρχικοὶ, οἱ ὁποῖοι μὲ κατεύθυνση καί ὁδηγίες ἀπὸ τὸ κλεινὸν Φανάριον, τὸ ἄσημον κατὰ κόσμον, διεξήγαγον ἥρωικὸν ἀγῶνα. Τὸ ξέρω ὅτι ἐσεῖς εἴσατε πάντοτε εὐγνώμονες πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν μας Πατριαρχεῖον». Γι' αὐτὸ ἄς μὴν ἐμπλέκουμε στὴν ἑλλαδικὴ μιζέρια τὸν ἱερό αὐτὸ θεσμό. Τὸ ἔχει πληρώσει πολὺ ἀκριβὰ αὐτό.

Ἐμεῖς ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ καί πιστὰ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα ἀκολουθοῦμε τὴν Εὐαγγελικὴ ἐντολή πού λέει: «...ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν...» (Μτθ. 5,44) καί ἐνστερνιζόμεσθε τὸν ὄρο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, πού συνήλθε στὴν Κωνσταντινούπολη τὸ 1872, πού λέγει: «Ἀποκηρύττομεν κατακρίνοντες καί καταδικάζοντες τὸν φυλετισμὸν, τουτέστι τὰς φυλετικὰς διακρίσεις καί τὰς ἐθνικὰς ἕξεις καί ζήλους καί διχοστασίας ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἀντικείμενον τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου καί τοῖς ἱεροῖς κανόσι τῶν μακαρίων Πατέρων ἡμῶν, «οἱ καί τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ὑπερείδουσι καί ὅλην τὴν χριστιανικὴν πολιτείαν διακοσμοῦντες πρὸς θεῖαν ὁδηγοῦσιν εὐσέβειαν».

Σαφέστατα μέσα στὸν ὄρο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου καταδικάζονται προφητικὰ ὁ φασισμὸς καί ὁ ναζισμὸς πού ἔχουν ὡς ρίζα τὸν ἐθνοφυλετισμὸ.

Γι' αὐτὸ καί ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τόνισε τὴν προσήλωσή της στοὺς ἱερούς κανόνες καί ὅτι δὲν δύναται ν' ἀναγνωρίσει τὴν Φραγκεσταϊνικοῦ τύπου Ἐκκλησία τῶν Σκοπίων ὡς Μακεδονικὴ, διότι εἶναι προϊὸν πνευματικῆς τερατογενέσεως. Στὴν ἐκκλησιαστικὴ πτυχὴ τοῦ Μακεδονικοῦ ἔχουμε δύο παράδοξα: 1) Ὅπως ἡ Βουλγαρικὴ Ἰεραρχία δημιουργήθηκε πρὶν ἀπὸ ὅποιαδήποτε ὑπαρξὴ ἐπίσημης κρατικῆς ὄντη-

τας, έτσι και αυτή δημιουργήθηκε μέσα στην Γιουγκοσλαβία ως έφαλτήριο για τὰ ἐπιδιωκόμενα. Τό παράδειγμα ὑπῆρχε, γι' αὐτό και τώρα ἔσπευσαν νά ζητήσουν χεῖρα βοήθειας ἀπό τούς πρώτους, και 2) Ὅπως ἡ Ἐξαρχία ἰδρύθηκε μέ αὐτοκρατορικό φερμάνι (1870) ἄλλοθρήσκου ἡγεμόνα, ἔτσι και ἡ «ψευδομακεδονική» Ἐκκλησία ἰδρύθηκε μέ ἀπόφαση τοῦ ἄθεου σατραπίσκου τῆς Γιουγκοσλαβίας Τίτο.

Οἱ Ἕλληνες ἀγαπᾶμε ὄλους τούς λαούς, και εἰδικά τούς γειτονικούς, και τό ἔχουμε ἀποδείξει. Θέλουμε ὁ λαός τῶν Σκοπίων νά στηρίξει τήν κρατική του ὑπαρξη σέ θεμέλια στερεά, νά ἀναπτυχθεῖ μέ ἀξιοπρέπεια και νά μὴ παρουσιάζει ἡ πρωτεύουσά του εἰκόνα Disneyland. Τό ἑλληνικό Ἔθνος πιστεύει σταθερά στά δίκαιά του. Δέν ἐποφθαλμιᾷ κανενός τό δίκαιο, ἀλλά και δέν ἀνέχεται ἄλλοι νά καταπατοῦν τό δικό του.

Ἡ μοῖρα τῆς Ἑλλάδας εἶναι νά θυσιάζεται, νά καταστρέφεται χάριν τῶν ἱερῶν και ὁσίων, νά αὐτοκτονεῖ χάριν τῶν φίλων και συμμάχων τῆς, και ἐν τέλει νά ἐγκαταλείπεται ἀπό αὐτούς χάριν ποταπῶν σκοπῶν και ἰδιοτελῶν συμφερόντων. Αὐτοὶ οἱ μεγάλοι, οἱ δυνατοὶ τῆς γῆς, χάριν τῶν ὁποίων θυσιάστηκε ὁ ἑλληνικός λαός ἐπανειλημμένα, εἶναι οἱ στραγγαλισταὶ τῶν δικαίων του.

Ἐάν αὐτοὶ οἱ ἔμποροι τῶν Ἐθνῶν δέν εἶχαν τὰ ἀνόσια συμφέροντά τους, δέν θά πίεζαν τόσο πολὺ μέ κυνισμό, πού τόν προκαλεῖ ἡ ἱστορική ἀμάθεια και ἡ προκορῦστεία λογική, νά γίνει ἡ ὀνοματοδοσία ὅπως - ὅπως, δηλαδή ἡ μεγαλύτερη πλαστογραφία τῆς ἱστορίας στά Βαλκάνια.

Ἡ ἱστορία ἔχει δείξει ὅτι εἰρήνη στά Βαλκάνια σημαίνει σταθερότητα και εἰρήνη στήν Εὐρώπη.

Τὰ συμφέροντα τῶν ἐταίρων μας δέν ὑπηρετοῦνται μέ τό στραγγαλισμό τῆς ἱστορικής ἀλήθειας. Ἐνας ἔντιμος Ἕλληνας μέ βαθειά πολιτική παιδεία και ὄραμα γιά τήν Ἑλλάδα, τὰ Βαλκάνια και τήν Εὐρώπη τονίζει: «Δέν χρειάζεται νά παραχαραχθεῖ ἡ ἱστορία τῆς ἴδιας τῆς Εὐρώπης, νά φθάσουμε σέ πολέμους, γιά νά πωλοῦνται στά Σκόπια τὰ ἰταλικά σπαγγέτι, τὰ γαλλικά τυριά, τὰ γερμανικά βιοῦστελ και τὰ ἀμερικανικά Μάρλμπορο και ἡ κόκα κόλα. Αὐτά ἐξ ἄλλου δέν ἀποτελέσαν ποτέ τίς κινητήριες δυνάμεις τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας πρὸς τὰ ἔμπροσς».

Τό Μακεδονικό ἔχει οἰκουμενική διάσταση. Δέν πρόκειται ἐδῶ γιά τήν ὀνοματοδοσία ἑνός μαχαλά. Νά τόν ποῦμε Ἄνω ἢ Κάτω. Ἡ Μακεδονία δέν εἶναι μαχαλάς, εἶναι τό θεμέλιο τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ, εἶναι ἡ οἰκουμένη. Ἡ Ἑλλάδα, ἡ ἑλληνική ἐπιστήμη και ἡ ἑλληνική πολιτική ὀφείλουν νά ὑπερασπιστοῦν τήν ἱστορία τήν δική μας, ἀλλά και ὄλων τῶν λαῶν.

Κράτη πού στήθηκαν μέσα ἀπό τήν παραχάραξη τῆς ἱστορίας εἶναι φορεῖς βίας και παρακμῆς, και δέν ἔχουν διάρκεια. Κράτος μέ τό ὄνομα Μακεδονία, θεμελιωμένο στήν παραχάραξη θά εἶναι ἐκβιάσιμο ἀπό τούς προστάτες του. Ἡ ἡγεσία του δοτή και ἐξαρτώμενη και ὁ λαός του δοῦλος στό σύγχρονο νεοφεουδαλισμό τῶν ἰσχυρῶν.

Ὅσοι θεωροῦν ὅτι εἶναι Μακεδόνες, σημαίνει ὅτι εἶναι μέρος ἑνός ἱστορικομαρτυρικοῦ τμήματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ Μακεδονικοῦ, πού διά τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἔνωσε τό Ἑλληνικό Ἔθνος και κατέστησε τόν ἑλληνικό πολιτισμό παγκόσμιο.

Γιά δεῖτε τήν μετάφραση τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης στήν Ἀλεξάνδρεια ἀπό τόν Πτολεμαῖο και τούς ἑβδομήκοντα. Ἄν ἡ Σκοπιανή πλαστογραφία ἰσχύει, γιατί δέν χρησιμοποίησαν τή διάλεκτο πού θέλουν νά ἐπιβάλουν ὡς μακεδονική γλῶσσα; Γι' αὐτό τὰ σαθρά, χωρίς ἔρεισμα στήν ἱστορία, ἐπιχειρήματα ἀποτελοῦν ὕβρη πρὸς ἕνα λαό πού τόσα προσέφερε στά Βαλκάνια και τήν οἰκουμένη, και παρά τὰ ὅσα ἔπαθε, ἔχει διαθέσεις εἰρήνης και ἀδελφοσύνης και πρὸς τούς ἐχθρούς του ἀκόμη.

Σήμερα, γιά νά ἀποβεῖ ἐποφελῆς ἡ ἐδῶ παρουσία μας, πρέπει νά ἀντλήσουμε τὰ ἀνάλογα διδάγματα ἀπό τή θυσία τοῦ Παύλου Μελά ἀλλά και ὄλων τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνα τούς ὁποίους στό πρόσωπό του τιμᾶμε, και κυρίως τῶν ἀπλῶν χωρικῶν μακεδόνων, τῶν ὁποίων τόν ἡρωισμό, τήν αὐτοθυσία και ἀγωνιστικότητα θαύμασε ὁ Παῦλος Μελάς.

Σύμφωνα μέ τόν Ἰῶνα Δραγοῦμη, «ὁ θάνατός του εἶναι ἡ ζωὴ στους κουρασμένους ἀπό τή μετριότητα τοῦ κόσμου. Ὁ θάνατός του ἀνασταίνει τούς κοιμισμένους, δυναμώνει τούς ἀδυνάτους, δροσίζει τούς διψασμένους, ὁ θάνατος τοῦ Νέου, ὁ θάνατος τοῦ Ὠραίου, ὁ θάνατος τοῦ Ἀνδρείου».

Ἄς πάρουμε δύναμη λοιπόν και ἄς σταθοῦμε ὄρθιοι μέ ἐθνική ἀξιοπρέπεια ἀπέναντι στους

ἐμπόρους τῶν ἐθνῶν. Ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί γνωρίζουμε ὅτι: «*Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσώμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν*». (Ψλμ. 19).

Ἀδελφοί μου, ἡ γραφίδα μου εἶναι ἀδύναμη, ὁ λόγος μου πενιχρός, γι' αὐτό θά κλείσω τὴν ὁμιλία μου μὲ ἓνα δυνατὸ κείμενο πού τό ἄκουσε στίς 8.4.1959 ἡ νηπιαγωγός Σοφία Δήμκου, τό κατέγραψε καὶ τό κάρφωσε στό χαγιάτι τοῦ σπιτιοῦ

πού ξεψύχησε τό παλληγάρι: «Ὁ Παῦλος Μελάς δέν εἶναι ὅποιοσδήποτε ἀπό τὴν μεγάλη στρατιὰ τῶν ἡρώων μας. Εἶναι ὁ ἐκλεκτός, ὁ Ἕλληνας, ὁ ἄνθρωπος. Πάρε θάρρος ἀπὸ τό φτωχὸ προσκυνητᾶρι αὐτό καὶ μιμήσου τίς πράξεις του. Ἐγὼ πού τόν στεφάνωσα τὴν τελευταία στιγμή μὲ τό ἀμαράντινο στεφάνι τῆς ἀθανασίας καὶ τόν γνώρισα στήν κάθε ἐκδήλωση τῆς ζωῆς του, σέ προτρέπω ... Ὁ Παῦλος Μελάς ἄς κατοικεῖ πάντα στήν ψυχή σου, ὅπως κατοικεῖ στήν σκέψη μου: Ποιὸς εἶμαι ἐγώ; Μά ... Ἡ Δόξα».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 3979-2017/220/30.1.2018

**Άκύρωση της έκλογής
του Ήγουμενοσυμβουλίου της Ανδρώας
Ίερᾶς Κοινοβιακῆς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σπηλιᾶς
Κουμπουριανῶν Καρδίτσας
τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων**

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ
ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
Συνοδική Περίοδος 161η, Συνεδρία Γ' τῆς 10.1.2018

...
Ἀνεγνώσθη τό ὑπ' ἀριθ. 1347/715/21.8.2017 (Συν. Πρωτ. 3979/ 28.8.2017 ἔγγραφον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου, δι' οὗ προτείνει ὁ ἐν λόγῳ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης τὴν κατ' ἐνάσκειον ἐλέγχου νομιμότητος ὑπὸ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀκύρωσιν τῆς ἀπὸ 10.9.2009 ἐκλογῆς τοῦ Ἁγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Σπηλιᾶς Κουμπουριανῶν Καρδίτσας τῆς κατ' αὐτόν Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἡ Διαρκῆς Ἱερᾶς Σύνοδος λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν: α) τοὺς Θείους καὶ Ἱεροῦς Κανόνες, β) τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 39 παρ. 5 τοῦ Ν.590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ Α' 146), γ) τὰς διατάξεις τοῦ Β.Δ/τος τῆς 28.7/15.9.1858 (ΦΕΚ 42/1858), δ), τὸ ἀρθρον 3 τοῦ ν.δ. 374/1947 (ΦΕΚ Α' 163), ε) τὴν πρότασιν ὑπ' ἀριθ. 1347/715/21.8.2017 (Συν. πρωτ. 3979/28.8.2017) τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου περὶ ἀκύρωσεως τῆς ἀπὸ 10.9.2009 ἐκλογῆς τοῦ Ἁγουμενοσυμβουλίου Ἱερᾶς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου «Σπηλιᾶς» Κουμπουριανῶν Καρδίτσας κατὰ τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα, στ) τὴν ἀπὸ 21.3.2017 ἔκθεσιν ἐνόρκου ἐξετάσεως τοῦ μοναχοῦ Βαρσανουφίου Βοϊβόντα (φέρωντος παλαιότερον ὡς ρασσοφορῶν τῆς ἀνωτέρω Ἱερᾶς Μονῆς τὸ ὄνομα «Πρόδρομος») ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων π. Ἰωάννου Οἰκονόμου, καθ' ἣν ὁμολογεῖ ὅτι δὲν εἶχε καρεῖ μοναχός, εἰ μὴ μόνον ἦτο ρασσοφορῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου «Σπηλιᾶς» Κουμπουριανῶν Καρδίτσας, ζ) ὅτι ὁ «μοναχός

Πρόδρομος» (Βοϊβόντας), ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν κρίσιμον χρόνον ἐκλογῆς (10.9.2009) δὲν εἶχε καρεῖ μοναχός, εἰ μὴ μόνον ἦτο ρασσοφορῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου «Σπηλιᾶς» Κουμπουριανῶν Καρδίτσας παρανόμως μετέσχε εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἀπὸ 10.9.2007 ἐκλογῆς ὡς ἐκλέκτωρ καὶ ἐκλόγιμος, παρανόμως μετέσχε ὡς μέλος εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ παρανόμως ἐξελέγη κατὰ τὴν ἐν λόγῳ διαδικασίαν ἐκλογῆς ὡς μέλος τοῦ Ἁγουμενοσυμβουλίου (ταμίας), η) ὅτι ὑφίσταται ἰσχυρὸς λόγος δημοσίου συμφέροντος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν νόμιμον ἐκλογὴν μελῶν διοικητικῶν ὀργάνων τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου (Ἱερῶν Μονῶν) δικαιολογῶν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, συνιστάμενος ἐν προκειμένῳ εἰς τὴν παράνομον διαδικασίαν ἀπὸ 10.9.2009 ἐκλογῆς τοῦ συλλογικοῦ ὀργάνου διοικήσεως (Ἁγουμενοσυμβουλίου) τῆς ἐν λόγῳ Ἱ. Μονῆς λόγῳ συμμετοχῆς ὡς μέλους τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ψηφίσαντος καὶ ἐκλεγέντος προσώπου («μοναχοῦ Προδρόμου» Βοϊβόντα) μὴ φέροντος τὴν μοναχικὴν ιδιότητα καὶ παρά τὰς προβλήψεις τοῦ νόμου καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ ἐν γνώσει τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐνόρκου καταθέσεώς του, θ) τὴν ὑπ' ἀριθ. 41/2017 Γνωμοδότησιν τοῦ κ. Θεοδώρου Παπαγεωργίου, Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁμοφώνως ἀποφασίζει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀπὸ 10.9.2009 ἐκλογῆς τοῦ Ἁγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου «Σπηλιᾶς» Κουμπουριανῶν Καρδίτσας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων καὶ τὴν διενέργειαν νέας διαδικασίας ἐκλογῆς ἢ διορισμοῦ Ἁγουμενοσυμβουλίου τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Μονῆς κατ' ἀρθρον 39 παρ. 5 τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ Ν. 590/ 1977.

...

Ἄκριβές Ἀπόσπασμα
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 16.2.2018

Ἀριθμ. 3981-2017/221/30.1.2018

Ἀνάκληση Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ
τῆς Ἀνδρώας Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς Μονῆς
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σπηλιᾶς Κουμπουριανῶν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος
καί Φαναριοφερσάλων

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ
ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
Συνοδική Περίοδος 161η, Συνεδρία Θ' τῆς 9.1.2018

Ἀνεγνώσθη τό ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 59/14.12.2017 ἔγγραφον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τοῦ Μοναχικοῦ Βίου ἐπί τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1349/717/21.8.2017 (Συν. πρωτ. 3981/28.8.2017) ἐγγράφου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου, δι' οὗ ὁ ἐν λόγῳ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἀφ' ἐνός ἀνακαλεῖ τήν 960/16.7.2007 πράξιν τοῦ προκατόχου του μακαριστοῦ Μητροπολίτου κυροῦ Κυρίλλου περί διορισμοῦ τοῦ «μοναχοῦ Προδρόμου» (Βοιβόντα) ὡς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου μέ καθήκοντα ταμίου τῆς Ἱερᾶς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου «Σπηλιᾶς» Κουμπουριανῶν Καρδίτσας καί ἀφ' ἐτέρου αἰτεῖται τήν ἀνάκλησιν τῆς ἀπό 9.3.2009 ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (Συν. πρωτ. 393 π.ἔ./527/13.3.2009) περί δημοσιεύσεως τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου «Σπηλιᾶς» Κουμπουριανῶν Καρδίτσας, τῆς κατ' αὐτόν Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καταρτισθέντος διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4/30.11.2007 πρακτικοῦ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Μονῆς (ἀναφέρεται ἐν μέρει ἀνακριβῶς εἰς τό προοίμιον τοῦ δημοσιευθέντος Κανονισμοῦ εἰς τό Δελτίον «Ἐκκλησία» τ. 4/Ἀπρ. 2009, σελ. 271 ὡς «δ») τήν «ὑπ' ἀριθ. 04 ἀπό 23ης Αὐγούστου 2006 ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς». Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν: α) τοὺς Θεῖους καί Ἱεροῦς Κανόνες, β) τήν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ Ν.590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ Α' 146), γ) τὰς διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος τῆς 28.7/15.9.1858 (ΦΕΚ 42/1858), δ) τό ἄρθρον 3 τοῦ ν.δ. 374/1947 (ΦΕΚ Α' 163), ε) τό ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1349/717/21.8.2017 (Συν. πρωτ. 3981/28.8.2017) ἀνακλητικόν ἔγγραφον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου, δι' οὗ

ἀνακαλεῖ τήν ὑπ' ἀριθ. 960/16.67.2007 πράξιν τοῦ προκατόχου του μακαριστοῦ Μητροπολίτου κυροῦ Κυρίλλου περί διορισμοῦ τοῦ Προδρόμου Βοιβόντα ὡς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου Ἱερᾶς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου «Σπηλιᾶς» Κουμπουριανῶν Καρδίτσας, στ) τήν ἀπό 21.3.2017 ἔκθεσιν ἐνόρκου ἐξετάσεως τοῦ μοναχοῦ Βαρσανουφίου Βοιβόντα (φέροντος παλαιότερον ὡς ρασσοφορῶν τῆς ἀνωτέρῳ Ἱερᾶς Μονῆς τό ὄνομα «Πρόδρομος») ὑπό τοῦ ἀνακριτοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων π. Ἰωάννου Οἰκονόμου, καθ' ἣν ὁμολογεῖ ὅτι δέν εἶχε καρῆ μοναχός, εἰ μή μόνον ἦτο ρασσοφορῶν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου «Σπηλιᾶς» Κουμπουριανῶν Καρδίτσας, ζ) τήν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 59/ 14.12.2017 εἰσήγησιν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τοῦ Μοναχικοῦ Βίου περί παροχῆς περαιτέρω στοιχείων, η) ὅτι δέν συντρέχει λόγος ἀναζητήσεως ἐτέρων στοιχείων, καθ' ὅσον ὑφίστανται περαιτέρω ἐπαρκῆ στοιχεῖα περί τῆς οὐδέποτε τελέσεως κουρᾶς, εἰ μή μόνον εὐχῆς ρασσοφορίας τοῦ ἐν λόγῳ «Προδρόμου» Βοιβόντα (ἐνορκος κατάθεσις τοῦ ἰδίου), ἀποσταλήντα ὑπό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως διά τοῦ ἐγγράφου ὑπ' ἀριθ. 1347/715/21.8.2017 (Συν. πρωτ. 3979/28.8.2017) τοῦ ἀνωτέρῳ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου (ἀφορώντος τήν νομιμότητα ἐκλογῆς τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἀνωτέρῳ Ἱερᾶς Μονῆς), τό ὁποῖον διαμνημονεύεται (ὡς καί τό γεγονός τῆς ὁμολογίας τοῦ ἰδίου τοῦ «Προδρόμου» Βοιβόντα) εἰς τήν ἀρχήν τῆς εἰσηγήσεως ὑπ' ἀριθ. 1349/717/21.8.2017 (Συν. πρωτ. 3981/28.8.2017) τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου καί νομίμως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, θ) ὅτι ὑφίσταται ἰσχυρός λόγος δημοσίου συμφέροντος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διά τήν ἀρμοδίαν καί νόμιμον ἔκδοσιν τῶν κανονιστικῶν πράξεων ὀργανώσεως καί λειτουργίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου (Ἱερῶν Μονῶν) δικαιολογῶν τήν ἀνάκλησιν, συνιστάμενος ἐν προκειμένῳ εἰς τήν παράνομον συγκρότησιν τοῦ συλλογικοῦ ὀργάνου διοικήσεως (Ἡγουμενοσυμβουλίου) τῆς Ἱ. Μονῆς μέ διορισθέν πρόσωπον («μοναχόν Πρόδρο-

μον» Βοϊβόντα) μή φέρον τήν μοναχικήν ιδιότητα ἐν γνώσει τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐνόρκου καταθέσεώς του, τό ὁποῖον μέλος παρανόμως μετέσχε εἰς τήν σύνταξιν τοῦ ἐγκριθέντος (διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4/30.11.2007 πρακτικοῦ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου) Κανονισμοῦ τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Μονῆς, ἡ σύνταξις τοῦ ὁποῖου ἀπόκειται εἰς τήν διακριτικήν εὐχέρειαν τῶν μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, συνεπῶς ἀποτελεῖ οὐσιώδες στοιχεῖον ἡ νομιμότης τῆς συμμετοχῆς των εἰς τό ἐν λόγῳ ὄργανον, ὁμοφώνως ἀποφασίζει, τήν ἀνάκλησιν τῆς ἀπό 9.3.2009 ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (Συν. πρωτ. 393 π.ἔ./527/13.3.2009) περί δημοσιεύσεως τοῦ Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Μονῆς Κοιμήσε-

ως τῆς Θεοτόκου «Σπηλιᾶς» Κουμπουριανῶν Καρδίτσας τῆς κατ' αὐτόν Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καταρτισθέντος διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4/30.11.2007 πρακτικοῦ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Μονῆς (ἀναφέρεται ἐν μέρει ἀνακριβῶς εἰς τό προοίμιον τοῦ δημοσιευθέντος Κανονισμοῦ εἰς τό Δελτίον «Ἐκκλησία» τ. 4/Ἀπρ. 2009, σελ. 271 ὡς «δ) τήν «ὑπ' ἀριθ. 04 ἀπό 23ης Αὐγούστου 2006 ἀπόφασιν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς») καί νά δημοσιευθῇ ἡ παροῦσα, ὡς ἔχει, εἰς τό Περιοδικόν «Ἐκκλησία».

...

Ἀκριβές Ἀπόσπασμα
Ἄρχιγραμματεὺς
Ἄ Μεθώνων Κλήμης

Άριθμ. 4282/2703/20.12.2017

Ἐσωτερικός Κανονισμός
Ὄργανώσεως, Διοικήσεως καί Λειτουργίας
Ἱερᾶς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Μονῆς
Ὑπεραγίας Θεοτόκου Φανερωμένης Λευκάδος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθεῖ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,

2. τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Α/30.6.1972),

3. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1039/6.9.2017 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος καί Ἰθάκῆς κ. Θεοφίλου,

4. τὴν ἀπό 15.12.2017 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀποφασίζει

ἐγκρίνει τὸν Ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τῆς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Φανερωμένης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καί Ἰθάκῆς μετὰ τῶν ἐπινεκθειῶν ὑπὸ τοῦ Ἐντιμοτάτου Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου φραστικῶν διορθώσεων, ἔχοντα οὕτω:

Ἐσωτερικός Κανονισμός
Ὄργανώσεως, Διοικήσεως καί Λειτουργίας
Ἱερᾶς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Μονῆς
Ὑπεραγίας Θεοτόκου Φανερωμένης Λευκάδος

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἄρθρον 1

Ἰδρυσις - Σύστασις - Σφραγίς

1. Ἡ Ἰδρυσις τῆς ἐν Λευκάδι Ἱερᾶς καί Σεβασμίας Μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Φανερωμένης (ἢ Πεφανερωμένης), καθιύπεται ἀπὸ τὴν ἀχλὺν τοῦ χρόνου, ἱστορικαί ὁμως πηγαί μαρτυροῦν αὐτὴν λειτουργοῦσαν πρό τοῦ 1600 καί ἐξακολουθεῖ ἄχρι τοῦ νῦν λειτουργοῦσα ὡς ἀνδρῶα Κοινοβιακὴ Μονὴ συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Μοναστικῶν Παραδόσεων καί Θεσμίων ὀριζόμενα.

2. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, Θεία συνάρσει, ἔχει ἀποθησαυρισθεῖ καί φυλάσσεται ὡς κει-

μήλιον τιμαλφέστατον καί παλλάδιον τῆς νήσου Λευκάδος ἡ ἱερά καί σεβασμία εἰκὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Πεφανερωμένης (ἢ Φανερωμένης), ὡς ἀχειροποιήτως ἐκτυπωθείσης ἐπὶ σανίδος πρὸς ἀγιογραφίαν νύτρεπισμένης παρὰ Καλλιόστου τινὸς ἱερομονάχου ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἧτις ἐφελκῆκει τὴν εὐλάβειαν καί τὴν τιμητικὴν προσκύνησιν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, ἐξαιρέτως δὲ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Λευκαδίων. Ὅθεν ἡ Ἱερά Μονὴ τυγχάνει καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ἰδίως δὲ κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας, τόπος προσκυνήματος τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Λευκαδίων καί πλῆθους ἐπισκεπτῶν τῆς νήσου Λευκάδος, οἵτινες προσέρχονται διὰ νά αἰτησῶσι τὴν προστασίαν καί τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, διὰ τῶν θερμῶν πρεσβειῶν τῆς Παναγίας Μητρός Του.

3. Ἡ Ἱερά Μονὴ ἀποτελεῖ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590 /1977, τελεῖ δὲ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν καί κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος καί Ἰθάκῆς, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῆς παρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 39 τοῦ Ν. 590 (Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος) καί τοῦ Κανονισμοῦ 39 (1972) (Περί τῶν Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων).

4. Ἡ σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλική, φέρουσα εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς τὴν μορφήν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Πεφανερωμένης, εἰς δύο δὲ κύκλους πέριξ αὐτῆς τὰ ἑξῆς: εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κύκλον: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ», εἰς δὲ τὸν ἐσωτερικὸν «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ».

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ὁ ἀγιασμός καί ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, διὰ τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς καί λατρείας τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Θεοῦ καί τῆς ἀκριβοῦς μοναχικῆς πολιτείας, συμφώνως πρὸς τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς καί τὰς Ἀποστολικὰς Παραδόσεις, ὡς καί κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς διδασκαλίας τῶν Ἀγίων καί Θεοφόρων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων καί τῆς ὁσίας βιοτῆς αὐτῶν.

11. Υπογράφει πάντα τὰ έγγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τὰ διπλότυπα τῶν εἰσπράξεων καί πληρωμῶν.

12. Χορηγεῖ ἄδειαν εἰς τοὺς ἀδελφούς μέχρι 15 ἡμερῶν, πέραν δέ τούτων καί ὑπάρχοντος ἀποχρῶντος λόγου τὴν ἄδειαν, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρίνει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης.

13. Δύναται νὰ ἔχη περὶ αὐτὸν συμβουλευτικὸν σῶμα, τὴν Γεροντίαν, συγκειμένην ἐκ τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων ἢ καί τῶν τριῶν (3) ἀρχαιοτέρων ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς.

ἄρθρον 6

Χρειαί θέσεως Ἱγουμενίου

1. Ἡ θέσις τοῦ Ἱγουμενίου κηρύσσεται ἐν χρειαί:

- α) Ἐνεκα θανάτου τοῦ ἄχρι τοῦδε Ἱγουμενίου.
- β) Ἐνεκα παραιτήσεως αὐτοῦ, γινομένης ἀποδεκτῆς διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τῆς Ἀδελφότητος.
- γ) Ἐνεκα παύσεως τοῦ διορισθέντος Ἱγουμενίου, κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὴν ἀκόλουθον παράγραφον.

2. Ἐάν συμβῆ ποτέ ὁ διορισμένος Ἱγούμενος νὰ παραχάρητῃ τὴν ἀκριβείαν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἢ τῶν παραδόσεων καί θεσμῶν τοῦ μοναχικοῦ βίου ἢ νὰ ἀθετῇ τινα τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, δὲν θὰ ἐξανίστανται πάντες οἱ ἀδελφοί, ἀλλὰ οἱ πρεσβύτεροι τῆ τάξει θὰ ὑπενθυμίζουσι εἰς αὐτὸν ἠπίως καί μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ τὸ σφάλμα του, ὑποβοηθοῦντες αὐτὸν εἰς διόρθωσιν οὐκ ἄπαξ, ἀλλὰ πολλῶν. Ἐάν τελικῶς ἐμμένῃ εἰς τὸ σφάλμα αὐτοῦ, μόνον τότε τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος. Μετὰ δύο (2) ἐγγράφους παρατηρήσεις τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, καί μιᾶς (1) τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, συγκαλουμένης ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καταγγέλλει ταῦτα εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην. Ἐάν καί τοῦ Μητροπολίτου παρακούσῃ καί ἐξακολουθήσῃ ἐκτρεπόμενος, συγκαλεῖται ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ὡς ἀποκλειστικὸν θέμα ἔχουσα τὸ ἐρώτημα τῆς παύσεως τοῦ Ἱγουμενίου, καί κηρύσσει τοῦτον ἐκπεσόντα τοῦ ἀξιώματος.

3. Ἡ Σύναξις συγκαλεῖται καί ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τοῦ Ἱγουμενίου εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων του, ἔνεκα βαρείας ἀσθενείας, προκαλοῦσης ἀνικανότητα ἢ οἰουδήποτε ἄλλου σοβαροῦ λόγου.

4. Ἡ ἀπόφασις τῆς Συνάξεως περὶ τυχόν παύσεως τοῦ Ἱγουμενίου λαμβάνεται διὰ πλειοψηφίας τῶν 3/4 τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Μοναχολόγιον μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

5. Ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν ἀποστέλλεται πρακτικὸν ψηφοφορίας παύσεως τοῦ Ἱγουμενίου πρὸς τὸν Μητροπολίτην πρὸς ἐνημέρωσιν.

ἄρθρον 7

Ἐκλογή Ἱγουμενίου

1. Ἐάν ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἔχη πέντε (5) ἀδελφούς ἢ πλείονας ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ Μοναχολόγιον αὐτῆς, ὁ

Ἱγούμενος καθίσταται δι' ἐκλογῆς ἐκ τῶν ἱερομονάχων ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς ἢ, ἐλλείψει τοιούτων, ἐκ τῶν μοναχῶν αὐτῆς. Οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ Βιβλίῳ Μοναχολογίου ἀδελφοί κέκτνται πλήρως τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ἀποκάρσεως αὐτῶν. Ἄλλως, διορίζεται ἐκ τῶν ἐγκαταβιούντων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Ν. 590/1977 προβλεπόμενα καί ὁ διορισμὸς του ἰσχύει μόνον ἐφ' ὅσον οἱ ἀδελφοί τυχάνουν ὀλιγώτεροι τῶν πέντε (5).

2. Ὁ οὕτως ἐκλεγείς Ἱγούμενος εἶναι ἰσόβιος (ἄρθρον 39 παρ. 4-6 Ν. 590/1977, «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»), ἔστω καί ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκαταβιούντων ἀδελφῶν μειωθῇ κάτω τῶν πέντε (5). Τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ δύναται νὰ ἀποστερηθῇ μόνον συνεπείᾳ ἀμετακλήτου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

3. Μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς θέσεως τοῦ Ἱγουμενίου ἐν χρειαί, χρέη τοποτηρητοῦ ἀναλαμβάνει ἀμέσως καί αὐτοδικαίως ὁ ἀρχαιότερος ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

4. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται τὸ βραδύτερον δεκαπέντε (15) ἡμέρας μετὰ τὴν χρειαίαν τῆς θέσεως καί προαναγγέλλεται εἰς τὴν Ἀδελφότητα πέντε (5) ἡμέρας πρὸ τῆς διενεργείας αὐτῆς.

5. Τὰ τῆς προετοιμασίας καί διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ὑπὸ τοῦ τοποτηρητοῦ καί τῶν δύο ἀδελφῶν, τοῦ ἀρχαιότερου καί τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει, ὁ ὁποῖος καί ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Τῆς ἐκλογῆς προηγείται τριήμερος νηστεία.

7. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπαντες οἱ ἔχοντες μοναχικὴν κουράν καί ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς ἀδελφοί, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τελέσεως τῆς κουρᾶς αὐτῶν, οὐκ ἂν οἱ ἀπλοὶ ρασοφόροι ἢ οἱ δόκιμοι μοναχοί, ἐφ' ὅσον κέκτνται πάντες οὗτοι τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν.

8. Ἡ ὀλομέλεια τῆς Ἀδελφότητος, συνερχομένη πρὸς ἀνάδειξιν Ἱγουμενίου, εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἀπάντων τῶν μελῶν αὐτῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ἀπαρτίας ταύτης, ἡ ἐκλογή διεξάγεται μετὰ τρεῖς (3) ἡμέρας, παρόντων τοῦ ἡμίσεος σὺν ἑνὸς τῶν ἀδελφῶν.

9. Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται μετὰ τὸ πέραν τῆς εἰδικῶς πρὸς τοῦτο τελεσθείσης Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Μονῆς. Κληθιοὶ αἱ θυραὶ τοῦ Ναοῦ καί ἐλέγχεται ἡ ἀπαρτία. Ἀπαγορεύεται δὲ αὐστηρῶς ἡ παρουσία παντός προσώπου κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ κατὰ τὴν ἐκλογὴν. Οὐδεὶς μὴ Μέλος τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος ἔχει θέσιν ἐν τῷ Καθολικῷ κατὰ τὴν ἐκλογὴν.

10. Ἐκαστος ψηφοφόρος ἀδελφός λαμβάνει ἐσφραγισμένον ψηφοδέλτιον, ἐν ᾧ καταγεγραμμένα ὑπάρχουν τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι καί θετεῖ Σταυρὸν πρὸ τοῦ ὀνόματος ἑνὸς μόνου ἐκ τῶν ἐκλογίμων. Ἀκολου-

θως κλείει αυτό και τότε ρίπτε εντός της έσφραγισμένης ψηφοδόχου και υπογράφει εις τόν υπό της Έφορευτικής Έπιτροπής καταρτισθέντα κατάλογον τών εκλογέων.

11. Μετά τό πέρας της ψηφοφορίας άποσφραγίζεται ή ψηφοδόχος και καταμετρούνται αϊ ψηφοί ένώπιον της Άδελφότητας.

12. Ό λαβών τά 2/3 τών ψήφων εκλέγεται Ήγούμενος. Άλλως επαναλαμβάνεται άμέσως ή ψηφοφορία μεταξύ τών δύο πλειονοψηφισάντων άδελφών, εκλέγεται δέ εκείνος εκ τών δύο, όστις θά λάβη τάς περισσότεράς ψήφους. Έάν δέ και πάλιν δέν αναδειχθή Ήγούμενος γίνεται και τρίτη ψηφοφορία και ό λαβών τό ήμισυ σύν ένα τών ψήφων εκλέγεται. Τούτων δέ ίσοψηφισάντων, εάν μέν άμφοτέροι είναι κληρικοί ή μοναχοί εκλέγεται ό αρχαιότερος, εάν δέ ό εις είναι κληρικός και ό έτερος μοναχός, εκλέγεται ό κληρικός άλλως ό εκλεγείς μοναχός όφείλει νά χειροτονηθεί πρεσβύτερος, πλην τυχόν κωλύματος.

13. Ένοστάσεις κατά του κύρους της εκλογής υποβάλλονται άμέσως μετά την εκλογήν και επιλύονται παρουσία πάντων τών ψηφισάντων. Έάν ή εκλογή άκυρωθή, διεξάγεται ευθύς νέα ψηφοφορία εκλογής.

14. Περατωθείσης της εκλογής συντάσσεται πρακτικόν, όπερ υπογράφεται παρά πάντων τών ψηφισάντων άδελφών και υποβάλλεται έντός τριών (3) ήμερών εις τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μέ την παράκλησιν προς έγκρισιν και τέλεισιν της χειροθεσίας του νέου Ήγούμενου υπ αυτού κατά την εκκλησιαστικήν τάξιν και Ήραν Άκολουθίαν.

15. Την εκλογήν επακολουθεί ευχαριστήριος δοξολογία έν τώ Καθολικώ, μετά δέ την έγκρισιν της εκλογής ό Ήγούμενος αναλαμβάνει έγκύρως την άσκησιν τών καθκόντων του.

Άρθρον 8

Συγκρότησις Ήγουμενοσυμβουλίου

1. Τό Ήγουμενοσυμβούλιον είναι τριμελές, συναριθμούμενου του Ήγούμενου, όταν ή Άδελφότης αριθμεί μέχρι δεκαπέντε (15) άδελφούς· πενταμελές, όταν δέν υπερβαίνει τούς είκοσι πέντε (25) και έπταμελές πέραν του αριθμού τούτου.

2. Τά μέλη του Ήγουμενοσυμβουλίου εκλέγονται άνά τριετίαν και δύναται νά επανεκλεγούν. Έάν οι έγγεγραμμένοι άδελφοί εις τό Μοναχολόγιον τυχάνουσιν όλιγώτεροι τών πέντε (5) τότε τά μέλη του Ήγουμενοσυμβουλίου διορίζονται εκ τών έγκαταβιούντων υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καθ' ό μέτρον επαρκούν διά τόν διορισμόν τριμελιούς Ήγουμενοσυμβουλίου.

3. Αϊ αποφάσεις του Ήγουμενοσυμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειονοψηφίαν.

4. Τό Ήγουμενοσυμβούλιον συνεδριάζει άπαξ του μηνός και έκτάκτως όσάκις άν δεήση.

5. Άν μέλος του Ήγουμενοσυμβουλίου άπουσιάση άδικαιολογήτως από τρεΐς ή πλείονας συνεχείς συνε-

δριάσεις, δύναται νά παυθή δι' άποφάσεως της Συνάξεως της Άδελφότητας, λαμβανομένης διά της πλειονοψηφίας τών δύο τρίτων του συνόλου τών μελών της Άδελφότητας.

6. Η κατά τά άνωτέρω παύσις ή ή άποδοχή της παραιτήσεως Ήγουμενοσυμβουλίου κρίνονται, τη εισηγήσει του Ήγουμενοσυμβουλίου, υπό της Συνάξεως της Άδελφότητας και έγκρίνονται υπό του οικείου Μητροπολίτου. Η εκλογή δέ νέου μέλους του Ήγουμενοσυμβουλίου γίνεται κατά τόν αυτόν τρόπον της εκλογής του Ήγούμενου.

Άρθρον 9

Δικαιοδοσίαι Ήγουμενοσυμβουλίου

Τό Ήγουμενοσυμβούλιον:

1. Διοικεί την Ήραν Μονήν και έν γενεί φροντίζει και διά πάν θέμα μη ρητώς αναφερόμενον έν τώ παρόντι Κανονισμώ, τηρούν όπωσδήποτε και επακριβώς τούς ιερούς της Έκκλησίας Κανόνας και τούς Νόμους του Κράτους.

2. Διαχειρίζεται την κινητήν και άκίνητον περιουσίαν της Ήρας Μονής, αποδέχεται ή άποποιείται δωρεάς και κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εις αγοράς και πωλήσεις ακινήτων οιασδήποτε αξίας, αποφασίζει διά την επέκτασιν τών οικοδομικών συγκροτημάτων και έν γενεί φροντίζει διά πάν έτερον θέμα μη ρητώς αναφερόμενον έν τώ παρόντι Κανονισμώ, τηρούν επακριβώς τούς Νόμους του Κράτους.

3. Αποφαίνεται περί της προσλήψεως τών προτεινομένων υπό του Ήγούμενου δοκίμων, της κουράς τών ωρίμων προς τούτο και της χειροτονίας τών διά ιερωσύνην καταλληλών εκ τών άδελφών, τούς όποιους και προτείνει προς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην.

4. Συντάσσει τόν έτήσιον Προϋπολογισμόν και Άπολογισμόν της Ήρας Μονής και υποβάλλει αυτούς εις τόν οικειόν Μητροπολίτην, διά τόν νενομισμένον έλεγχον νομιμότητος.

5. Εκλέγει έν εκ τών μελών αυτού ως ταμίαν και έτερον ως γραμματέα.

6. Αποφαίνεται περί της μεταβολής τών διατάξεων του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρον 10

Έκλογή Ήγουμενοσυμβουλίου

1. Η εκλογή του Ήγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται καθ όν τρόπον και ή του Ήγούμενου και λαμβάνει χώραν έντός της τελευταίας εβδομάδος πρό της λήξεως της θητείας του άπερχομένου Ήγουμενοσυμβουλίου.

2. Εκλόγιμα είναι άπαντα τά έγγεγραμμένα μέλη της Άδελφότητας, τά όποια είναι έγγεγραμμένα εις τό μοναχολόγιον της Ήρας Μονής και κέκτνηται την ελληνικήν ιθαγένειαν. Οι εκλέκτορες άδελφοί, επιλέγοντες τά μέλη του Ήγουμενοσυμβουλίου, δέον νά έξετάζουν και συνε-

κτιμοῦν τὴν ἀκρίβειαν καὶ συνέπειαν τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τὸ ταπεινὸν φρόνημα, τὸ ὀρθόδοξον ἥθος, τὴν διοικητικὴν ἰκανότητα καὶ τὸ πνεῦμα συνεργασίας.

3. Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ρυθμίζει τριμελὴς Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ Ἡγουμένου καὶ δύο ἀδελφῶν, τοῦ ἀρχαιότερου καὶ τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει.

4. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ λήξις τῆς θτείας τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου συμπέσῃ μὲ τὴν χρεϊάν τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου, τότε παρατείνεται ἡ θτεία τοῦ ἀπερχομένου Ἡγουμενοσυμβουλίου μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέου Ἡγουμένου.

5. Ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς συνταχθέντος ψηφοδελτίου, ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων. Παραπλευρῶς αὐτῶν οἱ ψηφίζοντες ἀδελφοὶ σημειοῦν δύο (2) σταυροὺς ἐπὶ τριμελοῦς Ἡγουμενοσυμβουλίου, τέσσερις (4) σταυροὺς ἐπὶ πενταμελοῦς καὶ ἕξ (6) ἐπὶ ἑπταμελοῦς.

6. Ὑποψηφίότητες δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς παραμονῆς τῆς ἐκλογῆς.

7. Ἐπὶ πάσης ἰσοψηφίας προκρίνεται ὁ πρεσβύτερος τῆ τάξει ἀδελφός.

8. Οἱ δύο πρῶτοι ἐπιλαχόντες ὀρίζονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, μὲ τὴν αὐτὴν διάρκειαν θτείας.

9. Μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐκοιμήθη, παρτήθη ἢ ἐπαύθη κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ πρῶτου ἀναπληρωματικοῦ μέλους, δι' ὅσον χρόνον θὰ ἴσχυε ἡ θτεία τοῦ ἀναπληρουμένου. Ἐφ' ὅσον ἐξαντληθούν τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη, ἡ ἀντικατάστασις γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος.

10. Ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ἀνακοινοῦνται τὰ ἀποτελέσματα εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην πρὸς ἐνημέρωσιν.

ἄρθρον 11

Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

1. Ἀποτελεῖται ἀπὸ πάντας τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀδελφούς.

2. Συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τακτικῶς μὲν δὶς τοῦ ἔτους, ἥτοι κατὰ μῆνα Ἰανουάριον, πρὸς ἐνημέρωσιν τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τῆς ἐν γένει πορείας τῆς Μονῆς καὶ κατὰ μῆνα Αὐγουστον, πρὸς ἀνάθεσιν τῶν διακονημάτων διὰ τὸ νέον ἐκκλησιαστικὸν ἔτος, ἐκτάκτως δὲ πρὸς ἀντιμετώπισιν λίαν σοβαρῶν θεμάτων τῆς Μονῆς ἢ πρὸς τροποποίησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

3. Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς ἢ τουλάχιστον τοῦ ἡμίσεος σὺν ἐνός αὐτῶν.

4. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

ἄρθρον 12

Τηρούμενα βιβλία

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τηροῦνται μερίμνη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τὰ κάτωθι βιβλία:

α) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος

β) Βιβλίον Πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου

γ) Πρωτόκολλον Ἀλληλογραφίας.

δ) Δοκιμολόγιον

ε) Μοναχολόγιον

στ) Κτηματολόγιον, ἥτοι βιβλίον τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱ. Μονῆς

ζ) Βιβλίον Ταμείου

η) Καθολικὸν Ἐσόδων - Ἐξόδων

θ) Βιβλίον Ὑλικοῦ, πρὸς καταγραφὴν τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ κινητῶν πραγμάτων, ἐξοπλισμοῦ κ.ἄ.

ι) Βιβλίον καταγραφῆς Ἀγίων Λειψάνων, Ἱερῶν Εἰκόνων, Κειμηλίων, Ἀφιερωμάτων, Ἱερῶν Σκευῶν, καὶ πολυτίμων ἀντικειμένων.

ια) Βιβλίον Πρακτικῶν Ἐπιτροπῆς Καταμετρήσεων τοῦ παγκαρίου τῆς Ἱ. Μονῆς

ιβ) Γραμμάτια Εἰσπράξεων

ιγ) Μηλόκ Εἰσπράξεων

ιδ) Ἐντάλματα Πληρωμῶν

ιε) Ληξιαρχικά Βιβλία (Βαπτίσεων κ.λπ.)

ιστ) Κατάλογος βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱ. Μονῆς

ιζ) Κατάλογος ἐκθεμάτων τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Μουσείου Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης

ιν) Τὰ ὑπὸ τοῦ Κώδικος Βιβλίων καὶ Στοιχείων προβλεπόμενα λογιστικά βιβλία καὶ στοιχεῖα διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐκθέσεως Χριστιανικοῦ Βιβλίου, τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ἐμπίσθου προσωπικοῦ κ.ἄ.

Ἐσαύτως τηρεῖται Ἀρχεῖον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ἄρθρον 13

1. Ἡ συγκαταρίθμησις τῶν προσερχομένων μεταξύ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς γίνεται κατόπιν προσεκτικῆς δοκιμασίας. Εἶναι ἐπιτρεπτή, κατόπιν εὐλογίας τοῦ Καθηγουμένου, ἢ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δοκιμασίας παραμονὴ ἐντὸς τῆς Μονῆς ἐπὶ ὀρισμένῳ χρονικῷ διαστήματι «πρὸς θεωρίαν καὶ πείραν τοῦ μοναστηρίου».

2. Ὡς κατώτατον ὄριον εἰσόδου ὀρίζεται τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας.

3. Ἡ δοκιμασία διαρκεῖ τρία ἔτη, δυναμένη νὰ συντηθῇ ἢ νὰ αὐξηθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἡγουμένου, ἀναλόγως τῆς πνευματικῆς ὠριμότητος τοῦ Δοκίμου ἢ ἐξ ἄλλων σοβαρῶν καὶ ἐκτάκτων περιστάσεων.

4. Μεταξύ τῶν ἀδελφῶν τηρεῖται ἡ ἱεραρχία. Προηγοῦνται οἱ ἱερομόναχοι καὶ οἱ διάκονοι κατὰ τὰ πρεσβεῖα Ἱερωσύνης. Ἔπονται οἱ μοναχοὶ κατ' ἀρχαιότητα

κουράς, οι ρασοφόροι κατά τόν χρόνον τῆς ρασοφορίας καί οι δόκιμοι κατά σειράν προσελεύσεως εἰς τήν Ἱεράν Μονήν.

5. Ἡ εἰσοχή ξηνοκούρου εἰς τήν Ἀδελφότητα ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συγκαλούμενης καί ἐγκρίσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου. Ὁ ξηνόκουρος δέον νά ἔχη ἀπολυτήριον ἐκ τῆς εἰς ἣν ἐκάρη Μονῆς καί τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, εἰς τήν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ Μονή ἐξ ἧς προέρχεται καί ἀκολουθεῖ εἰς τήν σειράν μετά τούς ρασοφόρους.

6. Πρὸ τῆς τελήσεως τῆς κουράς, ὁ ὑποψήφιος μοναχός δέον νά ἔχη ρυθμίση κατὰ τήν ἐλευθέραν βούλησίν του πάντα τὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ κινήσεως καί ἀκινήτου περιουσίας. Ἄλλως, τὰ περιουσιακά στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα φέρονται ἐπ' ὀνόματί του κατὰ τόν χρόνον τῆς κουράς, περιέρχονται κατὰ κυριότητα εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς περὶ τήν κληρονομικὴν διαδοχὴν τῶν μοναχῶν κειμένης νομοθεσίας.

Ἄρθρον 14

1. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται μετάπεμψις, μετεγγραφή ἢ ἀπόσπασις ἀδελφοῦ εἰς ἑτέραν Ἱεράν Μονήν ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

2. Τῇ ἐγκρίσει καί ἀναθέσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, οἱ ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς ἱερομόναχοι καί διάκονοι δύνανται νά ἐγγραφῶσιν ὡς προσωρινοὶ ἐφημέριοι ἢ διάκονοι εἰς κενὰς θέσεις κατὰ τήν κειμένην νομοθεσίαν, πρὸς λειτουργικὴν καί ποιμαντικὴν ἐξυπηρέτησιν ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἱθάκης, μετὰ δὲ τήν ἐκτέλεσιν τῶν λειτουργικῶν καθκόντων τους ἐπιστρέφουν καί διαμένουν εἰς τήν Μονήν, ἐκτός τῶν ἀδελφῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν εἰς ἄλλας Μητροπόλεις.

3. Μοναχός τις δύνανται νά αἰτήσῃται κανονικὸν ἀπολυτήριον ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς αὐτοῦ, ὅπερ χορηγεῖται αὐτῷ, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐάν ὑφίστανται ἀποχρῶντες λόγοι καί ἀφοῦ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐγγραφὸς συγκατάθεσις τοῦ Μητροπολίτου, ὑπὸ τήν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου αἰτεῖται νά τεθῇ, εἰς τήν ὁποίαν δέον νά ἀναφέρῃται καί ἡ Ἱ. Μονή, εἰς τήν ὁποίαν ὁ οὕτω μετατιθέμενος θά ἐγγραφῇ.

4. Τυχόν διαγραφὴν μέλους τῆς Ἀδελφότητος θεωρεῖται πλέον ξένον πρὸς αὐτήν καί ἀπομακρύνεται αὐτῆς, χωρὶς νά ἔχη τὸ δικαίωμα νά λαμβάνῃ τι ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς. Ὅμοίως καί οἱ δι' αἰτήσεως των μεταγραφόμενοι ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς ἀδελφοί. Εἰς περίπτωσιν δὲ ἐπιστροφῆς αὐτῶν, ἀποφασίζει σχετικῶς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καί ἀκολουθοῦν τήν σειράν ὡς τὸ πρῶτον εἰσερχόμενοι εἰς τήν Μονήν.

5. Ἡ ἔξω τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ἡ εἰς ἑτέραν Ἱ. Μονήν παραμονὴ μοναχοῦ τινος ἄνευ καί πέραν τῆς ἀρμοδίας χορηγηθείσης ἀδείας ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Ἄρθρον 15

Ἡ Θεία Λατρεία

1. Κέντρον τῆς ζωῆς τῆς Ἀδελφότητος ἀποτελεῖ ὁ Καθολικὸς Ναός, ὅπου προσφέρεται καθαρὰ λατρεία εἰς τὸν ἐν Τριάδι προσκυνούμενον Θεόν. Ἐν τῇ λατρείᾳ ὁ Μοναχός διδάσκει καί πάσχει τὰ θεῖα, μορφώνει μαρτυρικὸν ἦθος κατὰ τήν ζωὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων καί ἀποκτᾷ νοῦν Χριστοῦ. Κατὰ τὸν ὄρθρον καί ἐν βαθυτάτῃ ἡσυχίᾳ, οἱ Μοναχοὶ ἐγείρονται «τὸν νοῦν ἐν τῇ καρδίᾳ συνάγοντες» (Γρηγόριος ὁ Σιναΐτης, *Φιλοκαλία*, τόμ. Δ') καί διαλέγονται κατ' ἴδιαν τῷ κοινῷ πάντων Δεσπότη, διὰ κομβοσχοινίου καί τῆς μονοηολογίου εὐχῆς. Ἐν συνεχείᾳ, εἰς τήν κοινὴν σύναξιν ἐν τῷ Ναῷ τελοῦνται αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι, «οἱ διατετυπωμένοι καιροὶ τῶν προσευχῶν» (Μ. Βασιλείου, *Ὅροι κατὰ πλάτος*, Β'), τοῦτέστι τῶν μεσονυκτικῶν, τοῦ ὄρθρου, τῶν ὥρων, τοῦ ἑσπερινοῦ καί ἀποδείπνου.

2. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἀκολουθεῖται λειτουργικὸν πρόγραμμα ἐμπνεόμενον ἀπὸ τὸ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει τηρούμενον, ἐν συνδυασμῷ καί πρὸς τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ἰσχύουσαν λειτουργικὴν πρᾶξιν.

3. Ἀγρυπνίαι μεγάλαι τελοῦνται κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Φανερωμένης, ἥτοι τὴν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου (10η Νοεμβρίου), τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου (24η Σεπτεμβρίου), κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ φοβεροῦ σεισμοῦ τοῦ 2003 (14η Αὐγούστου) καί μικραὶ καθ' ἑκάστην Τετάρτην τῆς ἑβδομάδος. Προσέτι, ὅποτε ἤθελε τοῦτο ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

4. Ἐπισημῶς ἡ Ἱερά Μονή πανηγυρίζει, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καί μετὰ πάσης λαμπρότητος, καθ' ἑκάστην Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐπὶ τῇ ἱερᾷ συνάξει τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Πεφανερωμένης. Λόγῳ δὲ τοῦ παλληευκαδίου χαρακτήρος τῆς πανηγύρεως, τὰ κατ' αὐτὴν διευθετοῦνται ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καί προσωπικῶς μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

5. Λόγῳ τῆς ἐμφύτου εὐλαβείας τῶν Χριστιανῶν, Λευκαδίων καί ἐκ τῶν πέριξ περιοχῶν, πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσιν ἡ τέλεσις τοῦ μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱ. Μονῆς καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ἐκτός μόνον τῶν κάτωθι περιόδων: τοῦ Ἁγίου Δωδεκαμημέρου (25 Δεκεμβρίου - 7 Ἰανουαρίου), τῆς Μεγάλῃς καί τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος, τῶν ἑβδομάδων πρὸ καί μετὰ τὴν πανήγυριν τῆς Πεφανερωμένης, ὡς καί καθ' ὄλην τὸν μῆνα Αὐγούστου. Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ἡ τέλεσις τοῦ μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος καί ἐν τοῖς μετοχίοις τῆς Ἱ. Μονῆς.

6. Εἰς πάσας τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας, ὡς καί ἐν τῇ Τραπέζῃ, οἱ μοναχοὶ φέρουν ράσον καί κουκούλιον, εἰς

δσας δέ ἐκ τῶν ἡλαρευηκῶν ἐκδηλώσεωσ προβήλει ἡ μοναηική παράδοσι, φέρουν καί τό μέγα σῆμα ἐάν εἶναι μεγαλόσχημοι ἢ τό μικρόν ἐάν εἶναι μικρόσχημοι.

7. Ἡ τέλεισι Βαπτίσεωσ ἐνηλίκων γυναικῶν καί γάμων ἀπαγορεύεται αὐστηρῶσ τόσση ἐν τῇ Ἱερῶ Μονῇ, ὅσση καί ἐν πᾶσι τοῖσ Μετοηίοισ αὐτῆσ.

ἄρθρον 16

Ἡ Τράπεζα

1. Ὁ ἠῶρος τῆσ Τραπεζῆσ θεωρεῖται ἱερός, διότι πάντα τά τοῦ μοναηοῦ ἀποβήλπου ἐισ τὴν κατὰ Χριστόν τελείωσὶν τοῦ. ἄπαντες οἱ ἀδελφοί, ἐκτόσ τῶν ἐχόντων εἰδικόν κῶλυμα - ἢτοι ἀσθενείαν ἢ διακονίαν ἐκτόσ - Μονῆσ ὀφείλουν νά συμμετέχου ἐν τῇ κοινῇ Τραπεζῇ.

2. Εἰσ τὴν Τράπεζαν καθ' ἐκάστην Τετάρτην καί Παρασκευῆν (ἐκτόσ ἑορτῶν) δέν παρὰτίθεται ἔλλαιον.

ἄρθρον 17

Πνευματικά καθήκοντα ἀδελφῶν

1. Θεμελιώδη πνευματικήν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναηισμοῦ ἀποτελεῖ ἡ ὑπακοή, τὴν ὀποίαν ἕκαστος Μοναηός ὀφείλει εἰσ τὸν Ἱγούμενον, «*μηδὲν παρὰ γνώμην αὐτοῦ διαπράττω*» (Μ. Βασιλείου, *Λόγοι Ἀσκητικοί Α'*). Ἡ ληπτομερῆσ ἐξαγόρευσισ πρὸσ τὸν Καθηγούμενον πάντων τῶν κρυφίων τοῦ νοόσ καί τῆσ καρδίας ἐκάστου ἀδελφοῦ συνιστᾶ ἀρραγῆσ θεμέλιον τῆσ ἐν Χριστῶ τελειώσεωσ. Γνωρίζου ὁ Μοναηός ὅτι «*κακία σιωπηθεῖσα νόσση ὑποηλοσ ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ*», σπεύδει διὰ τῆσ ἐξαγορεύσεωσ ὡσ διὰ «*ἐμετοῦ ἀπορρῖψαι τὸ βλάπτον*» καί «*διὰ τῆσ τοῦ πάθουσ φανερώσεωσ εὔγνωστον ὑπάρξαι τὸν τρόπον τῆσ θεραπείασ*» (Μ. Βασιλείου, *Ὁροι κατὰ πλῆτοσ*). Κατὰ τὸν Μ. Βασιλείου ἡ ἀπόκρυψισ τῆσ ἀμαρτίας ἰσοδυναμεῖ μέ τὴν διάπραξιν φόνου: «*Μῆτε οὖν ἀλλῆλοσ ἀλλῆλοσ συγκρυπτετω, ἵνα μῆ ἀδελφοκτόνοσ ἀντι φιλαδέλφου γένηται*».

2. Ἡ ὑποχρέωσισ αὐτῆ τῆσ ἀποηίτου καί ἀδιακρίτου ὑπακοῆσ καί ἀναφορᾶσ πρὸσ τὸν Γέροντα ἀποτελεῖ τὴν φυσικωτάτην ἀπόρροιαν τοῦ πνευματικοῦ καί αἰωνίου δεσμοῦ, ὁ ὀποῖοσ ἐνώνει τᾶσ δύο ψυχᾶσ. «*Ὁ γὰρ καθηγούμενοσ*», τονίζει ὁ Μ. Βασιλείου, «*οὐδὲν ἕτερόν ἐστὶν ἢ ὁ τοῦ Σωτῆροσ ἐπέχων πρόσωπον καί μεσίτησ Θεοῦ καί ἀνθρώπου γενόμενοσ καί ἱερουργῶν τῶ Θεῶ τὴν τῶν πειθομένων αὐτῶ σωτηρίαν*» (*Ἀσκητικαὶ Διατάξεισ*, κεφ. ΚΒ' 4). Ἐνεργεῖ πάντοτε «*ὡσ πατῆρ παίδων γνησίω*» (Μ. Βασιλείου, *Ἀσκητικαὶ Διατάξεισ*, κεφ. ΚΗ' 8), «*ὡσ ἀν τροφὸσ θᾶλλη τὰ ἐαυτῆσ τέκνα*» (Α' Θεσ. β' 7), ἀλλῆ καί μέ ἐξουσία, προτρέποντασ τοῦσ ἀδελφοῦσ εἰσ ἀσκητικοῦσ κόπουσ καί ἀγῶνασ μέ ἀγάπη.

3. Οἱ ἀδελφοί περὶ οὐδενόσ ἀποφασίζουσι, οὐδὲν ὑπόσχονται, πράττουσι, λαμβάνουσι, προσφέρουσι, ἀνευ γνώμησ καί εὐηλογίας τοῦ Ἱγουμενοῦ, καθ' ὅτι «*ἀπαν τὸ ἐξῶθεν αὐτοῦ γινόμενον κληοῆ τισ ἐστὶ καί ἱεροσουλία πρὸσ θάνατον ἀγουσα*» (Μ. Βασιλείου, *Λόγοι Ἀσκητικοί Α'*).

4. Εἰσ τᾶσ μεταξὺ τῶν σχέσεισ οἱ ἀδελφοί τηροῦν μετὰ ἀκριβείασ τὴν ἱεραρχίαν ἐν τῶ συνδέσμῶ τῆσ ἀγάπησ «*τῇ φιλαδελφίᾳ εἰσ ἀλλήλοσ φιλόστοργοι*» (Ρωμ. 12, 10). Οἱ νεώτεροι ἀπονεμούσι τὸν προσήκοντα σεβασμόν καί ὑπακούουσι εἰσ τοῦσ πρεσβυτέρουσ, οἱ δέ πρεσβύτεροι θεραπεύουσι διὰ συμβουηευηκῶν παρακληηκῶν λόγων τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων καί συμπαρίστανται διαπύρῶ διαθέσει εἰσ τὴν πρόδοδον καί πνευματικήν προκοπήν τῶν νεωτέρων. Δέν ἐπιτρέπεται ἐν τῇ Ἀδελφότητι νά ἐπιημῆ τισ ἕτερον ἀδελφόν μέ ἐντονον καί ἐπιτακηκόν ὕφοσ, οὔτε «*μείζονι καί καταπηηκηκωτέρᾳ τῇ φωνῇ*», διότι αὐτό εἶναι «*ὑβρισηκόν*» (Μ. Βασιλείου, *Λόγοι Ἀσκητικοί Γ'*). Ἐν πνεύματι ἀγάπησ καί διαθέσει εὐσπληῶνκῶ ἄσ γίνεται πᾶσα διόρθωσισ, ἵνα συναρμολογῆται ἐν Πνεύματι Ἀγίῶ ἡ Ἀδελφότησ εἰσ Σῶμα Χριστοῦ.

5. Ὁ ἀδελφὸσ ὀφείλει πρωτίστωσ –ἐκτόσ μόνον περιπτώσεωσ ἀσθενείασ– νά συμμετέχη εἰσ πᾶσασ τᾶσ ἰ. Ἀκοηουηίας καί νά φροντίζει κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν νά κατανοῆ τὰ νοήματα τῶν ψαλληομένων καί ἀναγινωσκόμενων, διότι οὔτω, διὰ τῆσ πολυχροηίου ἐντρυφήσεωσ τοῦ εἰσ αὐτά, θᾶ δυνηθῆ νά ἀποκτηῆ «*νοῦν Χριστοῦ*» (Μάξιμοσ ὁ Ὁμοηογηηῆσ: «*Μοναηόσ ἐστὶν ὁ τῶν ὑληκῶν πραγμάτων τὸν νοῦν ἀποχωρίσασ καί δι' ἐγκραηείασ, ἀγάπησ, ψαλληωδίας καί προσευηῆσ προσκαρτερῶν τῶ Θεῶ ὡσ ἀγγελοσ*», *Patrologia Graeca* 90, 1001).

6. Ἐκαστοσ ἀδελφὸσ ἐκτελεῖ καθημερινῶσ τὸν ἀτομηκόν τοῦ κανόνα, τὸν ὀποῖον καθορίζει ὁ Ἱγούμενοσ.

7. Μία ἐκ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆσ μοναηικῆσ ζωῆσ εἶναι ἡ ἀκτημοσῶνη [Καν. 6 Πρωτοδευτέρασ: «*Οἱ μοναηοὶ οὐδὲν ἴδιον ὀφείλουσιν ἔχειν, πάντα δὲ τὰ αὐτῶν προσκυροῦσθαι τῶ μοναστηρίῶ. Φησὶ γὰρ ὁ μακάριοσ Λουκάσ περὶ τῶν εἰσ Χριστόν πιστευόντων καί τὴν τῶν μοναηῶν πολητείαν διατυποῦντων, ὡσ οὐδεὶσ τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶ ἔλλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλῆ ἦν αὐτοῖσ ἀπαντα κοινά...*»]. Κατὰ συνέπειαν τό κεληῆιον, τό ἐνδυμα, τὰ ὑποδηματα καί ὄλλα ἀνεξαιρέτωσ τὰ ἀτομηκᾶ εἶδη τοῦ μοναηοῦ δέν εἶναι ἰδικᾶ τοῦ. Ἀπῶλωσ τοῦ παραχωροῦνται ἀπό τὴν Ἱ. Μονῆν, ὀπωσ ἐξυηηρετῆται κατὰ τὸν χρόνον τῆσ ἐπιγείου ζωῆσ τοῦ [καν. 26 Παχωμίου: «*μηδεις ἐαυτῶ κτήσηται χωρὶσ τῶν διδομένων παρὰ τοῦ πατρός τῆσ μονῆσ*»]. Διὰ τοῦτο χρησιμολογεῖ αὐτά μετὰ ποληῆσ ἐπιμηῆλειασ καί προσοηῆσ.

ἄρθρον 18

Διακονήματα

1. Πάντες οἱ ἀδελφοί ὀφείλουν νά ἐργάζονται, ἕκαστοσ κατὰ τό μέτρον τῶν δυνάμεων αὐτοῦ, ἐκτελοῦντες μετὰ ζῆλοσ καί ἐπιμηῆλειασ ἄπασαν τὴν ἀναηιθεμένην αὐτοῖσ ἐργασίαν, μέ τὴν σκέψην ὅτι πᾶσα ἐργασία ἐν τῇ Μονῇ εἶναι προσφορᾶ πρὸσ τὸν Θεόν. Ἡ ἐργασία, ἀποηηλοῦσα εὐχάριστον ἐναηηλαγήν εἰσ τὴν προσευηκῆν καί τὴν μεηῆτην, ἐνισχυεῖ τὴν ὑπακοήν, συμβᾶλλει εἰσ τὴν ἀγάπην καί τὴν ἐνότητη, ὑηηρετεῖ τὴν Ἀδελφότητη καί προσδίδει

ἀκμήν καί χαράν εἰς τήν καρδίαν τῶν Μοναχῶν. Κατά τήν ἀσκήσιν τῆς διακονίας ἕκαστος ἀδελφός ὀφείλει νά ἐξασφαλίξῃ ἑαυτόν ἐν πάσῃ νήψει, ἀναλογιζόμενος ὅτι «μέγα τὸ τῆς διακονίας ἔργον καὶ Βασιλείας Οὐρανῶν πρόξενον» (Μ. Βασιλείου, *Λόγοι Ἀσκητικοί Α'*).

2. Ὡς κύρια διακονήματα ἀναφέρονται ἐνδεικτικῶς αὐτά τοῦ ἀρχοντάρη, τοῦ οἰκονόμου, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, τοῦ μαγείρου, τοῦ τραπεζάρη, τοῦ κηπουροῦ, τοῦ ὑπευθύνου τοῦ Μουσείου, τῆς ἐκθέσεως κ.λπ.

3. Εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάθεσις εἰς ἕνα ἀδελφόν πλειόνων διακονημάτων, ὡς καὶ ἡ ἀσκήσις ἔργων ἀγιογραφίας ἢ ξυλλογηλυπτικῆς. Περί τῆς ἀναθέσεως τῶν διακονημάτων, ὄρα τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 παρ. 8 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ διαλαμβανόμενα.

4. Οὐδεὶς ἐπιτιμῆ ἀδελφόν ἢ παρατηρεῖ ἢ διορθῶναι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διακονήματος, πλὴν τοῦ Καθηγουμένου, ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀρισθέντος. Ἐάν τις δι' ὀργῆς ἢ θυμοῦ ἢ ἐπιτιμήσεως, ἀστεισμοῦ ἢ λοιδορίας ἢ ἀντιλογίας ἐν τῇ ἐργασίᾳ πλῆξῃ ἀδελφοῦ καρδίαν, κατήρησεν ἤδη τὸν δεσμόν τῆς ἀγάπης. Ἐνευ συγχωρήσεως ἢ εὐλογίας τοῦ Καθηγουμένου, οὐδεὶς δύναται νά ἀλλιάσῃ διακονίαν λόγῳ δυσκολίας ἢ ἀμελείας, νά καταλείπῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ εἰς ἕτερον ἀδελφόν ἢ νά παραιτῆται τῶν βαρυτέρων. Ἐπίσης δέν δύναται νά πράττῃ ἔργον ὑπὲρ ἢ παρά τὸ διατεταγμένον ἢ νά ἐργάζεται τι μετ' ἐπάρσεως ἢ γογγυσμοῦ, φοβούμενος «τὴν ἐκ περιττοῦ καὶ περιφρονήσεως παράχρησιν... ὡς τοῦ Θεοῦ ἐποπτεύοντος» (Μ. Βασιλείου, *Λόγοι Ἀσκητικοί Α'*) καὶ γνωρίζων ὅτι ὁ «γογγύζων ἀπληλοτριῶται τῆς ἐνώσεως τῶν ἀδελφῶν καὶ τὸ τοῦτο ἔργον τῆς χρήσεως αὐτῶν» (Μ. Βασιλείου, *Ὅροι κατ' ἐπιτομήν*).

5. Οὐδέν διακόνημα τυχάνει μόνιμον, ισόβιον ἢ ἀναπόσπαστον, καὶ οὐδεὶς ἀδελφός ἀσκεῖ τοῦτο δικαιοματικῶς ἀλλὰ ἐν τελείᾳ ὑπακοῇ «ὡς τῷ Χριστῷ διακονῶν» (Μ. Βασιλείου, *Λόγοι Ἀσκητικοί Α'*). Ἐάν παραστῇ ἀνάγκη νά διακόψῃ ἢ νά ἀλλιάξῃ τὴν διακονίαν, αὐτὸ γίνεται μετ' ἀγαθῆν διάθεσιν, καὶ πάντοτε τῇ εὐλογίᾳ καὶ ἐντολῇ τοῦ Ἡγουμένου.

6. Ὀφείλουσιν οἱ ἀδελφοὶ νά ἐπιμελῶνται τῶν πεπιστευμένων αὐτοῖς σκευῶν (ἐργαλείων, μηχανῶν καὶ οἰουδήποτε ὑλικοῦ ἀντικειμένου) «πρῶτον μὲν ὡς Θεῷ ἐπονομασθέντων καὶ ἀνατεθέντων, ἔπειτα ὡς ἄνευ αὐτῶν μὴ δυνάμενοι τὴν ὀφειλομένην ἀσκον σπουδὴν ἐπιδείξασθαι» (Μ. Βασιλείου, *Ὅροι κατ' ἐπιτομήν*). Τῷ κρίματι τοῦ ἱεροσύλλου ὑπόκειται ὁ ἀδελφός ὅστις ἐξ ἀμελείας ἢ καταφρονήσεως ἀπώλεσέ τι «τῶν ἐπονομασθέντων καὶ ἀνακειμένων τῷ Κυρίῳ» (Μ. Βασιλείου, *Ὅροι κατ' ἐπιτομήν*).

Ἄρθρον 19 Φιλοξενία

1. Τοὺς ἐπισκέπτας ὑποδέχεται μετὰ προσηνείας, συνέσεως καὶ σοβαρότητος ὁ εἰδικῶς ὀρισθεὶς πρὸς τοῦτο

ἀδελφός (Ἀρχοντάρης). Ἀναλογιζόμενοι τὴν ἱερότητα τοῦ χώρου, οἱ προσκυνταί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ὀφείλουσιν νά προσέρχωνται εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι.

2. Μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν ἔρχεται εἰς ἐπαφήν καὶ συνομιλίαν καὶ ὁ Ἡγούμενος, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ἔχοντες εἰδικὴν πρὸς τοῦτο εὐλογίαν ἀδελφοί. Οἱ προσκυνταί, ὡς καὶ οἱ ἐπισκέπται συγγενεῖς καὶ γνωστοὶ τῶν Μοναχῶν ὀφείλουσιν νά γνωρίζουν ὅτι ἡ Ἱερά Μονὴ δέν εἶναι τόπος παραθερισμοῦ, ἀναπαύσεως ἢ ἀναψυχῆς καὶ ὅτι δέν δύναται νά παρατείνωσιν τὴν παραμονὴν αὐτῶν ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν βούλησιν αὐτῶν, ἀλλὰ πάντοτε εὐλογίᾳ τοῦ Ἡγουμένου. Ἡ Ἱερά Μονή, τόπος ἱερός καὶ ἅγιος, τόπος προσευχῆς, μετανοίας καὶ ἡγιασμοῦ τοῦ Θεοῦ, τόπος σωτηρίας τῶν προσφιλῶν αὐτοῖς προσώπων ἦτοι τῶν Μοναχῶν καὶ διὰ τοῦτο μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ σεβασμοῦ δέον νά κινῶνται καὶ νά συμπεριφέρονται ἐντὸς τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἡ ἀναχώρησις αὐτῶν ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς πρέπει νά γίνεται ἐγκαίρως καὶ σύμφωνα μετὰ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

3. Ἡ Ἱερά Μονὴ παραμένει κλειστὴ κατὰ συγκεκριμένες ὥρας καὶ ἡμέρας, καθοριζόμενα δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Συνάξεως.

4. Ἡ Ἱερά Μονὴ παραμένει προσιτὴ εἰς τοὺς προσκυντάς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι καὶ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, πλὴν τῶν ὥρῶν ἡσυχίας τὰς ὁποίας ἔχει καθορίσει ἡ Ἱ. Μονή.

5. Τὰ κελλία τῶν Μοναχῶν καὶ οἱ προσωπικοὶ αὐτῶν χώροι εἶναι ἄβατοι διὰ τοὺς λαϊκοὺς. Οἱ μακρόθεν προσερχόμενοι συγγενεῖς καὶ γνωστοὶ τῶν μοναχῶν δύναται νά φιλοξενηθῶσι μόνον εἰς τοὺς ξενώνας τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ εἰς οὐδεμίαν περίπτωση εἰς τὰ κελλία τῶν Μοναχῶν. Φωναί, γέλωτες, ἀπρεπῆ ἄσματα, ἰδιαίτερα δειπνα καὶ ἰδιαίτερα φιλοξενία καὶ περιποιήσεις ἐν τοῖς κελλίοις τῶν Μοναχῶν ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρον 20

Περί τῆς μοναστικῆς πειθαρχίας

1. Ὁ πειθαρχικός ἔλεγχος τῶν παραπτωμάτων τῶν ἀδελφῶν ἀσκεῖται κατὰ πρῶτον λόγον καὶ ἐν παντί ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου, ὅστις καὶ ἐπιβάλλει τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμενα ἐπιτίμια μετὰ διακρίσεως καὶ ἀγάπης, ἀποβλέπων εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ σφάλλόντος ἀδελφοῦ.

2. Εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς ἢ τυχόν διαπράξεως βαρυτέρου παραπτώματος, τὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχον ἀσκεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

3. Ἐάν δέ, ὁ μὴ γένοιτο, συμβῇ παράπτωμα ἐπιῦρον καὶ κανονικὰς κυρώσεις ἢ ἀπειλοῦν τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Μονῆς, τότε ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος καὶ διὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου παραπέμπει τὴν ἀνάκρισιν τοῦ Κανονικοῦ παραπτώματος εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην διὰ τὰ κατ' αὐτόν.

4. Ὡς παράπτωμα ὀρίζεται πᾶσα ὑπό τοῦ Ἁδελφοῦ παράβασις τοῦ Εὐαγγελικοῦ Νόμου, τῶν Πατερικῶν παραγγελμάτων, τῶν Θεῶν καί Ἱερῶν Κανόνων, τῶν Μοναχικῶν ἐπιταγῶν καί τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

5. Ἐνδεικτικῶς, ὡς πειθαρχικά παραπτώματα τῶν Μοναχῶν ἀναφέρονται:

- α) Ἡ ἀνυπακοή εἰς τὰς ἐντολὰς τῶν μοναστηριακῶν ἀρχῶν, πρό παντός δέ τοῦ Καθηγουμένου
- β) Ἡ ἰδιοποίηση οἰουδήποτε πράγματος τῆς Μονῆς, ἔστω καί ἀσημάντου
- γ) Ἡ ἀνακοίνωσις ἐσωτερικῶν ζητημάτων τῆς Μονῆς εἰς ἀλλότρια πρόσωπα (συγγενεῖς, γνωστούς, φίλους ἢ καί μοναχοῦς ἄλλης Μονῆς)
- δ) Ἡ ἄρνησις ἀναλήψεως διακονήματος καί ἡ πλημμελὴς ἐκτέλεσις αὐτοῦ
- ε) Ἡ ἀνευ ἀδείας τῆς Μονῆς διανυκτέρευσις ἀδελφοῦ ἐκτός τῆς Μονῆς
- στ) Ἡ ἀνευ ἀδείας τῆς Μονῆς ἀπουσία ἀδελφοῦ ἐκ τῆς Μονῆς ἢ ἡ παραβίασις τῆς χορηγηθείσης ἀδείας
- ζ) Ἡ ἄρνησις ἐκτελέσεως κανόνος ἐπιβληθέντος ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου ἢ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς
- η) Τό ὑποκινεῖν ἄλλους ἀδελφούς εἰς ἀπειθειαν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Μονῆς
- θ) Τό ἀπαιτεῖν τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ εἰς κληρικόν, ὡς καί τὸν διορισμὸν αὐτοῦ εἰς ὀρισμένον διακόνημα
- ι) Ἡ ἀπόκτησις οἰουδήποτε χρηματικοῦ ποσοῦ καί μὴ ἄμεσος κατάθεσις αὐτοῦ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Μονῆς

6. Εἰς ἀνεπιθυμήτους καί ἀπροσδοκίτους, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, περιπτώσεις παρεκτροπῶν καί ἀναρμόστου συμπεριφορᾶς, ἐντοπίζεται τὸ πάθος, γίνεται διάγνωσις τῆς σοβαρότητος τῆς ἀσθενείας καί διὰ καταλήληλου ἀγωγῆς, πνευματικῶς καί παιδαγωγικῶς ἐφαρμοζόμενης, ἐπιτελεῖται ἡ θεραπεία. Φάρμακα καί μέσα θεραπείας εἶναι τὰ ἐπιτίμια, ὡς ταῦτα ἐν πλούτῳ διακρίσεως ἐθεσιόσθησαν καί ἐν εὐσπλαγχνῶ διαθέσει ἐφηρμόσθησαν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν, ἐπιβάλλονται δέ πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου.

7. Ἐκαστος Μοναχὸς ὀφείλει νὰ ἀποδέχεται τὰ ἐπιτίμια «ἐν πληροφορίᾳ τῆς τε ἀγάπης καὶ ἐμπειρίας τοῦ ἐπιτιμῶντος καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ τῆς ἰάσεως, κἂν πικρὸς καὶ ἐπώδυνος ἢ ὁ τρόπος τῆς θεραπείας» (Μ. Βασιλείου, Ὁροὶ κατ' ἐπιτομήν).

Πρὸς πνευματικὴν θεραπείαν ἐπιβάλλεται ἐν ἡ πλείονα τῶν κάτωθι ἐπιτιμίων:

- α) Παραίνεσις, νουθεσία ἢ καί ἐπιτίμησις ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου, κατ' ἰδίαν ἢ καί ἐνώπιον τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τῆς Ἀδελφότητος
- β) Ἐπιτίμιον μετανοιῶν ἢ κομβοσχοινίων, ἐκτελούμενον ἐν κελλίῳ ἢ ἐν τῇ Τραπεζῇ ἢ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
- γ) Ἀποβολὴ ἀπὸ τῆς κοινῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ὠρισμένας ἡμέρας
- δ) Παῦσις ἀπὸ τοῦ διακονήματος ἐπ' ὀλίγον ἢ διὰ παντός

ε) Ἐκπτώσις ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος (Προϊσταμένου ἢ ἐτέρου διακονήματος ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ) τῆς ἀποφάσεως κοινοποιουμένης πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην

στ) Περιορισμὸς ἐν τῷ κελλίῳ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐν προσευχῇ καί νηστείᾳ

ζ) Στέρησις τῆς Θεῆς Κοινωνίας ἐπὶ ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα

η) Ὅριστικὴ ἀποβολὴ ἀπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς, εἰς περίπτωσιν σοβαρᾶς παρεκτροπῆς. Ἡ ἀποβολὴ ἐνεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐνημερώσεως τῆς Ἀδελφότητος καί ἐγκρίσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, εἰς ὃν ὑποβάλλεται σχετικὴ ἔκθεσις περὶ τῶν παρεκτροπῶν τοῦ παραβάτου.

9. Τὰς αὐτὰς ἢ καί βαρυτέρας ποινὰς κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἀνακρίνων τὰ κανονικὰ παραπτώματα εἰς ἃ ὑπέπεσαν ὁ Μοναχὸς καί παρὰ τὰς νουθεσίας τοῦ τε Ἡγουμένου, τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τῆς Ἀδελφότητος ἐμμένει εἰς τὴν πλάνην (περὶ τὴν πίστιν ἢ πάθος τι κ.λπ.), μετὰ πρότασιν ἢ παράκλησιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

Ἄρθρον 21

Περὶ τῶν Οἰκονομικῶν

1. Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

- α) Οἱ ἐκ τῆς κηροπωλησίας προερχόμενοι
- β) Οἱ ἐκ τοῦ ἐργοχείρου τῶν ἀδελφῶν
- γ) Οἱ ἐκ τῆς διαθέσεως βιβλίων ἐκδόσεων τῆς Μονῆς ὡς καί ἐκ τῆς Ἐκθέσεως Βιβλίου καί εἰδῶν εὐλαβείας (εἰκόνες κ.λπ.)

δ) Αἱ πάσης φύσεως δωρεαὶ αἱ ἐξ εὐσεβοῦς πάντοτε πηγῆς προερχόμεναι

ε) Πᾶν ἄλλο ἐσοδὸν ἐκ χρηστῆς καί νομίμου πηγῆς Αἱ ἐκ τῶν ὡς ἄνω πηγῶν πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

διατίθενται:

- α) Διὰ τὴν συντήρησιν καί ἀνακαίνισιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
- β) Διὰ πάσης φύσεως ἀνάγκην τῶν ἀδελφῶν (διατροφὴν, ἐνδυμασίαν, ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν κ.λπ.)
- γ) Διὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν προσκυνητῶν
- δ) Διὰ τὴν ἐκδοσιν βιβλίων
- ε) Διὰ τὴν προμήθειαν καί συντήρησιν πάντων τῶν συντελούντων εἰς τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Μονῆς
- στ) Δι' ἐλεημοσύνην καί ἄλλας ἐκδηλώσεις ἀγάπης ὡς φιλιανθρωπίαν, κ.λπ.
- ζ) Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεραποστολικοῦ καί φιλιανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὡς καί λοιποῦς κοινωφελεῖς σκοποῦς.

3. Ἐντὸς ἰδιοκτῆτου ἐκτάσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φανερωμένης λειτουργοῦν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1971 αἱ Ἐκκλησια-

στικά Κατασκηνώσεις της Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καί Ἰθάκης, ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Ἡ Φανερωμένη», λειτουργοῦσαι ὡς αὐτοτελές ἐκκλησιαστικόν ἴδρυμα τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀποφασίζει γιά ὅποιοδήποτε ζήτημα ἀφορᾶ στόν χώρο τῶν Κατασκηνώσεων (μελέτες, οἰκοδομικές ἐργασίες ἐπισκευῶν καί ἐπεκτάσεων τῶν κτισμάτων, συντηρήσεις κτισμάτων κ.λπ.).

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τυγχάνει δυνατή ἡ πρόσληψις ἐιδικῶν ἐπαγγελματιῶν (ὡς λογιστοῦ, νομικοῦ συμβούλου, κηπουροῦ, ἐργατῶν καθαρῶς κ.λπ.), ὡς καί ἐκτάκτου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, διά τήν ἀριωτέραν θεραπείαν ἢ ὑποστήριξιν ἐξειδικευμένων λειτουργιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 22 Περί Μετοχιῶν

1. Ἡ Ἱερά Μονή κέκτηται τά κάτωθι Μετόχια:
 - α) Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, Φρυνίου Λευκάδος
 - β) Παναγίας εἰς Κήπους, Καλαμισίου
 - γ) Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, ἄνωθεν Ἱερᾶς Μονῆς
 - δ) Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος εἰς Κατωμέριον Μεγαλνισίου
 - ε) Εὐαγγελιστρίας ἢ Κόκκινης Ἐκκλησιᾶς
2. Ἡ Μονή δύναται νά ἰδρύει μετόχια ἐντός ἢ ἐκτός τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας, τηρουμένων τῶν νομίμων διαδικασιῶν.
3. Τά μετόχια στεροῦνται νομικῆς προσωπικότητος, ἀνήκουν εἰς τό Ν.Π.Δ.Δ. ἧτοι τήν κυριότητα τῆς κυριάρχου Μονῆς καί διοικοῦνται πλήρως ὑπό τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν αὐτῆς ὀργάνων, μνημονεύεται δέ ἐν αὐτοῖς τό κανονικόν ὄνομα τοῦ Ἡγουμένου εἰς πάσας τάς Ἱ. Ἀκοιουθίας.
4. Ἡ λειτουργία τῶν μετοχιῶν καί ἡ ἐσωτερική ζωή τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἀκολουθεῖ τό πρόγραμμα λειτουργίας καί ἐσωτερικῆς ζωῆς τῆς κυριάρχου Μονῆς.

5. Οἱ οἰκονόμοι τῶν μετοχιῶν καί οἱ διακονοῦντες ἀδελφοί, ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τό ὅποιο δύναται νά παρατείνῃ ἢ νά ἀνακαλῆ τόν διορισμόν ὅποτεδήποτε.

6. Οἱ διακονοῦντες εἰς τά μετόχια ἀδελφοί καλοῦνται ὅπως συμμετέχουν ὑποχρεωτικῶς εἰς ὅλας τάς συνεδριάσεις τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος τῆς Κυριάρχου Μονῆς.

ἄρθρον 23

Πάν θέμα μή προβλεπόμενον ὑπό τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, ρυθμίζεται ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἀναγνωριζομένου οὕτω εἰς αὐτό τοῦ τεκμηρίου τῆς ἀρμοδιότητος, κατά τάς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν. 590/1977), ὡς καί τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972.

ἄρθρον 24

Ὁ παρῶν Ἑσωτερικός Κανονισμός τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινόμενης ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, ὅστις καί διαβιβάζει τά τροποποιούμενα ἄρθρα τῇ Ἁγίᾳ καί Ἱερᾷ Συνόδῳ διά τά κατ' Αὐτήν.

ἄρθρον 25

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ οὐδεμία δαπάνη προκαλεῖται εἰς βάρος τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Φανερωμένης καί τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καί Ἰθάκης.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχεῖται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἡ Ἀπόφασις αὐτή νά δημοσιευθῇ εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

Ἀθῆναι, 15 Δεκεμβρίου 2017

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 4355/167/23.1.2018

**Κανονισμός Λειτουργίας
του Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τὴν ἐπωνυμία:
«Οἰκοτροφεῖον Ἐργαζομένου Παιδιοῦ “Ἅγιος Δημήτριος”
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν»**

**Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), καὶ τὸ ἄρθρο 68 παρ. 1, 5α' τοῦ Νόμου 4235/2014,

2. τὴν πρόνοιαν τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τοῦ κατὰ Χριστὸν βίου τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, διὰ παντός χρηστοῦ προσφόρου μέσου, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον, τοὺς Ἱερούς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,

3. τὰς ὑφισταμένες κοινωνικάς, ποιμαντικάς καὶ πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν,

4. τὴν ὑπ' ἀριθ. 721/8.9.2017 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Χρυσόστομου,

5. τὴν ἀπὸ 6.12.2017 γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ

6. τὴν ἀπὸ 10.1.2018 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

τροποποιεῖ καὶ κωδικοποιεῖ τὸν Κανονισμὸν λειτουργίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Οἰκοτροφεῖον Ἐργαζομένου Παιδιοῦ “Ἅγιος Δημήτριος” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν» (Φ.Ε.Κ. Β' 849/17.10.1972), ὡς ἑξῆς:

Κανονισμός Λειτουργίας

τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία:

**«Οἰκοτροφεῖον Ἐργαζομένου Παιδιοῦ
“Ἅγιος Δημήτριος”**

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν»

Ἄρθρον 1

Τὸ συσταθὲν Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Οἰκοτροφεῖον Ἐργαζομένου Παιδιοῦ ὁ “Ἅγιος Δημήτριος”» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν καὶ Σταγῶν

«*μήτριος*» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν (Φ.Ε.Κ. Β' 849/17.10.1972), ἔχον ἔδρα τὴν πόλιν τῶν Τρικάλων, λειτουργεῖ ἐφ' ἑξῆς μὲ τὴ μορφή νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου, μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, ἐπικουροῦν τὸ ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ ὑλικῶν ἀγαθῶν (στέγη, τροφή) καθὼς καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν ἐλληνοχριστιανικῶν ἰδανικῶν σέ μαθητῆς Γυμνασίων, Λυκείων καὶ Τεχνικῶν Σχολῶν. Προτιμῶνται ἐργαζόμενοι νέοι, ὀρφανοί, ἐγνωσμένης πτωχείας καὶ τέκνα πολυτέκνων οἰκογενειῶν. Μέχρι ὅμως τὴν προσέλευση ἐνδιαφερομένων μαθητῶν καὶ ὅταν γιὰ διάφορους λόγους κατὰ καιροῦς δέ θά ὑπάρχουν τρόφιμοι μαθητῆς, τὸ κτίριο σὸ ὁποῖο θά στεγάσεται τὸ ἴδρυμα, θά ἐκμισθῶνται καὶ τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὸ μίσθωμα πού θά εἰσπράττονται θά διατίθενται ἀναλόγως γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν Κατασκηνώσεων, τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

Ἄρθρον 3

Τὸ Οἰκοτροφεῖο διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐκ τῶν ἐκάστοτε Μητροπολίτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ὡς Προέδρου, τοῦ ἐκάστοτε Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ὡς Ἀντιπροέδρου, τοῦ ἐκάστοτε Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν καὶ δύο λαϊκῶν ἐξ εὐσπολήτων μελῶν τῆς κοινωνίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐπὶ τριετεί θτεία. Εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Μητροπολίτου Προέδρου ἐναπόκειται ἡ ἀντικατάστασις μέλους τινός τοῦ Συμβουλίου πρό τῆς λήξεως τῆς τριετίας, ἢ καὶ ὁ ἐπαναπροσδιορισμὸς τινός μετὰ τὴν λήξιν τῆς θτείας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν

γίαν του Ίδρύματος, ως και διά τήν πρόσκτησιν καί διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, ὀρίζει τά καθήκοντα τῶν ἐργαζομένων καί τῶν φιλοξενουμένων σέ αὐτό, συντάσσει καί ψηφίζει τόν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καί ἀπολογισμόν αὐτοῦ, διορίζει καί παύει ἅπαν τό προσωπικόν αὐτοῦ, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων καί ὀρίζει τήν ἀντιμισθίαν αὐτοῦ κατά τήν ἰσχύουσαν Ἐργατικὴν Νομοθεσίαν καί ἐν γένει ἀσκεῖ ἅπασαν τήν διοίκισιν τοῦ Ίδρύματος καί τήν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

ἄρθρον 5

Τό Συμβούλιον λογιζέται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρευρισκόνται τρία (3) τουλάχιστον μέλη αὐτοῦ. Αἱ ἀποφάσεις του λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ κατῆχουσας τῆς γνώμης τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 6

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ίδρύματος ἐκπροσωπεῖ τοῦτο ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καί πάσης ἄλλης Ἀρχῆς δημοσίας ἢ μή καί παντός φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου καί ὑπογράφει τά πάσης φύσεως ἔγγραφα καί συμβάσεις.

Τόν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

ἄρθρον 7

Τό ἀξίωμα τῶν ἐκάστοτε συμμετεχόντων εἰς τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Ίδρύματος εἶναι τιμητικόν, αἱ δέ προσφερόμεναι ὑπηρεσίαι ὑφ' ἐκάστου τῶν μελῶν παρέχονται δωρεάν, ἄνευ ἀντιμισθίας ἢ ἀποζημιώσεως τινος.

ἄρθρον 8

Περιουσία καί πόροι τοῦ Ίδρύματος εἶναι:

α) Τό εἰδικῶς ἐπὶ τούτῳ ἀνεγειρθέν κτίριον, παρά τό ναῦδριον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Τρικάλων, μετὰ τοῦ ἀπαραιτήτου διά τήν λειτουργίαν του ἐξοπλισμοῦ.

β) Αἱ ἐκάστοτε ὑπέρ αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καί Σταγῶν.

γ) Εἰσφοραὶ Ἱερῶν Ναῶν καί Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καί Σταγῶν, καθοριζόμεναι κατ' ἔτος ὑπό τῶν ἀρμοδίων Συμβουλίων καί ἐγκρινόμεναι ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

δ) Κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαὶ ὑπέρ τοῦ Ίδρύματος ἢ καί ἀφιερῶματα ἐκ μέρους παντός τρίτου ὑπέρ αὐτοῦ.

ε) Εἰσφοραὶ Δήμων καί Κοινοτήτων, ὡς καί τοῦ Ἐμπορικοῦ καί Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Τρικάλων ἢ

ἄλλων ὀργανισμῶν τῆς μητροπολιτικῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καί Σταγῶν.

ἄρθρον 9

Ὁ παρῶν Κανονισμός τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ίδρύματος ἐγκρινόμενης ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καί διαλύεται κατά τόν ἴδιο τρόπο εἰς περίπτωσιν ἐκλείψεως τῶν λόγων συστάσεώς του καί ἀδυναμίας ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Αἱ ἀποφάσεις τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ καί διαλύσεως τοῦ Ίδρύματος ἰσχύουν ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί τό περιοδικόν «Ἐκκλησία».

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Ίδρύματος, ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τήν Ἱεράν Μητροπολιν Τρίκκης καί Σταγῶν, δυναμένης νά διαθέσει αὐτήν δι' οἰονδήποτε παρεμφερῆ σκοπόν, τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. περί διαλύσεως ἢ περί τροποποιήσεως τῶν ὄρων τοῦ παρόντος μὴ δυναμένης νά ληφθεῖ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Μητροπολίτου.

ἄρθρον 10

Κάθε θέμα πού ἀφορᾶ στήν εὐρυθμὴν λειτουργίαν τοῦ Ίδρύματος καί δέν προβλέπεται στόν παρόντα Κανονισμό, ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 11

Ἰσχύς Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό Ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 12

Κάλυψις δαπάνης

Ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ίδρύματος ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καί Σταγῶν. Οἰαδήποτε μελλοντικὴ δαπάνη θά ἐγγράφεται στόν οἰκεῖο Προϋπολογισμό.

Ὁ παρῶν Κανονισμός νά δημοσιευθεῖ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημο δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 10.1.2018

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθῶννης Κλήμης

Άριθμ. 557/225/30.1.2018

**Κανονισμός Λειτουργίας
Σχολής Ίεροψαλτών Βυζαντινής Μουσικής
«Ο ἅγιος Ρωμανός ὁ Μελωδός»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καί Ἱθάκης**

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 29 παραγρ. 2 καί 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), καί τὸ ἄρθρο 68 παρ. 1, 5α' τοῦ ν. 4235/ 2014,

2. τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καί τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καί πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καί Ἱθάκης,

4. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1412/28.11.2017 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος καί Ἱθάκης κ. Θεοφίλου,

5. τὴν ὑπ' ἀριθ. 507/3.1.2018 γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί

6. τὴν ἀπὸ 9.1.2018 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

τροποποιεῖ καί κωδικοποιεῖ τὸν Κανονισμὸν λειτουργίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Σχολὴ Ἱεροψαλτῶν Βυζαντινῆς μουσικῆς» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καί Ἱθάκης» (Φ.Ε.Κ. 240/τ.Β'/-3.3.1994) ὡς ἑξῆς:

Κανονισμός Λειτουργίας
Σχολῆς Ἱεροψαλτῶν Βυζαντινῆς Μουσικῆς
«Ο ἅγιος Ρωμανός ὁ Μελωδός»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καί Ἱθάκης

ΜΕΡΟΣ Α'
ΣΥΣΤΑΣΗ - ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Ἄρθρον 1
Ἐπωνυμία - Ἔδρα - Σφραγίδα

Ἡ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1994 συσταθεῖσα «Σχολὴ Ἱεροψαλτῶν Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευ-

κάδος καί Ἱθάκης» ἀποτελεῖ ἐκκλησιαστικὸ ἴδρυμα κατὰ τὴν ἔννοια τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4 καί 29 παρ. 2, τοῦ Ν. 590/1977, τὸ ὁποῖο ἐφ' ἑξῆς θὰ λειτουργεῖ ὡς νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου, μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καί Ἱθάκης Ἅγιος Ρωμανός ὁ Μελωδός» καί θὰ ἐπικουρεῖ τὸ ἐκκλησιαστικὸ καί πνευματικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καί Ἱθάκης στὸν τομέα τῆς καλλιέργειας τῆς ἐλληνορθόδοξης μουσικῆς παράδοσης ἐκκλησιαστικῆς καί θύραθεν.

Ἔδρα τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ πόλη τῆς Λευκάδας καί τὰ γραφεῖα τῆς συστεγάζονται μὲ τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καί Ἱθάκης. Τὰ μαθήματα καί οἱ λοιπές δραστηριότητες τῆς Σχολῆς πραγματοποιοῦνται σὲ χώρους κατάλληλους, τοὺς ὁποῖους ὀρίζει τὸ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς μὲ ἀπόφασί του.

Ἡ Σχολὴ διαθέτει δική της σφραγίδα, κυκλική στό σχῆμα, στὴν ὁποία ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ/ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ/ΑΓΙΟΣ ΡΩΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ», στό κέντρο δὲ αὐτῆς ἱστορεῖται ἡ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἄρθρον 2
Σκοποί

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ὀρίζεται ἡ διδασκαλία τῆς ἐλληνορθόδοξης ἐθνικῆς μουσικῆς παράδοσης, ἐκκλησιαστικῆς καί θύραθεν, ἡ διατήρηση καί ἡ διάδοσή της.

Εἰδικότεροι σκοποὶ τῆς Σχολῆς εἶναι:

α) Ἡ μελέτη, διάδοση καί προβολὴ τῆς πατρῶας ψαλτικῆς τέχνης, ὅπως αὐτὴ διασώθηκε ἀνά τοὺς αἰῶνες ἕως σήμερα.

β) Ἡ μουσικὴ καί λειτουργικὴ κατάρτιση νέων ψαλτῶν μὲ σκοπὸ τὴν ἐπάνδρωση τῶν ἀναλογίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καί Ἱθάκης.

γ) Ἡ παράλληλη καλλιέργεια, προβολὴ καί διάδοση τοῦ ἐτέρου κλάδου τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς, δηλαδή τῆς δημοτικῆς μας παράδοσης.

δ) Ἡ κατάρτιση καί ἡ συστηματικὴ ἐπιμόρφωση καθηγητῶν βυζαντινῆς μουσικῆς, καθὼς καί διευθυντῶν ψαλτικῶν χορῶν καί χορωδιῶν παραδοσιακοῦ τραγουδιοῦ.

ε) Ἡ ἀνάδειξη τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς κληρονομιάς στή συνείδηση τοῦ λαοῦ καὶ ἡ ἀναζωπύρνηση τοῦ ἐνδιαφέροντος γι' αὐτήν.

ἄρθρον 3 Μέσα

Μέσα γιά τήν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς εἶναι:

- α) Ἡ συστηματική καὶ ὑπεύθυνη διδασκαλία τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης καὶ τῆς παραδοσιακῆς μουσικῆς ἀπό διδασκάλους κατηρτισμένους θεωρητικά καὶ πρακτικά
- β) Ἡ συγκρότηση χοροῦ ψαλτῶν, καθὼς καὶ χορωδιακῶν σχημάτων παραδοσιακοῦ τραγουδιοῦ παραδοσιακῆς χορωδίας, παιδικῆς ἢ ἐνηλικίων
- γ) Ἡ σύσταση τμημάτων ἐκμάθησης παραδοσιακῶν ὀργάνων
- δ) Ἡ διοργάνωση ἐκδηλώσεων
- ε) Ἡ τέληση ὑποδειγματικῶν, λειτουργικῶς καὶ μουσικῶς, ἀκολουθιῶν
- στ) Ἡ πραγματοποίηση ἐκπαιδευτικῶν ἐκδρομῶν
- ζ) Ἡ συγκρότηση ψηφιακοῦ ἡχητικοῦ ἀρχείου
- η) Ἡ ἔκδοση ἐντύπων ἐκδόσεων καὶ ἡ κυκλοφορία ψηφιακῶν δίσκων
- θ) Ἡ δημιουργία καὶ διατήρηση ιστοσελίδας καὶ ἡ παρουσία στή ἠλεκτρονική μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης
- ι) Ἡ συνεργασία μέ ἄλλους πολιτιστικούς φορεῖς γιά τήν ἀπό κοινοῦ ὀργάνωση καλλιτεχνικῶν σεμιναρίων ἢ ἐκδηλώσεων, πού προωθοῦν καὶ προβάλλουν τόν ἐθνικό μουσικό μας πλοῦτο
- ια) Κάθε ἄλλο μέσο πού ἀποφασίζει τό Διοικητικό Συμβούλιο.

ἄρθρον 4 Παραρτήματα τῆς Σχολῆς

Κατόπιν αἰτήματος τοπικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἄλλων φορέων καὶ ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς, εἶναι δυνατόν νά συσταθοῦν περιφερειακά παραρτήματα αὐτῆς, μέ τήν εὐθύνη τοῦ ἐκεῖ διδάσκοντος Καθηγητοῦ, τά ὁποῖα διοικοῦνται ἀπό τό Δ.Σ. καὶ τόν Διευθυντή τῆς Σχολῆς.

ΜΕΡΟΣ Β΄ ΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

ἄρθρον 5 Διοικητικό Συμβούλιο

1. Ἡ Σχολή διοικεῖται ἀπό πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, τό ὁποῖο ἀρτίζεται ἀπό:
 - α) τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λευκάδος καὶ Ἰθάκης ὡς Πρόεδρο,
 - β) τό νόμιμο ἀναπληρωτή του ὡς Ἀντιπρόεδρο,
 - γ) τρία ἀκόμη μέλη, κληρικούς ἢ λαϊκοῦς, γνώστες τῆς παραδοσιακῆς ἐκκλησιαστικῆς ἢ δημῶδους μουσικῆς.
2. Τά μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη. Ἡ θτεία τους εἶναι τριετής καὶ μποροῦν

νά ἐπαναδιορισθοῦν. Τό ἀξίωμα τοῦ μέλους τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς εἶναι ἄμισθο καὶ τιμητικό.

3. Στήν πρώτη συνεδρίαση, μετά τό διορισμό του, τό Διοικητικό Συμβούλιο συγκροτεῖται σέ σώμα καὶ ἐκλέγει ἐκ τῶν λοιπῶν (πλήν τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου) μελῶν του τόν Γραμματέα καὶ τόν Ταμία.

4. Τό Διοικητικό Συμβούλιο ἀποφασίζει γιά κάθε ὑπόθεση πού ἀφορᾷ στή διαχείριση καὶ στήν ὁμαλή λειτουργία τῆς Σχολῆς. Εἰδικότερα:

- α. Μελετᾷ καὶ ἀποφασίζει γιά κάθε θέμα πού ἀφορᾷ στήν ὀργάνωση, διοίκηση καὶ λειτουργία τῆς Σχολῆς, καθὼς καὶ γιά κάθε ἄλλο θέμα, γιά τό ὁποῖο δέν γίνεται λόγος στόν παρόντα Κανονισμό.
- β. Διαχειρίζεται καὶ ἀξιοποιεῖ ἐπιμελῶς ὅλα τά περιουσιακά στοιχεῖα πού ἔχουν διατεθεῖ πρὸς χρῆσιν τῆς Σχολῆς.
- γ. Καταρτίζει τόν ἐτήσιο Προϋπολογισμό ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Σχολῆς καὶ ἐλέγχει τόν ἐτήσιο Ἀπολογισμό αὐτῆς.
- δ. Συνεργάζεται μέ κάθε ἐνδιαφερόμενο ἐκκλησιαστικό, κρατικό, αὐτοδιοικητικό, ἐκπαιδευτικό, πολιτιστικό ἢ ἄλλο φορέα γιά κάθε ζήτημα σχετικό μέ τή Σχολή.
- ε. Ἀποφασίζει τήν πρόσληψη τυχόν ἐμμισθοῦ προσωπικοῦ γιά τήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῆς Σχολῆς, ἐποπτεύει δέ τό σύνολο αὐτοῦ.

5. Στίς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. συμμετέχει αὐτοδικαίως, ὡς εισηγητής, ὁ Διευθυντής τῆς Σχολῆς, χωρίς ὅμως δικαίωμα ψήφου, ἐκτός ἐάν ἔχει ὀρισθεῖ ὡς τακτικό μέλος αὐτοῦ. Παρίσταται ὡσαύτως, μέ δικαίωμα λόγου, ὡς ἀκόμη χρειαστεῖ, καὶ ἕτερος τυχόν συνεργάτης, ἐντεταλιμένος γιά τή διεκπεραίωση τῶν διοικητικῶν ζητημάτων τῆς Σχολῆς, ἐμμισθος ἢ ἄμισθος.

6. Ἄν κάποιος Μέλος τοῦ Δ.Σ. δέν ἀνταποκρίνεται στίς ὑποχρεώσεις του, ἀντικαθίσταται καὶ πρὶν ἀπό τή λήξη τῆς θτείας του μέ αἰτιολογημένη ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου γιά τό χρονικό διάστημα μέχρι τή λήξη τῆς θτείας τῶν υπολοίπων μελῶν τοῦ Δ.Σ. Ὅμοίως καὶ κάθε μέλος, τό ὁποῖο ἀποχωρεῖ γιά ὁποιοδήποτε λόγο.

7. Τό Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικά τέσσερις φορές τόν χρόνο, μετά ἀπό πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου ἢ καὶ ἐκτάκτως.

8. Γιά τήν ὑπαρξη ἀπαρτίας πρέπει νά παρευρίσκεται ὁ Πρόεδρος ἢ κωλυομένου αὐτοῦ, ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ δύο τουλάχιστον μέλη τοῦ Δ.Σ.

9. Τό Δ.Σ. ἀποφασίζει μέ σχετική πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

10. Ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τή Σχολή ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς. Συγκαλεῖ τό Δ.Σ. σέ συνεδρίαση καὶ προεδρεύει σέ αὐτό. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά ὅλα τά θέματα τῆς Σχολῆς. Ὑπογράφει ὅλα τά ἔγγραφα, ἐκτός ἀπό τά σχετικά μέ ἐκπαιδευτικά ζητήματα (μαθητολογία, συγ-

κρότηση επιτροπών και πρακτικά εξετάσεων κ.λπ.) ἀλληλογραφία με τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καὶ Ἀθλητισμοῦ, τὴν ὁποία ὑπογράφει ὁ διευθυντής. Ἀκόμη ὑπογράφει τοὺς τίτλους σπουδῶν τῆς Σχολῆς ἀπὸ κοινοῦ μετὸν διευθυντή, καθὼς καὶ τὶς θεωρημένες ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη διπλότυπες ἀποδείξεις εἰσπράξεως καὶ πληρωμῆς ἀπὸ κοινοῦ μετὸν ταμῖα.

11. Ὁ γραμματεὺς συντάσσει κάθε ἔγγραφο τῆς Σχολῆς, ἀναλαμβάνει τὴ διεκπεραίωση τῆς ἀλληλογραφίας, τηρεῖ τὸ ἀρχεῖο τῆς Σχολῆς καὶ τὰ ἐξῆς βιβλία: α) Βιβλίο Πρωτοκόλλου ἀλληλογραφίας, β) Βιβλίο Μητρώου τῶν μαθητῶν - Μαθητολόγιο, γ) Βιβλίο Πράξεων τοῦ Δ.Σ. καὶ δ) Βιβλίο Ἐξετάσεων καὶ προόδου τῶν μαθητῶν.

12. Ὁ ταμῖας εἶναι συνυπεύθυνος μετὸν Πρόεδρο γιὰ τὴν διαχείριση τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Σχολῆς. Εἰσπράττει κάθε ἔσοδο τῆς Σχολῆς καὶ συνυπογράφει μετὸν Πρόεδρο τὶς διπλότυπες ἀποδείξεις εἰσπράξεως καὶ πληρωμῆς. Εἰσηγεῖται τὸν προϋπολογισμό τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς Σχολῆς, καὶ συντάσσει τὸν ἀπολογισμό ἐσόδων καὶ ἐξόδων, οἱ ὁποῖοι στὴ συνέχεια ψηφίζονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Γενικῶς τηρεῖ ὅλα τὰ προβλεπόμενα βιβλία καὶ στοιχεῖα καὶ εἰδικότερα: α) Τὰ ἀποδεικτικά ἐσόδων καὶ ἐξόδων, β) Βιβλίο Ταμείου καὶ γ) Βιβλίο κτηματολογίου κινητῆς καὶ ἀκίνητης περιουσίας τῆς Σχολῆς. Ἐπίσης, διενεργεῖ ὅλες τὶς τραπεζικὲς καὶ λοιπὲς οικονομικὲς συναλλαγὰς πού ἀφοροῦν στὴ Σχολή καὶ μπορεῖ νὰ κρατεῖ ποσὸ ἀναγκαῖο γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἐκτάκτων καὶ ἐπείγουσῶν δαπανῶν τῆς Σχολῆς, τὸ ὕψος τοῦ ὁποῖου καθορίζεται μετὰ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ.

13. Τὸν γραμματέα καὶ τὸν ταμῖα εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιχοροῦν στὸ ἔργο τους ἕνας ἢ περισσότεροι ἐντεταλμένοι πρὸς τοῦτο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη συνεργάτες τῆς Σχολῆς, ἔμμισθοι ἢ ἄμισθοι, καθὼς καὶ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ τῶν ἰδρυμάτων αὐτῆς ἢ εἰδικῶς προσλαμβανόμενο προσωπικὸ (λογιστὴς κ.ἄ.).

ἄρθρον 6 Πόροι τῆς Σχολῆς

1. Πόροι τῆς Σχολῆς εἶναι:

- α) Τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς καὶ ἡ ἐτήσια εἰσφορά τῶν σπουδαστῶν, τὸ ὕψος τῶν ὁποίων καθορίζεται στὴν ἀρχὴ κάθε σχολικοῦ ἔτους ἀπὸ τὸ Δ.Σ. καὶ ἀφορᾷ στὶς ἀμοιβὲς τῶν Καθηγητῶν καὶ στὰ λοιπὰ λειτουργικὰ ἔξοδα τῆς Σχολῆς.
- β) Κάθε δωρεὰ ἢ ἐπιχορήγηση ἀπὸ Φυσικὰ ἢ Νομικὰ Πρόσωπα.
- γ) Οἱ ἐτήσιες εἰσφορὲς τῶν ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν, πού ὀρίζονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, καθὼς τὸ σχετικὸ κονδύλιο πού προβλέπεται στὸν Προϋπολογισμό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
- δ) Ἔσοδα ἀπὸ τὶς μουσικὲς ἐκδόσεις, ἐφ' ὅσον αὐτὰ δὲν διατίθενται γιὰ κάποιο συγκεκριμένο σκοπὸ.

στ) Κάθε ἔσοδο τὸ ὁποῖο προέρχεται ἀπὸ νόμιμη καὶ χρηστὴ πηγὴ καὶ συμφωνεῖ μετὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Σχολῆς.

2. Τὸ Δ.Σ. ἔχει τὸ δικαίωμα, μετὰ ἀπόφασή του, νὰ ἀπαλλοτρίωσει ἀπὸ τὸ ποσὸ τῆς ἐγγραφῆς ἢ τῆς ἐτήσιας εἰσφοράς τοὺς σπουδαστὲς πού ἀδυνατοῦν νὰ καταβάλουν αὐτό.

3. Οἱ σπουδαστὲς, ἀκόμη, ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλουν ἐξέταστρα, ὅταν πρόκειται γιὰ κατατακτήριες ἢ ἀπολυτήριες - πτυχιακὲς ἐξετάσεις, τὸ ὕψος τῶν ὁποίων καθορίζεται κάθε φορὰ ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

ἄρθρον 7 Προσωπικὸ

1. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς διορίζεται, ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ Δ.Σ. ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λευκάδος καὶ Ἰθάκης. Ἐκπροσωπεῖ τὴ Σχολή στὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καὶ Ἀθλητισμοῦ καὶ ὑπογράφει τὴ σχετικὴ ἀλληλογραφία. Ἡ Σχολή - ἂν κριθεῖ ἀπαραίτητο - μπορεῖ νὰ προσλάβει καὶ Καλλιτεχνικὸ Διευθυντή, πρόσωπο διακεκριμένο γιὰ τὸ κύρος του στὴν ψαλτικὴ ἢ μουσικὴ κοινότητα, τὰ καθήκοντα τοῦ ὁποῖου καθορίζονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

2. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία της, ὅπως καὶ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Προγράμματος Σπουδῶν. Εἰσηγεῖται στὸ Δ.Σ. ὅ,τιδήποτε ἔχει σχέση μετὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ εἶναι κάτοχος Διπλώματος Μουσικοδιδάσκαλου Βυζαντινῆς Μουσικῆς Ὁδείου ἢ ἄλλων ἀναγνωρισμένων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀναγνωρισμένης Ἀνωτάτης Μουσικῆς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς, καὶ νὰ ἔχει στὸ ἐνεργητικὸ του πενταετὴ εὐδόκιμο προϋπηρεσία μουσικοδιδασκάλου Βυζαντινῆς Μουσικῆς σὲ ἀναγνωρισμένο Ὁδεῖο ἢ ἀναγνωρισμένη Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

3. Οἱ καθηγητὲς τῆς Σχολῆς διορίζονται μετὰ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Διευθυντοῦ καὶ αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων. Πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ εἶναι κάτοχοι Διπλώματος Μουσικοδιδασκάλου Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἀναγνωρισμένου Ὁδείου ἢ ἄλλων ἀναγνωρισμένων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀναγνωρισμένης Ἀνωτάτης Μουσικῆς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς. Κατ' ἐξαίρεση μποροῦν νὰ προσλαμβάνονται στὴν Σχολὴ διακεκριμένοι ἐμπειροτέχνες, προκειμένου νὰ διδάξουν μουσικὰ ὄργανα ἢ παραδοσιακὸ τραγούδι.

4. Τὰ εἰδικὰ μαθήματα (Τυπικοῦ, Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, Ὑμνολογίας, Μετρικῆς, Λειτουργικῆς) θὰ διδάσκονται ἀπὸ τοὺς καθηγητὲς τῆς Σχολῆς μετὰ κατάλληλα ἐγχειρίδια τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιλέγει ὁ σύλλογος τῶν καθηγητῶν. Τὸ εἰδικὸ μάθημα τῆς στοιχειώδους Θεωρίας Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς καὶ τοῦ Σοῦφρέζ, θὰ γίνεται ἀπὸ καθηγητὴ ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἔχει Δίπλωμα ἢ Πτυ-

χίο Ὀδίκῃς ἢ Ἀρμονίας ἀναγνωρισμένου Ὀδείου ἢ Μουσικῆς Σχολῆς καί ὁ ὁποῖος θά διορίζεται ἀπό τό Δ.Σ. Ἀκόμη τό Δ.Σ. δύναται νά διορίσει καθηγητές γιά τά παραπάνω εἰδικά μαθήματα (ἐκτός τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς) δοκιμασμένους θεολόγους καθηγητές ἢ κληρικούς μέ ἀναγνωρισμένη ἀξία καί πείρα στή λειτουργικά θέματα.

5. Ὁ Διευθυντής καί οἱ καθηγητές ἀποτελοῦν τόν Σύλλογο Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Στόν Σύλλογο, πού ἀποφασίζει μόνο γιά θέματα σπουδῶν καί οἱ ἀποφάσεις τοῦ εἶναι τελεσίδικες, προεδρεύει ὁ Διευθυντής, ὁ ὁποῖος καί ἐνημερώνει στή συνέχεια τό Δ.Σ. τῆς Σχολῆς γιά τίς ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου Καθηγητῶν.

6. Τό ὕψος τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Διευθυντοῦ καί τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καθορίζεται μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ.

7. Τό τυχόν ἀπαιτούμενο γιά τήν ὁμαλή καί ἀπρόσκοπτη λειτουργία τῶν Σχολῆς ἔμμισθο προσωπικό προσλαμβάνεται μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς. Συμβάλλεται μέ τό ἴδρυμα τῆς Σχολῆς μέ σύμβαση ἐργασίας, πλήρους ἢ μερικῆς ἀπασχόλησης, ἢ μέ σύμβαση ἔργου. Τό ὕψος τῆς μισθοδοσίας ἢ τῆς χρηματικῆς ἀμοιβῆς του καθορίζεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. σύμφωνα μέ τήν ισχύουσα νομοθεσία.

ΜΕΡΟΣ Γ΄ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἄρθρον 8 Πρόγραμμα Σπουδῶν

Παράγραφος 1 Γενικό Πρόγραμμα Σπουδῶν

1. Ἡ ὕλη τῶν μαθημάτων ἀκολουθεῖ τό ἀναλυτικό πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καί Ἀθλητισμοῦ καί τίς τυχόν προσθήκες ἢ βελτιώσεις πού ἐγκρίνει ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν καί προέρχεται ἀπό τά παρακάτω βιβλία:

- α) Ἀναστασιματάριο καί Εἰρμολόγιο Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
- β) Μουσική Κυψέλη Στεφάνου Λαμπαδαρίου
- γ) Δοξαστάριο Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
- δ) Μουσική Πανδέκτη Ἰωάννου Λαμπαδαρίου καί Στεφάνου Α΄ Δομεστίκου
- ε) Καλοφωνικό Εἰρμολόγιο Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

2. Ἡ διδασκαλία τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων ὀφείλει νά γίνεται σύμφωνα μέ τό «*Μέγα Θεωρητικόν τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς*» Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Μαδύτων. Οἱ διδάσκοντες θά μπορούν ἀκόμη κατά τήν κρίση τους, ἀλλήλα καί κατά τίς δυνατότητες τῶν μαθητῶν νά ἀντλοῦν θεωρητικές πληροφορίες ἀπό παλαιά θεωρητικά συγγράμματα, ἀπό πραγματείες οἱ ὁποῖες βασίζονται σέ παλαιά θεωρητικά κείμενα, καί ἀπό σύγχρονες μουσικολογικές μελέτες.

3. Ὅσον ἀφορᾷ στήν Α΄ ἔτος τό ἐγχειρίδιο θά ἐπιλέγεται ἀπό τόν Σύλλογο τῶν Καθηγητῶν.

Παράγραφος 2 Ἀναλυτικό Πρόγραμμα Σπουδῶν

Στό 1ο ἔτος ὁ μαθητής εἰσάγεται στήν θεωρία καί τό σύστημα γραφῆς τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Στό 2ο ἔτος ὁ μαθητής γνωρίζει τίς κλίμακες τῶν ὀκτώ ἤχων καθώς καί τά βασικά χαρακτηριστικά κάθε ἤχου. Βασικό ἀντικείμενο διδασκαλίας εἶναι τό Ἀναστασιματάριο, τό ὁποῖο ὁ μαθητής πρέπει νά μπορεῖ νά ψάλλῃ στό σύνολό του.

Στό 3ο ἔτος ὁ μαθητής διδάσκει σύντομα καί ἀργά προσόμοια κατ' ἤχον, καταβασίες ἀργές καί σύντομες, ἀργές δοξαολογίες κατ' ἤχον καθώς καί δοξαστικά καί ἰδιόμελα ἀπό τήν Μουσική Κυψέλη (ἐνδεικτικά).

Στό 4ο ἔτος ὁ μαθητής διδάσκει μαθήματα τῆς παπαδικῆς: χερουβικά, κοινωνικά τῆς ἐβδομάδος, κοινωνικά τῶν Κυριακῶν καί τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἀργά Πασαπνοῦρια καί ἰδιόμελα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, Μεγάλη Προκείμενα Μ. Τεσσαρακοστῆς, «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» τό ἀρχαῖο, «*Νῦν αἱ δυνάμεις*», «*Γεύσασθε*» κ.ά.

Στό 5ο ἔτος συνεχίζεται ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τῆς παπαδικῆς μέ τό ἀργό «*Ἦδη βάπτειται κήλημος*» Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, τά ἀργά «*Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις*» Πέτρου Λαμπαδαρίου καί «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» Χρυσάφου τοῦ νέου, τά ἀρχαῖα μέλη «*Τὸν δεσπότην καί ἀρχιερέα*» καί «*Ἄνωθεν οἱ προφῆται*» Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου, μέλη τῆς Θεῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τό ὀκτάηχον «*Θεοτόκε Παρθένε*» τοῦ Πέτρου Μπερεκέτου καθώς καί καλοφωνικοί εἰρμῶι καί κρατήματα.

Παράγραφος 3 Δευτερεύοντα Ὑποχρεωτικά Μαθήματα

Ἐπιπλέον τῶν θεωρητικῶν καί πρακτικῶν μαθημάτων πού προαναφέρθηκαν, ἀπαιτεῖται ἡ διδασκαλία δευτερεύοντων μαθημάτων, στήν ὁποία οἱ μαθητές θά ἐξεταστοῦν προκειμένου νά πάρουν τίτλο σπουδῶν (πτυχίο ἢ δίπλωμα). Ὡς δευτερεύοντα ὑποχρεωτικά μαθήματα προβλέπονται τά ἑξῆς: α) Ἱστορία Βυζαντινῆς Μουσικῆς, β) Τυπικό, γ) Ὑμνολογία, δ) Λειτουργική ε) Σοιφές σ) Θεωρία εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς. Γιά τά ἀντίστοιχα ἐγχειρίδια θά ἀποφασίζει ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν.

Παράγραφος 4 Συμπληρωματικές ἐκπαιδευτικές δραστηριότητες

Συμπληρωματικά μαθήματα ἢ διαλέξεις μπορούν νά γίνουν σέ συνεργασία μέ διακεκριμένους ψάλτες, μουσικολόγους ἢ καθηγητές ἀπό ἄλλους φορεῖς. Τά μαθήματα αὐτά μπορούν νά ἔχουν ἔκτακτο καί μικρῆς διάρκειας χαρακτήρα καί μπορεῖ νά εἶναι ἀνοικτά σέ εὐρύτερο φιλόμοσο κοινό.

Παράγραφος 5 Χορός Ψαλλτών

1. Ο Χορός Ψαλλτών της Σχολής αποτελεί σημαντικό και αναπόσπαστο μέρος αυτής. Έχει σημαντικότερο ρόλο στην όλη εκπαιδευτική διαδικασία, είναι τόπος συνάντησης και μετεκπαίδευσης των αποφοίτων και των τελειοφοίτων της Σχολής και ταυτόχρονα μέσον προβολής του έργου της Σχολής.

2. Στόν Χορό Ψαλλτών συμμετέχουν υποχρεωτικά όσοι μαθητές της Σχολής έχουν - κατά την κρίση του Διευθυντού του Χορού - τό απαιτούμενο φωνητικό τάλαντο και την αντίστοιχη μουσική κατάρτιση, αλλά και ψάλλτες της Ίερās Μητροπόλεως, οι οποίοι στηρίζουν τό χορωδιακό ιδεώδες.

3. Τά μαθήματα του Χορού πραγματοποιούνται άπαξ της εβδομάδος και ή παρουσία πάντων των μελών είναι υποχρεωτική.

4. Ο Χορός Ψαλλτών συμμετέχει σέ ιατρειακές και συναυλιακές εκδηλώσεις της Ίερās Μητροπόλεως, καθώς και σέ αντίστοιχες εκδηλώσεις σέ συνεργασία μέ άλλες Ίερές Μητροπόλεις και άλλους φορείς. Έπιπλέον είναι δυνατή ή συμμετοχή του Χορού σέ ήχογραφήσεις ψηφιακών δίσκων σέ συνεργασία μέ άλλους φορείς πολιτισμού, κατόπιν σχετικής άποφάσεως του Δ.Σ. της Σχολής.

Άρθρον 9 Σπουδαστές

1. Τό διδακτικό έτος αρχίζει την 1η Οκτωβρίου κάθε έτους και λήγει την 10η Ιουνίου του έπομένου έτους. Οι έγγραφές θά γίνονται από 1η έως 30ή Σεπτεμβρίου. Για την έγγραφή των σπουδαστών άπαιτούνται:

- Αίτηση του ενδιαφερομένου ή του κηδεμόνα του, άν είναι άνήλικος
- Φωτοτυπία Δελτίου Άστυνομικής Ταυτότητας ή Πιστοποιητικό γεννήσεως από τόν οικείο Δήμο, τό όποίο θά πιστοποιεί την ήλικία του ενδιαφερομένου
- Καταβολή δικαιώματος έγγραφής

2. Τό πρόγραμμα των μαθημάτων της Σχολής μπορούν νά παρακολουθούν όσοι έχουν ήπερβεί τό δέκατο έτος της ήλικίας τους και διαθέτουν φωνητικό τάλαντο. Η έπιλογή των σπουδαστών γίνεται από τόν Διευθυντή και τούς καθηγητές.

3. Η παρακολούθηση των μαθημάτων είναι υποχρεωτική, τόσο στό κύριο μάθημα όσο και στό δευτερεύοντα. Η άδικαιολόγητη έπί σειρά πέντε (5) μαθημάτων άπουσία έπισύρει την διαγραφή του σπουδαστή από τά μαθητολόγια της Σχολής. Τά μαθήματα πού συμπύπτουν μέ τίς σχολικές άργίες ή χάνονται μέ ήπαιτιότητα των σπουδαστών, δέν άναπληρώνονται από τούς διδάσκοντες.

4. Στίς υποχρεώσεις των σπουδαστών είναι έπίσης ή συμμετοχή στίς έορταστικές και άλλες εκδηλώσεις της

Σχολής και ή παρουσία και διακονία αυτών στα άναλόγια.

5. Η άξιολόγηση των σπουδαστών γίνεται μέ τόν συγκερασμό των έπίδόσεών τους, τόσο κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, όσο και στίς προαγωγικές έξετάσεις του Ιουνίου.

6. Σέ κάθε σπουδαστή άμέσως μετά την καταβολή του δικαιώματος έγγραφής, χορηγείται από την Γραμματεία Βιβλιάριο Σπουδών, τό όποίο τηρείται μέ ευθύνη του σπουδαστή μέχρι την λήξη των σπουδών του. Τό βιβλιάριο αυτό χρησιμεύει για βεβαίωση της ταυτότητας του σπουδαστή και για τόν έλεγχο της τακτικής φοιτήσεως του στα ειδικά και υποχρεωτικά μαθήματα. Στο βιβλιάριο των σπουδαστών ήπαρχει και τό ένδεικτικό των έτησίων έξετάσεων.

7. Όλοι οι σπουδαστές της Σχολής προμηθεύονται έγκαίρως και μέ έξοδά τους τά ήποδεικνυόμενα από την Σχολή και άπαραίτητα για τη διδασκαλία έχειρίδια.

8. Άπαγορεύεται στους σπουδαστές ή σύσταση μουσικού συλλόγου ή όποιουδήποτε συνδικαλιστικού όργάνου.

Άρθρον 10 Έξετάσεις της Σχολής

1. Οι έξετάσεις της Σχολής διακρίνονται σέ:

- Κατατακτήριες, οι όποιες διεξάγονται κάθε έτος κατά τόν μήνα Οκτώβριο, από Έπιτροπή πού όρίζει τό Ύπουργείο Πολιτισμού και Άθλητισμού, κατόπιν προτάσεως του Διευθυντού της Σχολής, για την κατάταξη νέων σπουδαστών μέ γνώσεις βυζαντινής μουσικής σέ άνάλογη τάξη.
- Προαγωγικές, οι όποιες διεξάγονται από 1 έως 15 Ιουνίου κάθε έτους. Σπουδαστές μέ μή έπαρκή γνώση όσων διδάχτηκαν τό παρελθόν έτος, δέν προάγονται στην έπόμενη τάξη αλλά έπαναλαμβάνουν την προηγούμενη.
- Άπολυτήριες, για την άπόκτηση Πτυχίου ή Διπλώματος Βυζαντινής Μουσικής, οι όποιες διεξάγονται έντός του μηνός Ιουνίου, ένώπιον της κατά τά άνωτέρω Έπιτροπής.

2. Η βαθμολογία των Άπολυτηρίων έξετάσεων άναγράφεται στό πτυχίο και περιλαμβάνει τούς έξής χαρακτηρισμούς:

- Άριστα 18^{1/2}-20.
- Λίαν Καλώς 15^{1/2}-18^{1/2}.
- Καλώς 12^{1/2}-15^{1/2}.
- Σχεδόν Καλώς 10-12^{1/2}.

Σέ όσους ήλάβουν βαθμό «Καλώς» ή «Σχεδόν Καλώς» χορηγείται πιστοποιητικό άποφοιτήσεως - Πτυχίο Ίεροψάλτου.

3. Στους σπουδαστές πού έπιθυμούν νά άποχωρήσουν από την Σχολή και έχουν ήποστεί τίς προαγωγικές

έξετάσεις χορηγείται πιστοποιητικό φοιτήσεως και της μέχρι εκείνης της στιγμής πορείας τους.

4. Όλοι οι μαθητές υποχρεούνται να λαμβάνουν μέρος στις όριζόμενες από την Σχολή εξετάσεις. Μαθητές που άδικαιολόγητα δεν προσέρχονται στις εξετάσεις, απορρίπτονται.

ΜΕΡΟΣ Δ΄
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 11
Τελικές διατάξεις

Η Σχολή Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως Λευκάδος και Ίθάκης, όταν δεν πληροί τις εκκλησιολογικές προϋποθέσεις της ή αδυνατεί να εκπληρώσει τους σκοπούς της, διαλύεται με απόφαση της Δ.Ι.Σ. επί της σχετικής προτάσεως του οικείου Μητροπολίτου. Η απόφαση της Δ.Ι.Σ. δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στο επίσημο Δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Μετά τη διάλυσή της όλα τα περιουσιακά στοιχεία που είχαν διατεθεί προς χρήση στη Σχολή περιέρχονται στο Νομικό Πρόσωπο της Ιεράς Μητροπόλεως Λευκάδος και Ίθάκης.

2. Ο παρών Κανονισμός τροποποιείται ωσαύτως με απόφαση της Δ.Ι.Σ. επί της σχετικής προτάσεως του οικείου Μητροπολίτου, κατόπιν εισηγητικής απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της Σχολής. Η απόφαση της

Δ.Ι.Σ. δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στο επίσημο Δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

3. Από τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Νομικού Προσώπου της Ιεράς Μητροπόλεως Λευκάδος και Ίθάκης.

Άρθρον 12

Ο παρών Κανονισμός ισχύει από της δημοσιεύσεώς του εις τό επίσημον Δελτίον της Έκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρον 13
Κάλυψις δαπάνης

Έκ τών διατάξεων του παρόντος Κανονισμού δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου της Ιεράς Μητροπόλεως Λευκάδος και Ίθάκης. Κάθε μελλοντική δαπάνη θα προβλεφθεί από τις οικείες διοικητικές πράξεις και θα έγγραφει στον οικείο προϋπολογισμό.

Ο παρών Κανονισμός να δημοσιευθῆ στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στο επίσημο δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθῆναι, 9.1.2018

† Ο Άθῆνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Αρχιγραμματεὺς
Ο Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 5360/174/24.1.2018

**Κανονισμός συστάσεως και λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν
«Σχολή Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς Πιερίας
ὁ “Ὅσιος Διονύσιος ὁ ἐν Ὀλύμπῳ”
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης»**

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἄρθρον 1
Ἰδρυση τῆς Σχολῆς

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146), καὶ τὸ ἄρθρο 68 παρ. 1, ὑποπαρ. 5 τοῦ Ν. 4235/2014,

2. τὴν πρόνοιαν τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τοῦ κατὰ Χριστὸν βίου τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, διὰ παντός χρῆστοῦ καὶ προσφόρου μέσου, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καὶ τοὺς νόμους,

3. τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης,

4. τὴν ὑπ' ἀριθ. 1620/7.11.2017 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Γεωργίου,

5. τὴν ὑπ' ἀριθ. 508/3.1.2018 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ

6. τὴν ἀπὸ 10.1.2018 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

συνιστᾶ ἐκκλησιαστικὸν ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σχολὴ βυζαντινῆς καὶ παραδοσιακῆς μουσικῆς Πιερίας Ὁ Ὅσιος Διονύσιος ὁ ἐν Ὀλύμπῳ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης, ἡ λειτουργία, διοικήσεις καὶ διαχειρίσεις τοῦ ὁποίου θὰ διέπονται ὑπὸ τοῦ ἐπόμενου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός συστάσεως καὶ λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν
«Σχολὴ Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς
Πιερίας ὁ “Ὅσιος Διονύσιος ὁ ἐν Ὀλύμπῳ”
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης

Στὴν Ἱερά Μητρόπολη Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος συνιστᾶται ἐκκλησιαστικὸ ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία:

«Σχολὴ Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος ὁ Ὅσιος Διονύσιος ὁ ἐν Ὀλύμπῳ», τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ ὡς Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἰδίως διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, ἐποπτευόμενον ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἱ. Μητροπόλεως, ἡ λειτουργία τοῦ ὁποίου διέπεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμό. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζεται ἡ Βαρνάβειος Βιβλιοθήκη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐθν. Ἀντιστάσεως καὶ Ἡφαιστοῦ γωνία, στὴν Κατερίνη.

ἄρθρον 2
Σφραγίδα

Ἡ Σχολὴ διαθέτει δική της σφραγίδα, κυκλικὴ στό σχῆμα, στὴν ὁποία ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς: ἑξωτερικὰ «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΤΡΟΥΣ, ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ» καὶ ἐσωτερικὰ «ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΠΙΕΡΙΑΣ Ο ΟΣΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ», μὲ τὴ μορφή τοῦ Ὁσίου Διονύσιου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ στό κέντρο.

ἄρθρον 3
Σκοποὶ τῆς Σχολῆς

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ὀρίζεται ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλληνορθόδοξης Ἐθνικῆς μουσικῆς παραδόσεως, ἐκκλησιαστικῆς καὶ θύραθεν, ἡ διατήρηση καὶ ἡ διάδοσή της.

Εἰδικότεροι σκοποὶ τῆς Σχολῆς εἶναι:

α) Ἡ μελέτη, διατήρηση, διάδοση καὶ προβολὴ τῆς πατρῴας ψαλτικῆς τέχνης, ὅπως αὐτὴ διασώθηκε ἀνά τοὺς αἰῶνες ἕως τῆς σήμερον.

β) Ἡ μουσικὴ καὶ λειτουργικὴ κατάρτιση νέων Ἱεροψαλτῶν μὲ σκοπὸ τὴν ἐπὶ ἀνδρωσὴ τῶν ἀναητογίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Ἡ παροχὴ πάσης φύσεως βοηθείας πρὸς τοὺς ἥδη ὑπηρετοῦντας εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς Ἱεροψαλτᾶς.

δ) Ἡ παράλληλη καλλιέργεια καὶ διάδοση τοῦ ἐτέρου κλάδου τῆς Ἐθνικῆς Μουσικῆς, δηλαδὴ τῆς δημοτικῆς

μας παραδόσεως. Στο πλαίσιο αυτό η Σχολή δύναται να συστήσει χορωδιακά σχήματα παραδοσιακού τραγουδιού, καθώς και τμήματα έκμαθίσεως παραδοσιακών οργάνων και χορών.

ε) Ἡ κατάρτιση καὶ ἡ συστηματικὴ ἐπιμόρφωση καθηγητῶν βυζαντινῆς μουσικῆς, καθὼς καὶ διευθυντῶν ψαλτικῶν χορῶν καὶ χορωδιῶν παραδοσιακοῦ τραγουδιού.

στ) Ἡ ἀναζωπύρωση τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς κληρονομιάς στὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ.

ζ) Ἡ συμβολὴ στὴν πληρέστερη καὶ ἀρτιότερη ποιμαντικὴ, κοινωνικὴ καὶ πνευματικὴ διακονία τῆς Ἱερᾶ Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πηλαταμῶνος στὸ πλαίσιο τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, Παράδοσης καὶ Διδασκαλίας μὲ τὴ διοργάνωση πνευματικῶν, ἐπιμορφωτικῶν καὶ ἐν γένει πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων (π.χ. ὁμιλιῶν, διαλέξεων, συζητήσεων, σεμιναρίων, ἡμερίδων, συνεδρίων, ἐκθέσεων, κ.ἄ.), ἢ σὲ κατάλληλα διαμορφωμένους καὶ ἐνδεδειγμένους ἀπὸ τὸ Δ.Σ., χώρους μουσικῶν ἐκδηλώσεων.

η) Γιά τὴν πραγματοποίηση ἐν γένει πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων, ἐκτὸς αὐτῶν ποὺ διοργανῶνται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη, ἀπαιτεῖται ἡ χορήγηση σχετικῆς ἀδείας ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Σχολῆς, ὕστερα ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Διευθυντοῦ του.

θ) Ἡ Σχολὴ διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποτυπώνει ὀπτικά, ἀκουστικά καὶ ὀπτικοακουστικά (μὲ φωτογραφίες, μαγνητοταινίες, βιντεοταινίες κ.ἄ.) ὅποιαδήποτε ἐκδήλωση πραγματοποιεῖται στοὺς χώρους τῆς καὶ νὰ χρησιμοποιοῦ, σύμφωνα μὲ τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ πνεῦμα καὶ ἥθος, τὰ μέσα αὐτὰ γιὰ τὴν προβολὴ τῶν δραστηριοτήτων τῆς καὶ τὴν ἐν γένει προαγωγή τῶν σκοπῶν τῆς.

ἄρθρον 4

Ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς εἶναι:

α) Ἡ συστηματικὴ καὶ ὑπεύθυνη διδασκαλία τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης καὶ τῆς Παραδοσιακῆς Μουσικῆς ἀπὸ διδασκάλους κατηρτισμένους θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ.

β) Ἡ προβολὴ τῆς Βυζαντινῆς Ψαλτικῆς παραδόσεως καὶ τῆς δημώδους μέσῳ ἐκδηλώσεων, ἐντύπων καὶ ἠλεκτρονικῶν ἐκδόσεων, καὶ κυκλοφορήσεως ψηφιακῶν δίσκων.

γ) Ἡ συγκρότηση Χοροῦ Ἱεροψαλτῶν.

δ) Ἡ τέλεση ὑποδειγματικῶν λειτουργικῶς καὶ μουσικῶς ἀκολουθιῶν καὶ ἡ πραγματοποίηση ἐκπαιδευτικῶν ἐκδρομῶν.

ε) Ἡ συνεργασία μὲ ἄλλους φορεῖς πολιτισμοῦ γιὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ὀργάνωση καλλιτεχνικῶν σεμιναρίων ἢ ἐκδηλώσεων ποὺ προωθοῦν καὶ προβάλλουν τὸν ἐθνικὸ μουσικὸ πλοῦτο.

ἄρθρον 5

Διοίκηση - Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Σχολῆς

1. Τὴ Σχολὴ διοικεῖ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο, ἀπαρτιζόμενο ἀπὸ: α) τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πηλαταμῶνος ὡς Πρόεδρο ἢ τὸν νόμιμο αὐτοῦ ἀναπληρωτὴ, β) τὸν Διευθυντὴ τῆς Σχολῆς καὶ γ) ἕτερα τρία λαϊκὰ ἢ κληρικὰ Μέλη, κατὰ προτίμηση δύο κληρικούς καὶ ἓνα λαϊκὸ, γνώστες τῆς παραδοσιακῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἢ Δημώδους Μουσικῆς, τοὺς ὁποίους διορίζει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης. Τὰ λαϊκὰ μέλη, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, πρέπει νὰ διακρίνονται γιὰ τὴν εὐσέβεια, τὸ ἥθος, τὴν πνευματικὴ κατάρτιση, τὴν ὠριμότητα καὶ τὴν ἀφοσίωσή τους πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Σχολῆς.

2. Τὰ ὡς ἄνω τακτικὰ μέλη διορίζονται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη γιὰ μίαν τριετίαν. Ἐπίσης, διορίζονται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη καὶ γιὰ τὴν ἴδια τριετίαν, καὶ τρία ἀναπληρωματικὰ μέλη ποὺ διαθέτουν τὰ ὡς ἄνω προσόντα. Οἱ διορισθέντες μποροῦν νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

3. Μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, παύονται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη καὶ ἀντικαθίστανται.

4. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

5. Ὁ Πρόεδρος συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ πρώτη συνεδρία ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως διορισμοῦ τῶν μελῶν του.

6. Τὸ Δ.Σ. κατὰ τὴν πρώτη του συνεδρίαση ἐκλέγει τὸν ταμῖα καὶ τὸν γραμματέα.

7. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικὰ μίαν φορὰ τὸ μῆνα, κατὰ τὴν ἑναρξη καὶ τὴ λήξη τοῦ διδακτικοῦ ἔτους, καὶ ἐκτάκτως, ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση, εἴτε προφορικὴ εἴτε γραπτὴ τοῦ Προέδρου.

8. Τὸ Δ.Σ. λογίζεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίστανται τρία τοὐλάχιστον μέλη αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓνα εἶναι ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς του. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία. Σὲ περίπτωσι ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

9. Κατὰ τίς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά, στὰ ὁποῖα καταχωροῦνται οἱ ἀποφάσεις ποὺ λαμβάνονται, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπόψεις τῶν μειοψηφούντων μελῶν. Τὰ πρακτικά αὐτὰ ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλα τὰ παρόντα μέλη.

10. Στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. εἰσηγεῖται τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διάταξης ὁ Πρόεδρος.

11. Τὰ Πρακτικά ἐκάστης συνεδρίας ἐπικυρώνονται καὶ ὑπογράφονται κατὰ τὴν ἐπόμενη συνεδρία καταχωρούμενα μὲ φροντίδα τοῦ γραμματέως στὸ εἰδικὸ Βιβλίον Πρακτικῶν.

Άρθρον 6

Άρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου

Τό Διοικητικό Συμβούλιο του Ίδρύματος έχει τίς ακόλουθες αρμοδιότητες:

1. Μεριμνά γιά τήν όμαλή λειτουργία τής Σχολής και επιλαμβάνεται παντός ζητήματος, πού άφορά στήν όργάνωση, διοίκηση, λειτουργία, διαχείριση και άξιοποίηση έν γενεί τών περιουσιακών στοιχείων και διάθεση πόρων τής Σχολής και γιά κάθε θέμα σχετικό μέ τήν έκπλήρωση του σκοπού αυτού. Άν κάποιο μέλος του Δ.Σ. δέν ανταποκρίνεται στίς ύποχρεώσεις του, αντικαθίσταται και πρίν άπό τήν λήξη τής θτείας του μέ αίτιολογημένη άπόφαση του Μητροπολίτου.

2. Συνεργάζεται μέ τό Μητροπολιτικό καθώς και μέ τά Έκκλησιαστικά Συμβούλια τών Ίερών Ναών, τών Ίερών Μονών και Ήγουμενοσυνβουλίων αυτών τής περιφέρειας τής Ίερās Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος, μέ διάφορους Πολιτιστικούς, Έπιστημονικούς και Φιλανθρωπικούς Συλλόγους, καθώς επίσης και μέ τήν Τοπική Αυτοδιοίκηση και τοπικούς φορείς γιά τήν προαγωγή και επίτευξη τών σκοπών τής Σχολής.

3. Καταρτίζει τόν έτήσιο Προϋπολογισμό και Άπολογισμό τής Σχολής, τόν μέν Άπολογισμό έως 15 Νοεμβρίου του προηγούμενου έτους στό όποιο άφορά, και τόν Προϋπολογισμό έως 15 Φεβρουαρίου του έπομένου έτους, και τούς ύποβάλλει πρós έγκριση στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τής Ίερās Μητροπόλεως.

4. Μεριμνά γιά τήν έξεύρεση οικονομικών πόρων, άπαραιτήτων γιά τήν όμαλή λειτουργία τής Σχολής.

5. Άποφασίζει, σύμφωνα μέ τίς άνάγκες και τίς δυνατότητες τής Σχολής, γιά τήν πρόσληψη του άπαραιτήτου προσωπικού: διοικητικού, διδακτικού, ειδικού και βοηθητικού, στό πλαίσιο του ισχύοντος νομικού καθεστώτος. Διορίζει και παύει αυτό σύμφωνα πρós τίς διατάξεις τής κείμενης έργατικής νομοθεσίας, και καθορίζει τίς αρμοδιότητες και τίς άποδοχές του και τά λοιπά συναφή ζητήματα.

6. Δύναται, κατόπιν αίτήματος τοπικών έκκλησιαστικών φορέων, νά δημιουργήσει περιφερειακά παραρτήματα, μέ τήν εύθύνη του εκεί διδάσκοντος καθηγητού και τόν έλεγχο του Δ.Σ και του Διευθυντού.

7. Άποφασίζει γιά κάθε άλλο θέμα, τό όποιο δέν προβλέπεται στόν παρόντα Κανονισμό.

Άρθρον 7

Άρμοδιότητες Προέδρου

Ό Πρόεδρος του Δ.Σ. τής Σχολής:

1. Έχει τήν έποπτεία όργάνωσης, διοίκησης, λειτουργίας, διαχείρισης και διάθεσης τών πόρων τής Σχολής, τήν άξιοποίηση τών περιουσιακών στοιχείων τής και συντονίζει τά μέλη του Δ.Σ. γιά τήν ύλοποίηση τών σκοπών τής Σχολής.

2. Λαμβάνει γνώση όλων τών εισερχομένων και έξερχομένων έγγράφων τής Σχολής και ύπογράφει όλη τήν άλληλογραφία, τά οικονομικής φύσεως και τά δικαστικά έγγραφα (συμβόλαια και συμβάσεις αυτού κ.λπ.).

3. Έκπροσωπεί τή Σχολή ένώπιον πάσης Διοικητικής, Δικαστικής, Έκκλησιαστικής Άρχής και όποιασδήποτε άλλης άρχής και σέ όλες τής τίς σχέσεις μέ άλλες Σχολές, Ίδρύματα, Όργανισμούς, νομικά ή φυσικά πρόσωπα.

4. Προσκαλεί τά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου στίς συνεδριάσεις, διευθύνει τίς συναντήσεις του, καταρτίζει μέ τόν Διευθυντή τήν ήμερήσια διάταξη και ύπογράφει τήν πρόσκληση στήν όποία όρίζεται ό τόπος, ή ήμερομηνία και ή ώρα τής συνεδρίας.

5. Ύπογράφει μέ τόν ταμία τά οικονομικής φύσεως στοιχεία και έγγραφα.

6. Συγκαλεί τό Δ.Σ. σέ συνεδρίαση και προεδρεύει αυτού. Είναι ύπεύθυνος γιά όλα τά θέματα τής Σχολής. Ύπογράφει όλα τά έγγραφα, τούς τίτλους σπουδών τής Σχολής (άπό κοινού μέ τόν Διευθυντή), καθώς και τά ένδεικτικά και λοιπά Πτυχία τών μαθητών.

7. Τόν Πρόεδρο κωλυόμενο ή άπουσιάζοντα αναπληροί ό νόμιμος αναπληρωτής του.

Άρθρον 8

Άρμοδιότητες γραμματέως

1. Τό Δ.Σ. δύναται νά προσλάβει πρόσωπο ικανό ως γραμματέα, εις τό όποιο θά αναθέσει τήν γραμματειακή ύποστήριξη τής Σχολής και τό όποιο θά ύποβοηθεί τόν γραμματέα του Δ.Σ. Ό γραμματέας τής Σχολής:

2. Συντάσσει κάθε άπαραίτητο έγγραφο, αναλαμβάνει τή διεκπεραίωση τής άλληλογραφίας τής Σχολής, τήν όποία καταθέτει στόν Πρόεδρο γιά ύπογραφή.

3. Τηρεί: α. Βιβλίο Πρωτοκόλλου άλληλογραφίας, β. Βιβλίο Μητρώου και προόδου τών μαθητών - Μαθητολόγιο, γ. Βιβλίο Πράξεων του Δ.Σ., και μεριμνά γιά τήν έγκαιρη ύπογραφή τους άπό τά Μέλη του Δ.Σ. δ. Βιβλίο Έξετάσεων και έ. τό άρχείο τής Σχολής, πάντοτε μέ τίς ύποδείξεις του Προέδρου. Επίσης, σέ συνεργασία μετά του ταμία συντάσσει τόν Προϋπολογισμό και τόν Άπολογισμό, ό όποιος τίθεται πρós ένήμερωση και άρχικώς έγκρίνεται άπό τό Δ.Σ. τής Σχολής και ακολουθώς άποστέλλεται στήν Ί. Μητρόπολη πρós έλεγχο και έγκριση ύπό του Μητροπολιτικού Συμβουλίου τής Ί. Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος.

4. Φυλάσσει τήν σφραγίδα τής Σχολής.

Άρθρον 9

Άρμοδιότητες ταμίου

1. Ό ταμίας τηρεί τό Βιβλίο Ταμείου και τά Διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων και Έντάληματα Πληρωμών τής Σχολής. Εισπράττει μέ διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεως

κάθε έσοδο της Σχολής. Διενεργεί τις πληρωμές τις οποίες αποφάσισε το Δ.Σ., βάσει διπλοτύπων Ένταλμάτων Πληρωμών τά όποια συνυπογράφει με τόν Πρόεδρο.

2. Ευθύνεται για τή φύλαξη των χρημάτων της Σχολής, τά όποια κατατίθενται σέ μία από τις Τράπεζες πού λειτουργούν στην Κατερίνη επ' όνόματι της Σχολής. Για τις καθημερινές ανάγκες της Σχολής κρατεί χρηματικό ποσό τό ύψος του όποιου αποφασίζει τό Δ.Σ.

3. Διενεργεί καταθέσεις καί αναλήψεις χρημάτων μετά από απόφαση του Δ.Σ. καί εν γένει διαχειρίζεται τήν περιουσία της Σχολής.

4. Επίσης τηρεί τό Βιβλίο Κτηματολογίου καί τό Βιβλίο Υλικού.

5. Συντάσσει σέ συνεργασία με τόν Γραμματέα της Σχολής τόν Προϋπολογισμό καί τόν Απολογισμό της Σχολής.

Άρθρον 10 Τηρούμενα βιβλία

Η Σχολή έχει ιδίαν διαχείριση καί τηρεί με τήν μέριμνα του Δ.Σ. τά Λογιστικά καί Διαχειριστικά του Βιβλία, συμφώνως προς τό σύστημα τηρήσεως των Λογιστικών καί Διαχειριστικών βιβλίων των Έκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων, θεωρημένων για κάθε νόμιμη χρήση από τήν Ίερά Μητρόπολη, δηλαδή: α) Βιβλίο Πρωτοκόλλου, β) Βιβλίο Πρακτικών των Συνεδριάσεων του Δ.Σ., γ) Βιβλίο Ταμείου, δ) Διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων καί ε) Έντάλματα Πληρωμών, τά όποια είναι έκτελεστέα επ' όσον φέρουν τήν υπογραφή του Προέδρου ή του νομίμου αναπληρωτού αυτού καί του ταμία του Ίδρύματος, στ) Βιβλίο Κτηματολογίου, στό όποιο καταγράφεται όλη ή ακίνητη περιουσία του, ζ) Βιβλίο Υλικού, στό όποιο καταγράφεται όλη ή κινητή περιουσία του.

Άρθρον 11 Πόροι της Σχολής

1. Πόροι της Σχολής είναι:
 - α) Η μηνιαία εισφορά των σπουδαστών, τό ύψος της οποίας καθορίζεται στην αρχή κάθε σχολικού έτους από τό Δ.Σ. καί αφορά στις άμοιβές των καθηγητών καί στά λοιπά λειτουργικά έξοδα της Σχολής.
 - β) Η εισφορά, ή όποια καταβάλλεται άπαξ του έτους κατά τήν έγγραφη των μαθητών στη Σχολή καί ή όποια όρίζεται με απόφαση του Δ.Σ.
 - γ) Κάθε δωρεά, κληρονομιά, κληροδότημα ή κληροδοσία κινητών καί ακινήτων, ή επιχορήγηση από φυσικά ή νομικά πρόσωπα.
 - δ) Οι έτήσιες εισφορές των ένοριακών Ίερών Ναών, πού όρίζονται από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, ως καί των Ί. Μονών.

ε) Προαιρετικές εισφορές σέ είδος ή σέ χρήμα φίλων της Σχολής.

στ) Κρατικές επιχορηγήσεις, Κοινοτικές επιχορηγήσεις από κονδύλια ειδικών Προγραμμάτων της Εύρωπαϊκής Ένώσεως, επιχορηγήσεις εκ μέρους της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, Όργανισμών καί άλλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου, επιχορηγήσεις εκ μέρους φυσικών Προσώπων καί κάθε νόμιμη υπέρ αυτής επιχορήγηση.

ζ) Τόκοι από καταθέσεις της Σχολής καί πρόσοδοι από τήν κινητή καί ακίνητη περιουσία της.

η) Κάθε άλλη πρόσοδος, σύμφωνη με τό όρθόδοξο χριστιανικό πνεύμα, προερχόμενη από πάσα νόμιμη πηγή καί μη κατονομαζόμενη ρητά στον παρόντα Κανονισμό.

θ) Τό ποσόν πού προβλέπεται από τόν Προϋπολογισμό της Ίερας Μητροπόλεως.

ι) Έσοδα από τις μουσικές εκδόσεις, επ' όσον αυτά δέν διατίθενται για κάποιο συγκεκριμένο σκοπό.

ια) Έσοδα από μουσικές εκδηλώσεις.

2. Τό Δ.Σ. έχει τό δικαίωμα, να απαλλάσσει με απόφασή του, από τό ποσόν της μηνιαίας εισφοράς τους σπουδαστές, πού άδυνατούν να τήν καταβάλλουν.

3. Οι σπουδαστές, επίσης, υποχρεούνται να καταβάλλουν έξεταστρα, όταν πρόκειται για κατατακτήριες καί πτυχιικές εξετάσεις, τό ύψος των όποιων καθορίζεται από τό Δ.Σ.

Άρθρον 12 Διάθεση των πόρων

Οι άνωτέρω πόροι της Σχολής, κατόπιν απόφασεως του Δ.Σ. διατίθενται:

α) Για τήν άγορά του άπαιτούμενου έξοπλισμού της Σχολής.

β) Για τήν άπόδοση κάθε όφειλης άναγραφόμενης στον Προϋπολογισμό.

γ) Για τις άμοιβές του έμμισθου προσωπικού, καθώς καί για τις ασφαλιστικές έργοδοτικές εισφορές, σύμφωνα με τις διατάξεις της κειμένης νομοθεσίας.

δ) Για κάθε δαπάνη ή όποια άποσκοπεί στην επίτευξη των σκοπών της Σχολής.

Τό τυχόν χρηματικό πλεόνασμα από τήν οικονομική διαχείριση της Σχολής, τό όποιο υπερβαίνει τό ποσό περιού του όποιου αποφασίζει τό Δ.Σ., κατατίθεται σέ μία από τις Τράπεζες πού λειτουργούν στην Κατερίνη, επ' όνόματι της Σχολής.

Άρθρον 13 Διδακτικό Προσωπικό

Α) Καθήκοντα Διευθυντού

1. Ο Διευθυντής της Σχολής διορίζεται ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη

Κίτρος, Κατερίνης και Πλαταμώνος. Η Σχολή, αν κριθεί απαραίτητο, μπορεί να προσλάβει Καλλιτεχνικό Διευθυντή, πρόσωπο διακεκριμένο για το κύρος του στην ιεροψαλτική ή μουσική κοινότητα, τα καθήκοντα του οποίου καθορίζονται από το Δ.Σ.

2. Ο Διευθυντής της Σχολής είναι υπεύθυνος για την ομαλή λειτουργία της, για την εφαρμογή του Προγράμματος Σπουδών, καθώς και για την παρακολούθηση και επίδοση των μαθητών. Δύναται να είναι και ο ίδιος μέλος του διδακτικού προσωπικού της Σχολής, για το οποίο είναι υπεύθυνος, αναφερόμενος σχετικά (γραπτώς ή προφορικώς) στο Δ.Σ. Εισηγείται στο Δ.Σ. ό,τιδήποτε έχει σχέση με την εύρυθμη λειτουργία της Σχολής την άποψη βραβείων και επαίνων, την πραγματοποίηση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, εκπαιδευτικών ή ψυχαγωγικών εκδρομών και την τέλεση ειδικών Θείων Λειτουργιών ή ακολουθιών για τους μαθητές.

3. Ο Διευθυντής της Σχολής πρέπει οπωσδήποτε να είναι κάτοχος Διπλώματος Βυζαντινής Μουσικής Ωδείου ή άλλων αναγνωρισμένων Σχολών της ημεδαπής ή αναγνωρισμένης Άνωτάτης Μουσικής Σχολής της αλλοδαπής, και να έχει στο ένεργητικό του πενταετή ευδόκιμο προϋπηρεσία μουσικοδιδασκάλου Βυζαντινής Μουσικής σε αναγνωρισμένο Ωδείο ή αναγνωρισμένη Σχολή Βυζαντινής Μουσικής.

Β) Καθήκοντα καθηγητών

1. Οι καθηγητές της Σχολής διορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. κατόπιν εισηγήσεως του Διευθυντού και αιτήσεως των ενδιαφερομένων. Πρέπει οπωσδήποτε να είναι κάτοχοι Διπλώματος Βυζαντινής Μουσικής Ωδείου ή άλλων αναγνωρισμένων Σχολών της ημεδαπής ή αναγνωρισμένης Άνωτάτης Μουσικής Σχολής της αλλοδαπής. Κατ' εξαίρεση μπορούν να προσλαμβάνονται στην Σχολή διακεκριμένοι έμπειροί τεχνες, προκειμένου να διδάξουν μουσικά όργανα ή παραδοσιακούς χορούς. Ακόμη η Σχολή δύναται να προσλάβει καθηγητή Φωνητικής Τέχνης.

2. Τα ειδικά, δευτερεύοντα και υποχρεωτικά μαθήματα Ιστορίας της Εκκλησιαστικής Μουσικής, Τυπικού, Ύμνολογίας, Λειτουργικής, και Μετρικής θα διδάσκονται από τους καθηγητές της Σχολής με την βοήθεια καταλλήλων έγχειριδίων, τα οποία θα επιλέγει ο Σύλλογος των καθηγητών και θα εγκρίνει το Δ.Σ. Το ειδικό μάθημα της στοιχειώδους Θεωρίας της Ευρωπαϊκής Μουσικής και του Σολφέζ θα γίνεται από καθηγητή, ο οποίος πρέπει να έχει Δίπλωμα ή Πτυχίο Ωδικής ή Αρμονίας αναγνωρισμένου Ωδείου ή Μουσικής Σχολής, και ο οποίος θα διορίζεται από το Δ.Σ. το Δ.Σ. δύναται να διορίσει καθηγητές για τα ανωτέρω ειδικά μαθήματα (έκτός της Θεωρίας της Ευρωπαϊκής Μουσικής) δοκιμασμένους θεολόγους Καθηγητές ή κληρικούς με αναγνωρισμένη άξια και πείρα στα λειτουργικά θέματα.

3. Ο Διευθυντής και οι καθηγητές αποτελούν τον Σύλλογο των καθηγητών της Σχολής, ο οποίος αποφασίζει μόνο για θέματα σπουδών και οι αποφάσεις του είναι τελεσίδικες. Στόν Σύλλογο προεδρεύει ο Διευθυντής, ο οποίος και ενημερώνει στην συνέχεια το Δ.Σ. της Σχολής για τις αποφάσεις του Συλλόγου καθηγητών.

4. Το άξιομα του Διευθυντού της Σχολής είναι τιμητικό και άμισθο.

5. Οι καθηγητές (και ο Διευθυντής έφ' όσον διδάσκει), διδάσκουν είτε έθελοντικά είτε με συμβολική άμοιβή, το ύψος της οποίας καθορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. κατόπιν συνεννοήσεως με αυτούς.

Άρθρον 14

Α. Γενικό Πρόγραμμα Σπουδών

1. Η ύλη των μαθημάτων ακολουθεί το αναλυτικό πρόγραμμα του Υπουργείου Πολιτισμού και Άθλητισμού και τις τυχόν προσθήκες ή βελτιώσεις, που προτείνει ο Σύλλογος των Καθηγητών και εγκρίνει το Δ.Σ.

Η ύλη των μαθημάτων προέρχεται από τα παρακάτω βιβλία:

- α) Αναστασιματάριον Ιωάννου Πρωτοψάλτου και Πέτρου Έφεσίου.
- β) Ειρμολόγιον Πέτρου Λαμπαδαρίου και Πέτρου Βυζαντίου.
- γ) Μουσική Κυψέλη Στεφάνου Λαμπαδαρίου.
- δ) Δοξαστάριον Πέτρου Πελοποννησίου.
- ε) Μουσικός Πανδέκτης (τόμοι 4), έκδοσις Ιωάννου Λαμπαδαρίου και Στεφάνου Α' Δομεστίκου.
- στ) Δοξαστάριον Ιακώβου Πρωτοψάλτου.
- ζ) Καθοφωνικόν Ειρμολόγιον Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

2. Η διδασκαλία των θεωρητικών μαθημάτων θα γίνεται σύμφωνα με το «Μέγα Θεωρητικόν της Βυζαντινής Μουσικής» Χρυσάνθου του εκ Μαδύτων και του Θεωρητικού της Πατριαρχικής Έπιτροπής του 1881. Ακόμη, οι διδάσκοντες θα μπορούν κατά την κρίση και τις δυνατότητες των μαθητών να άντλοούν θεωρητικές πληροφορίες από παλαιά θεωρητικά συγγράμματα, καθώς και από συγγράμματα, τα οποία βασίζονται σε παλαιές θεωρητικές πραγματείες και σε σύγχρονα επιστημονικά πορίσματα.

3. Όσον αφορά στο Α' έτος, το έγχειρίδιο θα προτείνεται από τον Σύλλογο των καθηγητών και θα εγκρίνεται από το Δ.Σ.

Β. Αναλυτικό Πρόγραμμα Σπουδών

Στο Α' έτος, ο σπουδαστής εισάγεται στην θεωρία και το σύστημα γραφής της Βυζαντινής Μουσικής.

Στο Β' έτος, ο σπουδαστής γνωρίζει τις κλίμακες των οκτώ ήχων, καθώς και τα βασικά χαρακτηριστικά κάθε ήχου. Βασικό αντικείμενο διδασκαλίας είναι το Αναστασιματάριο, το οποίο ο σπουδαστής πρέπει να μπορεί να ψάλλει στο σύνολό του.

Στό Γ' έτος, ό σπουδαστής διδάσκει σύντομα και άργά προσόμοια κατ' ήχον, καταβασίες άργές και σύντομες, άργές δοξαολογίες κατ' ήχον, καθώς και δοξαστικά και ιδιόμελα (ένδεικτικά).

Στό Δ' έτος, ό σπουδαστής διδάσκει μαθήματα της παπαδικής: χερουβικά, κοινωνικά της έβδομάδος, κοινωνικά τών Κυριακών και του ένιαυτου, άργά Πασαπνοάρια και ιδιόμελα της Μ. Τεσσαρακοστής 'Ιακώβου Πρωτοψάλτου, Μεγάλη Προκείμενα Μ. Τεσσαρακοστής, «Τῆ ὑπερμάχῳ» άρχαϊόν.

Στό Ε' έτος συνεχίζεται ή διδασκαλία τών μαθημάτων της παπαδικής μέ τό άργόν «*Ἦδη βάπτειται κάλαμος*» 'Ιακώβου Πρωτοψάλτου, τά άργά: «*Κύριε ή έν πολλοαῖς άμαρτίαῖς*» Πέτρου Λαμπαδαρίου και «*Ἀναστάσεως ήμέρα*» Χρυσάφου του νέου, τά άρχαία μέλη: «*Τόν δεσπότην και άρχιερέα*» και «*Ἄνωθεν οἱ προφήται*» 'Ιωάννου Κουκουζέλου, μέλη της Θείας Λειτουργίας του Μεγάλου Βασιλείου, τό όκτάηχον «*Θεοτόκε Παρθένε*» Πέτρου του Μπερεκέτου, καθώς και καλοφωνικούς εϊρμούς και κρατήματα.

Στά δύο έπόμενα έτη της φοιτήσεως που άφοροῦν στο Δίπλωμα Βυζαντινής Μουσικής, ό σπουδαστής έμβαθύνει στα μαθήματα της παπαδικής, σε θεωρητικά και έρμηνευτικά ζητήματα της Ψαλτικής Τέχνης, στην πράξη της διδασκαλίας, στην άπαγγελία τών άναγνωσμάτων, καθώς και στην διεύθυνση Ψαλτικού Χοροῦ.

Γ. Δευτερεύοντα Ὑποχρεωτικά Μαθήματα

Έκτός τών προαναφερθέντων θεωρητικών και πρακτικών μαθημάτων, άπαιτείται ή διδασκαλία δευτερευόντων μαθημάτων, στα όποια οἱ σπουδαστές θα έξεταστοῦν προκειμένου να πάρουν τίτλο σπουδών (Πτυχίο ή Δίπλωμα). Ὡς δευτερεύοντα ύποχρεωτικά μαθήματα προβλέπονται τά έξής: α) 'Ιστορία Βυζαντινής Μουσικής, β) Τυπικό, γ) Ὑμνολογία, δ) Λειτουργική, και ε) Μετρική.

Δ. Συμπληρωματικές εκπαιδευτικές δραστηριότητες

Συμπληρωματικά μαθήματα ή διαλέξεις μπορούν να γίνονται σε συνεργασία με διακεκριμένους ιεροψάλτες, μουσικολόγους ή Καθηγντές από άλλους φορείς. Τά μαθήματα αυτά μπορούν να έχουν έκτακτο και μικρής διάρκειας χαρακτήρα και μπορεί να είναι άνοικτά σε ευρύτερο φιλόμυσο κοινό.

Άρθρον 15 Χορός Ψαλτών

1. Ὁ Χορός Ψαλτών της Σχολής άποτελεί σημαντικό και άναπόσπαστο μέρος αυτής. Διαδραματίζει σημαντικότατο ρόλο στην όλη εκπαιδευτική διαδικασία, είναι τόπος συνάντησης και μετεκπαίδευσης τών άποφοίτων και τών τελειοφοίτων της Σχολής, και ταυτόχρονα είναι μέσο προβολής του έργου της Σχολής.

2. Στόν Χορό Ψαλτών συμμετέχουν ύποχρεωτικά όσοι μαθητές της Σχολής έχουν κατά την κρίση του Διευθυντου του Χοροῦ τό άπαιτούμενο φωνητικό τάλαντο και την αντίστοιχη μουσική κατάρτιση, αλλά και ψάλτες της 'Ιεράς Μητροπόλεως, οἱ όποιοι στηρίζουν τό χορωδιακό ιδεώδες.

3. Τά μαθήματα του Χοροῦ πραγματοποιοῦνται άπαξ της έβδομάδος και ή παρουσία πάντων τών μελών είναι ύποχρεωτική.

4. Ὁ Χορός Ψαλτών συμμετέχει σε λατρευτικές και συναυλιακές έκδηλώσεις της 'Ιεράς Μητροπόλεως, καθώς και σε αντίστοιχες έκδηλώσεις, σε συνεργασία με άλλες 'Ιερές Μητροπόλεις και άλλους φορείς. Έπιπλέον είναι δυνατή ή συμμετοχή του Χοροῦ σε ήχογραφήσεις ψηφιακών δίσκων σε συνεργασία με άλλους φορείς πολιτισμοῦ, κατόπιν σχετικής άποφάσεως του Δ.Σ. της Σχολής.

Άρθρον 16 Σπουδαστές της Σχολής

1. Τό διδακτικό έτος αρχίζει την 1η Ὀκτωβρίου κάθε έτους, και λήγει την 10η 'Ιουνίου του έπομένου έτους. Οἱ έγγραφές θα γίνονται από 1ης έως 30ης Σεπτεμβρίου. Για την έγγραφή τών σπουδαστών άπαιτοῦνται:

- Αίτηση του ένδιαφερομένου ή του κηδεμόνα, αν είναι άνήλικος.
- Φωτοτυπία Δελτίου Ἀστυνομικής Ταυτότητας ή Πιστοποιητικό γεννήσεως από τόν οικείο Δήμο, τό όποιο θα πιστοποιεί την ήλικία του ένδιαφερομένου.
- Καταβολή ποσοῦ όριζομένου υπό του Δ.Σ. ως δικαίωμα έγγραφής.

2. Τό πρόγραμμα τών μαθημάτων της Σχολής μπορούν να παρακολουθοῦν όσοι έχουν υπερβεί τό δέκατο έτος της ήλικίας τους και διαθέτουν φωνητικό τάλαντο.

3. Η παρακολούθηση τών μαθημάτων είναι ύποχρεωτική, τόσο στο κύριο μάθημα, όσο και στα δευτερεύοντα. Η άδικαιολόγητη άπουσία από πέντε (5) συνεχόμενα μαθήματα έπισύρει την διαγραφή του σπουδαστου από τά μαθητολόγια της Σχολής. Τά μαθήματα που συμπιπτουν με τίς σχολικές άργίες ή χάνονται με ύπαιτιότητα τών σπουδαστών, δέν άναπληρώνονται από τούς καθηγντές.

4. Στίς ύποχρεώσεις τών σπουδαστών είναι επίσης ή συμμετοχή στίς έορταστικές και άλλες έκδηλώσεις της Σχολής και ή παρουσία και διακονία αυτών στα ιερά άναλόγια.

5. Η άξιολόγηση τών σπουδαστών γίνεται με τόν συγκερασμό τών έπιδόσεών τους, τόσο κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, όσο και στίς προφορικές ή γραπτές έξετάσεις του 'Ιουνίου.

6. Σε κάθε σπουδαστή άμέσως μετά την έγγραφή του, χορηγείται από την Γραμματεία Βιβλιάριο Σπουδών, τό όποιο τηρείται με ευθύνη του σπουδαστου μέχρι τη λή-

ξη τών σπουδών του. Τό Βιβλιάριο αυτό χρησιμεύει για βεβαίωση τής ταυτότητας του σπουδαστού καί για τόν έλεγχο τής τακτικής φοιτήσεώς του στά ειδικά καί υποχρεωτικά μαθήματα. Στο Βιβλιάριο τών σπουδαστών υπάρχει καί τό ένδεικτικό τών έτησίων εξετάσεων.

7. Όλοι οι σπουδαστές τής Σχολής προμηθεύονται έγκαίρως καί μέ δικά τους έξοδα τά υποδεικνυόμενα από τήν Σχολή καί άπαραίτητα για τήν διδασκαλία βιβλία.

8. Άπαγορεύεται στους μαθητές ή σύσταση μουσικού Συλλόγου ή όποιοδήποτε συνδικαλιστικού όργάνου.

9. Οι μαθητές, από τήν κατάταξη τους στή Σχολή ύπόκεινται σέ όλες τίς διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, ύποχρεούμενοι νά συμπεριφέρονται μέ σεβασμό έντός καί έκτός της Σχολής, ως άρμόζει σέ σπουδαστή Έκκλησιαστικού Ίδρύματος.

10. Πρέπει νά παρευρίσκονται έγκαίρως στίς παραδόσεις καί νά παρακολουθοϋν μέ προσοχή τά διδασκόμενα μαθήματα. Άπαγορεύεται ή έξοδος από τίς τάξεις πριν από τή λήξη του μαθήματος, έκτός εάν υπάρχει σοβαρός λόγος καί μέ τήν άδεια του διδάσκοντος καθηγητού.

11. Έκαστος μαθητής όφείλει νά παρέχει τήν σύμπραξη αυτού στίς έορταστικές καί άλλες έκδηλώσεις καλούμενος γι' αυτό από τή Διεύθυνση τής Σχολής.

Άρθρον 17 Έτήσια έορτή

Έτήσια έορτή τής Σχολής καθορίζεται ή 1η Κυριακή μετά τήν έορτή του Όσίου Διονυσίου του έν Όλύμπω, ήτοι μετά τήν 23η Ίανουαρίου έκάστου έτους. Κατ' αυτήν τήν ήμέρα τόσο ή διοίκηση, όσο καί τό προσωπικό καί οι μαθητές λαμβάνουν μέρος στίς Έρεές Άκολουθίες, οι όποιες θά τελούνται είτε στήν πανηγυρίζουσα Έρα Μονή Όσίου Διονυσίου του έν Όλύμπω, είτε στόν Έερό Καθεδρικό Ναό Θείας Άναλήψεως Κατερίνης, όπου φυλάσσεται τμήμα του Ί. Λειψάνου του Όσίου.

Άρθρον 18 Έξετάσεις τής Σχολής

1. Οι εξέτασεις τής Σχολής διακρίνονται σέ: α) Κατατακτήριες, β) Προαγωγικές, καί γ) Άπολυτήριες. Ειδικότερα:

α) Οι Κατατακτήριες εξέτασεις διεξάγονται κάθε έτος κατά τόν μήνα Όκτώβριο, από Έπιτροπή που όρίζει τό Έπουργείο Πολιτισμού καί Άθλητισμού, κατόπιν προτάσεως του Διευθυντού τής Σχολής, για τήν κατάταξη νέων μαθητών μέ γνώσεις Βυζαντινής Μουσικής στήν ανάλογη Τάξη.

β) Οι Προαγωγικές εξέτασεις διεξάγονται από 1ης έως 10ης Ίουνίου κάθε έτους. Μαθητές μέ μή έπαρκή γνώση όσων διδάχτηκαν κατά τό παρελθόν έτος, δέν

προάγονται στήν έπόμενη τάξη, αλλά έπαναλαμβάνουν τήν προηγούμενη.

γ) Οι Άπολυτήριες εξέτασεις για τήν άπόκτηση Πτυχίου Βυζαντινής Μουσικής, όπως κι αυτές για τήν άπόκτηση Διπλώματος, διεξάγονται έντός του μηνός Ίουνίου, ένώπιον τής κατά τά άνωτέρω Έπιτροπής.

2. Η βαθμολογία τών Άπολυτηρίων εξετάσεων αναγράφεται στο Πτυχίο καί περιλαμβάνει τους εξής χαρακτηρισμούς:

- Άριστα
- Λίαν Καλώς
- Καλώς
- Σχεδόν Καλώς
- Μετρίως

Σέ όσους λάβουν βαθμό «Σχεδόν Καλώς» ή «Μετρίως», χορηγείται όχι Πτυχίο Βυζαντινής Μουσικής θεωρημένο από τό Έπουργείο Πολιτισμού καί Άθλητισμού, αλλά Πτυχίο Έρωσήλτου ύπογεγραμμένο από τόν Μητροπολίτη καί τόν Διευθυντή τής Σχολής.

3. Στους σπουδαστές που έπιθυμούν νά άποχωρήσουν από τήν Σχολή καί έχουν εξέτασει έπιτυχώς στίς προαγωγικές εξέτασεις χορηγείται πιστοποιητικό φοιτήσεως.

4. Όλοι οι σπουδαστές ύποχρεούνται νά λαμβάνουν μέρος στίς όριζόμενες από τήν Σχολή εξέτασεις. Σπουδαστές, που άδικαιολόγητα δέν προσέρχονται στίς εξέτασεις, άπορρίπτονται.

5. Τό πτυχίο Έρωσήλτου τής Σχολής παρέχει τά προόντα για τό διορισμό του σέ θέση Έρωσήλτου.

Άρθρον 19 Πειθαρχικές τιμωρίες

Στους μαθητάς δύνανται νά έπιβληθοϋν οι παρακάτω ποινές:

Έπίπληξη κατ' ιδίαν ή ένώπιον του διδακτικού προσωπικού

Άποβολή από 4 έως 15 ήμέρες

Άποβολή όριστική καί

Μείωση διαγωγής

Χαρακτηρισμός διαγωγής: κοσμιωτάτη, κοσμία, κακή.

Άρθρον 20

Όργανα, βιβλία καί έπιπλα τής Σχολής

Γιά κάθε καταστροφή τών περιουσιακών στοιχείων τής Σχολής ευθύνεται ό υπάιτιος ή ό κηδεμόνας του, ό όποιος ύποχρεούται σέ άντικατάσταση ή διόρθωση τής βλάβης ή καταβολή του άντιτίμου, καθοριζόμενου μέ άπόφαση του Δ.Σ.

Δικαίωμα χρήσεως τής βιβλιοθήκης τής Σχολής έχουν τό διδακτικό προσωπικό καί κατά περίπτωση οι μαθητές τής Σχολής, κατόπιν άδείας του Διευθυντού τής Σχολής.

Άρθρον 21
Άντιμετώπιση προβλημάτων

Γιά οποιοδήποτε θέμα πού δέν ρυθμίζεται από τόν παρόντα Κανονισμό, λαμβάνει μέριμνα καί ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τό Δ.Σ. τῆς Σχολῆς.

Άρθρον 22
Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρών Κανονισμός τροποποιεῖται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπό ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς, στό ὁποῖο μετέχει ἀπαραίτητα ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος, τῆς τροποποιήσεως δημοσιευομένης ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 23
Κατάργηση τῆς Σχολῆς

Ἡ Σχολή Βυζαντινῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πηλαταμῶνος καταργεῖται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο ὕστερα ἀπό ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ., πού ἐγκρίνεται ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Πρόεδρο, ὅταν δέν ἐκπληρῶνει τοῦς σκοπούς της καί καθίσταται ἀδύνατη ἡ λειτουργία της. Κατά τήν κατάργηση τῆς Σχολῆς πᾶσα κινητή καί ἀκίνητη περιουσία τῆς

Σχολῆς μεταβιβάζεται στό Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πηλαταμῶνος.

Άρθρον 24
Ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ

Ὁ παρών Κανονισμός ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 25
Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τούτου δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πηλαταμῶνος. Οἰαδήποτε μελλοντική δαπάνη θά ἐγγράφεται στόν οἰκεῖο Προϋπολογισμό.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 10.1.2018

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ίερά Μητρόπολις Αιτωλίας και Άκαρνανίας

Έχοντες υπό όψιν τας διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» και των άρθρων 4-7 του υπό αριθ. 230/2012 Κανονισμού της Ιεράς Συνόδου «Περί Έφημερίων και Διακόνων», προκειμένου να πληρώσωμεν την κενήν οργανικήν θέσιν τακτικού Έφημερίου του Ιεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολαίου Ἀστακοῦ (θέσις Β΄ Έφημερίου), καλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἱερῷ Πόλει Μεσολογγίου τῆ 1ῆς Φεβρουαρίου 2018
† Ὁ Αἰτωλίας και Ἀκαρνανίας ΚΟΣΜΑΣ

Ίερά Μητρόπολις Κηφισίας, Ἁμαρουσίου και Ὠρωποῦ

Κλήσις

Ἀριθ. Πρωτ. 8 Ἐν Κηφισίᾳ τῆ 12ῆς Ἰανουαρίου 2018

Πρός
τόν Πανοσ/τον Ἀρχιμανδρίτην
κ. Βαρθολομαῖον Τσιούμαν,
κατά κόσμον Χρήστον, τοῦ Κωνσταντίνου,
Κληρικόν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως
Κηφισίας, Ἁμαρουσίου και Ὠρωποῦ.
(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι, ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Χαραλάμπε Θεοδώσῃ, ἐνεργοῦντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνωδᾶ τῆς ὑπὸ ἀριθμ. 883/14.12.2017 ἐντολῆς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἁμαρουσίου και Ὠρωποῦ, τῆς 12ῆς Μαρτίου ἡμέρας Δευτέρας και ὥραν 12ν μ.εσπ.βρινήν, ἵνα ἀπολογηθῆς

ἐπί ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν, αἵτινες κρίνεται σκόπιμον ὅπως μὴ ἀναγραφῶσιν εἰς τὴν παρούσαν κλήσιν.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου και μὴ ἐμφανίσεώς σου τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας τε και ὥρας, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ὁ Ἀνακριτής
Πρωτ. Χαραλάμπε Θεοδώσῃ
Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Τιμόθεος Κατάρας

Ίερά Μητρόπολις Τριφυλίας και Ὀλυμπίας

Κλητήριον Ἐπίκριμα

Πρός
τόν Ἱερέα Πέτρον Βασιλείου
(ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλοῦμέν σε ὅπως ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Τριφυλίας και Ὀλυμπίας δυνάμει τῶν άρθρων 55, και τοῦ 110 τοῦ Ν. 5383/1932 Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων και τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας, ὡς οὗτος ἰσχύει κατά τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ άρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 «περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος» τῆς 16ῆς Ἀπριλίου 2018 ἡμέρας Δευτέρα και ὥραν 12η π.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως ἐν Κυπαρισσίᾳ ἵνα δικασθῆς ἐπί τῶν ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας και ὥρας θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῆς 29ῆς Ἰανουαρίου 2018

Ὁ Μητροπολίτης
και Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Τριφυλίας και Ὀλυμπίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Πρωτ. Δημήτριος Καραῖσκος

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος τὴν 16.2.2018

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 5.2.2018

Συνήλθε στίς 5.2.2018 ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 161ης Συνοδικῆς Περιόδου, γιά τόν μήνα Φεβρουάριο, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τή σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε τό πρόγραμμα τοῦ ΙΖ' Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τό ὁποῖο θά πραγματοποιηθεῖ ἀπό 17 ἕως 19 Σεπτεμβρίου 2018 στήν Ἱερά Μητρόπολη Κορίνθου. Κεντρικό θέμα εἶναι: «Οἱ Ἱερεῖς Ἀκολουθίες στήν περίοδο τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Τριωδίου καί τοῦ Πεντηκοσταρίου».

Ἀκολούθως ἐνέκρινε τήν ἔκδοση Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου Ἐπιστολῆς πρὸς τίς Ἱερεῖς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό θέμα πού ἀφορᾷ στήν ὑποβολή αἰτήσεων πρὸς τό μεταπτυχιακό τμήμα τοῦ Ἰνστιτούτου Μεταπτυχιακῶν Θεολογικῶν Σπουδῶν τοῦ ἐν Chambesy Ὁρθόδοξου Κέντρου.

Ἐπίσης ἐνέκρινε τίς αἰτήσεις τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων γιά τή συμμετοχή τοῦ Γραμματέως αὐτῆς στίς ἐργασίες: α) τῆς συνεχομένης Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς γιά τήν προετοιμασία τῆς 15ης Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (CEC), β) τῆς Κοινῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (CEC) καί τοῦ Συμβουλίου τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Ἐπισκόπων ἐν Εὐρώπῃ (CCEE) καί γ) τοῦ συγκληθησομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Governing Board) τοῦ CEC.

Στή συνέχεια ἐνέκρινε τόν Ἀπολογισμό ἐσόδων - ἐξόδων οικονομικῆς διαχειρίσεως 2016 τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Προσκυνημάτων «Παναγία Σουμελά».

Ἡ Δ.Ι.Σ. ὄρισε τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννη ἐκπρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Τελετή ἀφῆς τοῦ Ἁγίου Φωτός κατά τό Μεγάλο Σάββατο στά Ἱεροσόλυμα.

Τέλος, ἐνέκρινε ἀποσπάσεις κληρικῶν καί ἀσχολήθηκε μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 9.2.2018

Συνήλθε τήν Παρασκευή 9 Φεβρουαρίου 2018, στή δεύτερη Συνεδρία Της γιά τόν μήνα Φεβρουάριο, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 161ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τή σημερινή Συνεδρία ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἀκολούθως, στήν αἴθουσα τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ πραγματοποιήθηκε εὐρεῖα σύσκεψη, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου μέ τούς Προέδρους τῶν Ἀνωτάτων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης καί Βελῶν, Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροπόλεως κ. Ἀθηναγόρα, Κίτρου, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ. Γεώργιο καί Ἰωαννίνων κ. Μάξιμο, ὅπως καί μέ τά Μέλη, Τακτικά καί Ἀναπληρωματικά, τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, στήν ὁποία προεδρεύει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ.

Μετά τήν κατάθεση προτάσεων ἐκ μέρους τῶν ἀνωτέρω ἐπακολούθησε ἐπικοινωνητικὸς διάλογος, ἀντηλλάγησαν ἀπόψεις καί ἐν τέλει καταγράφηκαν συμπεράσματα γιά τά θέματα πού σήμερα

ἀπασχολοῦν τόν πολύ σημαντικό αὐτό τομέα τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

*Πρόσκληση ὁμιλητῶν γιά
τό Ζ' Ἐπιστημονικό Συνέδριο γιά τό 1821*

Ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, ὑλοποιώντας τήν Ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 2ας μηνός Νοεμβρίου 2017, συνεχίζει τήν κατ' ἔτος διοργάνωση τῶν Διεθνῶν Ἐπιστημονικῶν Συνεδρίων γιά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

Ἡ διεξαγωγή τοῦ Ζ' Διεθοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου θά λάβει χώρα τό φθινόπωρο τοῦ ἔτους 2018 στήν Ἀθήνα.

Τό θέμα τοῦ Συνεδρίου εἶναι «*Οἱ φιλελεύθεροι θεσμοί τοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως*».

Ἡ Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος ἀπευθύνει ἀνοικτή πρόσκληση συμμετοχῆς (call for papers) καί παρακαλεῖ τούς ἐνδιαφερομένους νά καταθέσουν προτάσεις γιά πρωτότυπες ἐπιστημονικές εἰσηγήσεις στήν ἑλληνική γλῶσσα, διάρκειας 20 λεπτῶν, ἐπί ὄψεων τῆς ἀνωτέρω θεματικῆς, ὅπως:

α. Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση καί Νεωτερικότητα στήν ἰδεολογία τῶν ἀγωνιζόμενων Ἑλλήνων.

β. Οἱ τοπικές Συνελεύσεις τοῦ Ἀγῶνος (Μονή Καλτεζῶν, Μεσσηνιακή Γερουσία, Ἄρειος Πάγος Σαλῶνων κ.ἄ.)

γ. Οἱ Ἐθνοσυνελεύσεις τοῦ Ἀγῶνος καί οἱ πολιτικοί ἐκπρόσωποι τοῦ ἀγωνιζόμενου Ἔθνους.

δ. Τά Συντάγματα τῶν Ἐθνικῶν Συνελεύσεων.

ε. Σχέσεις Ἐκκλησίας καί Πολιτείας μέ βάση τά Συντάγματα τῶν Ἐθνικῶν καί τοπικῶν Συνελεύσεων - σύγκριση μέ τά διεθνῶς κρατοῦντα κατά τήν ἐποχή ἐκείνη.

στ. Ἡ ἀναγέννηση τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν στήν Ἑλλάδα κατά τή διάρκεια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως - συνέχειες καί ἀσυνέχειες μέ τό κοινοτικό παρελθόν.

ζ. Ἡ Διχόνοια καί οἱ Ἐμφύλιοι Πόλεμοι κατά τή διάρκεια τοῦ Ἀγῶνος.

η. Τό Σύνταγμα (Πολιτική Διοίκηση) τοῦ Ρήγα Βελεστινλή ὡς πρόδρομος τῶν Συνταγμάτων τῶν Ἐθνικῶν Συνελεύσεων.

Οἱ προτάσεις (ὑπό μορφή περιλήψεων ὄχι ἐκτενέστερων τῶν 250 λέξεων) δέον ὅπως κατατεθοῦν στήν Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος ἕως τήν 15ην Ἀπριλίου 2018, ταχυδρομικῶς, στή διεύθυνση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1 Τ.Κ. 11521) ἢ καί στίς ἠλεκτρονικές διευθύνσεις: bartholomaios antoniou@yahoo.com - politistikitautotita@yahoo.gr

Γιά ὅποιαδήποτε ἄλλη πληροφορία δύνασθε νά ἀπευθύνεσθε στό Γραφεῖο τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, τηλ. 210-72-72214/5 ἢ 6983772240, καί τόν Γραμματέα αὐτῆς Ἀρχιμανδρίτη Βαρθολομαῖο Ἀντωνίου - Τριανταφυλλίδη.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

*Ὁ Συνοδικός Ἑορτασμός
τῆς μνήμης τοῦ Μεγάλου Φωτίου
(6.2.2018)*

«*Ὅταν ὁ κόσμος ἀλλάξει, τότε ἀκριβῶς εἶναι ἡ στιγμή πού πρέπει νά δυναμώσουμε τίς ρίζες μας*» τόνισε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος κατά τήν κοινή σύσκεψη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέ τούς Καθηγητές τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (6.2.2018).

Ὅπως κάθε χρόνο τιμήθηκε στήν Ἱερά Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Φωτίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου, ὁ ὁποῖος εἶναι καί ὁ Προστάτης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἐορτασμός ἄρχισε μέ τή Θεία Λειτουργία. Τό μυστήριο τῆς Θείας εὐχαριστίας τέλεσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί συλλειτουργησαν οἱ Μητροπολίτες Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου κ. Δωρόθεος καί Σισανίου καί Σιατίστης κ. Παῦλος. Παρέστησαν Συνοδικοί Ἱεράρχες καί ἄλλοι Ἀρχιερεῖς. Παρόντες

ἦταν Καθηγητές τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθῆνας καί Θεσσαλονίκης.

Ἀμέσως μετά, πραγματοποιήθηκε στήν αἴθουσα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἡ καθιερωμένη κοινή σύσκεψη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέ τούς Καθηγητές τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν.

Στόν χαιρετισμό του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναφέρθηκε στόν Μεγάλο Φῶτιο λέγοντας μεταξύ ἄλλων πῶς «ὁ σοφός Πατριάρχης ἀνήκει στίς πατερικές προσωπικότητες οἱ ὁποῖες προσδιόρισαν τό περιεχόμενο τῆς ἱστορίας κατά τρόπο μοναδικό. Πολύ λίγοι εἶχαν τήν εὐκαιρία καί τή χάρη νά προσφέρουν μία τόσο ἀκμαία ἀκτινοβολία τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος. Ἡ πατριαρχία του ἐγκαινίασε παραλλήλως νέα δημιουργική περίοδο στίς τέχνες καί τά γράμματα, γνωστή ὡς Μακεδονική Ἀναγέννηση. Στοιχεῖα τοῦ κλασικοῦ πνεύματος, τά φῶτα καί τά ἀγαθά τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητας, ἀναβιώνονται ἰδωμένα μέ τήν πνευματικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας καί ὀδηγοῦν σέ μία χρυσή τομή ἡ ὁποία καταργεῖ τή ρήξη τῆς εἰκονοματικῆς κρίσης».

Σέ ἄλλο σημεῖο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναρωτήθηκε «κατά πόσο ἡ μνήμη καί τά διδάγματα τοῦ τιμωμένου ἁγίου πατρός δύνανται νά ἐμπνεύσουν καί νά καθοδηγήσουν τά ἔργα μας;» καί ἐπισήμανε: «Συλλογίζομαι ὅτι τό ζητούμενο εἶναι ὁ λόγος καί ἡ στάση μας ὡς Ποιμένων καί Καθηγητῶν νά μὴν περιορισθεῖ σέ διαπιστώσεις, ἀλλά νά ἀναδυθεῖ ὁ τρόπος γιά δημιουργία, ἀνάκαμψη, διόρθωση, θεμελίωση στίς σύγχρονες κατευθύνσεις τῆς παιδείας καί τῆς ποιμαντικῆς μας».

Ὑπογράμμισε ἐπίσης ὅτι «στίς μέρες μας, πού διαθέτουμε τά πληρέστερα μέσα γιά νά γίνει ἡ παιδεία καλύτερη, ἐπικρατεῖ παραδόξως ἀπερίγραπτη πνευματική ἔνδεια, ἡ ὁποία διευρύνει τά ὑπαρξιακά ἀδιέξοδα. Ἡ ὅλη προβληματική γύρω ἀπό τό μάθημα τῶν Θεραπευτικῶν καί τά νέα προγράμματα ἀποτυπώνει αὐτήν ἀκριβῶς τήν πραγματικότητα. Ἐνδιαφέρει περισσότερο ἡ παρῶση ἐτερόκλητων πληροφοριῶν ἐν εἴδει διδασκάλων ἰσοῦ αἰωρούμενου σέ τόπο χωρῆς ἔδαφος, παρᾶ ἡ σημασία τους, ἡ ὁποία ἐκ φύσεως ἐγκεῖται στό βάθος τῶν πραγμάτων. Ἡ γνώμη μας εἶναι ὅτι ὅταν ὁ κόσμος ἀλλάξει, τότε ἀκριβῶς

εἶναι ἡ στιγμή πού πρέπει νά δυναμώσουμε τίς ρίζες μας. Ὅταν οἱ ρίζες εἶναι δυνατές, θά μεταδώσουν ζωή, θά θρέψουν νέους καρπούς πού θά ἀνανεώσουν τό πρόσωπο τῆς γῆς».

Στόν ἐφετινὸ ἐορτασμό ὁμιλητῆς ἦταν ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Περσελῆς, Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μέ θέμα: «Βυζαντινὴ Παιδεία, Ἁγιος Φῶτιος καί Νεοελληνικὴ Σχολικὴ Θεραπευτικὴ Ἀγωγή. Ἀλλοαναίχουμενες ἢ ἀλλοσυμπληρούμενες ἀφηγήσεις;».

Στήν εἰσήγησή του ἀνέπτυξε μέ ὑποδειγματικὴ πληρότητα τό ἐνδιαφέρον θέμα του, τονίζοντας τή σημασία τῆς οἰκογενειακῆς καταγωγῆς καί τῆς μόρφωσης πού ἔτυχε ὁ Ἁγιος Φῶτιος στήν πρωτεύουσα τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, τήν Κωνσταντινούπολη. Ὁ ἔνατος αἰῶνας ὑπῆρξε ὁ αἰῶνας τῆς ἀναβίωσης τῶν ἑλληνικῶν καί χριστιανικῶν γραμμάτων καί σ' αὐτό συνετέλεσε καί ἡ προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Φωτίου.

Ὁ Ἁγιος Φῶτιος, βαθύς γνώστης τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς κλασικῆς καί ἑλληνιστικῆς παράδοσης καί κληρονομιάς, συνδύασε τή γνώση τῆς ἑλληνικῆς κλασικῆς παιδείας μέ τή χριστιανικὴ εὐαγγελικὴ καί πατερικὴ διδασκαλία καί παράδοση, μέ τέτοιο τρόπο πού ἀποτελέσε σταθμὸ στά γράμματα καί στόν πολιτισμὸ τοῦ Βυζαντίου. Τά πολλαπλά μορφωτικά προσόντα του ὁ Ἁγιος Φῶτιος ἀνέδειξε κατά τίς δύο περιόδους πατριαρχίας του στόν πατριαρχικὸ θρόνο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως (858-869 καί 877-886). Τά διασωθέντα συγγράμματά του (Μυριόβιβλος, Λεξικό, Ἀμφιλόχεια, κ.ἄ.) καί οἱ ἐπιστολές καί οἱ ὁμιλίες του μαρτυροῦν τή βαθιὰ μόρφωση τοῦ Ἁγίου Φωτίου.

Στή συνέχεια ὁ κ. Περσελῆς ἀναφέρθηκε στά κριτήρια τοῦ μορφωμένου ἀνθρώπου κατά τή Βυζαντινὴ περίοδο καί μέ ποιὸν τρόπο τά κριτήρια αὐτὰ ἐνσαρκώνονται στήν προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Φωτίου. Μέ βάση αὐτὸ τό σκεπτικὸ ἀναφέρθηκε καί στόν ρόλο καί τή λειτουργία τῆς σχολικῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς στό Νεοελληνικὸ κράτος, ἀναλύοντας τό διαφοροτικὸ προσανατολισμὸ πού ὑφίστατο σχετικά μέ τήν ἀγωγή αὐτὴ κατά τὸν 19ο αἰῶνα καί ἐκεῖνον τῆς βυζαντινῆς περιόδου. Τελικὰ ὁ κ. Περσελῆς ἐξήγησε ὅτι οἱ σημε-

ρινές διεθνείς κοινωνικοεκπαιδευτικές συνθήκες εϋνοοῦν τήν υἰοθέτηση τῶν κριτηρίων τοῦ μορφωμένου ἀνθρώπου, ὅπως αὐτά ἀναδείχθηκαν στήν προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Φωτίου καί γι' αὐτό οἱ σημερινοί φορεῖς τῆς σχολικῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς ὀφείλουν νά τά λάβουν σοβαρά ὑπ' ὄψιν τους.

Κατακλείοντας τήν εἰσήγησή του, ὁ κ. Περσελῆς διατύπωσε ρεαλιστική πρόταση γιά τήν ἀποτελεσματική ἀποστολή τῆς σχολικῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς στό σύγχρονο κόσμο.

Ἀμέσως μετά ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναφέρθηκε στίς ἐπιδράσεις στόν χῶρο τῆς Παιδείας καί τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν καί ἐπισήμανε ὅτι «ὁ Καπποδίστριας εἶχε δηλώσει ὅτι ἡ ἐκπαίδευση δέν μπορεῖ νά χωρίσει ἀπό τά ἐκκλησιαστικά θέματα. Οἱ δύο αὐτοί τομεῖς τροφοδοτοῦνται ἀπό τήν ἴδια πηγή, τῶν φώτων. Ἀργότερα, διακρίναμε τήν Ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ στό κέντρο, πλάι τό σχολεῖο καί λίγο πῶς πέρα ἡ Κοινότητα. Κάτι πού συναντᾶμε συχνά στό ἐξωτερικό. Σήμερα, ὅμως, καί γιά λόγους δομικούς, ἀλλά καί γιά λόγους ἰδεολογίας βλέπουμε τό Σχολεῖο μακριά ἀπό τήν Ἐκκλησία. Καί αὐτό εἶναι ἕνα θέμα πού μᾶς ἀπασχολεῖ». Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναφέρθηκε ἀκόμη στήν περίοδο τῆς Βαυαροκρατίας, ὅπου οἱ ἱεροκήρυκες δέν διορίζονταν ἀπό τή Σύνοδο καί τήν Ἐκκλησία, ἀλλά ἀπό τά Ἀνάκτορα καί δέν τοῦς ἐπιτρεπόταν νά λειτουργοῦν, παρὰ μόνο νά κηρύττουν. «Τό πρόβλημα πού ἀντιμετωπίζουμε σήμερα δέν εἶναι καινούργιο, εἶναι ἡ ἐξέλιξη τῶν πραγμάτων» σημείωσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί συμπλήρωσε «ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού δέν θέλουν νά ἀκούσουν γιά τόν Μεγάλο Φῶτιο καί δέν τοῦς ἐνδιαφέρει αὐτή ἡ ἐκπαίδευση. Πῶς θά πιάσω ἐγώ αὐτά τά παιδιά νά ἀκούσουν τά διδάγματα τοῦ Ἁγίου Φωτίου; Πρέπει νά γίνει προσπάθεια, ἀλλά σέ βάσεις καλές καί ὄχι μέ τή βία. Διότι ὁ Χριστιανισμός ποτέ δέν ἐπεβλήθη διά τῆς βίας καί ὅταν ἐπεβλήθη τό πλήρως πολύ ἀκριβά».

Ὁλοκληρώνοντας τήν ὁμιλία του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσήμανε ὅτι ἡ εἰσήγηση τοῦ κ. Καθηγητοῦ μᾶς δίνει τήν ἀφορμή νά δοῦμε τήν πορεία τῆς ἐκπαίδευσης καί τά πράγματα χωρίς ἰδιοτέλεια καί προκαταλήψεις, ἀλλά μέ εἰλικρίνεια. «Ἡ ἰδιοτέλεια ἔχει μπεῖ κατά τέτοιο τρόπο σαφῆ, δυ-

νατό, στά σημερινά γεγονότα τῶν Θρησκευτικῶν πού ἔχουν καταλήξει πολλοί ἀπό μᾶς πού συζητᾶμε, ὅτι τά θρησκευτικά δέν εἶναι θέμα τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι θέμα προσώπων πού ὁ καθένας θέλει μέσα ἀπό ἐκεῖ νά ἀναμειχθεῖ, νά ἐπιβληθεῖ, νά πάρει τήν θέση πού τήν διεκδικεῖ κάποιος ἄλλος. Ἄν δέν τά δοῦμε μέ ἀντικειμενικότητα θά παιδευόμαστε πολύ καιρό ἀκόμη καί θά μαλώνομε γιά τό τί θά ἀποφασίσουμε».

Στή συνέχεια διεξήχθη συζήτηση μεταξύ τῶν παρισταμένων καί τοποθετήθηκαν Ἱεράρχες, ἀλλά καί Καθηγητές.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Ὁ Μακαριώτατος στήν Ἡμερίδα τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως

Παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου πραγματοποιήθηκε τό ἀπόγευμα τῆς 5.2.2018 στό Πολιτιστικό Κέντρο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡ Ἡμερίδα τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ι.Α.Α. μέ τίτλο «Ἀνάπτυξη ἱκανοτήτων ἀνθρώπινου δυναμικοῦ σέ ὑπηρεσίες κοινωνικῆς πρόνοιας μέ ἔμφαση στίς δομές τῆς Ἐκκλησίας».

Παρέστησαν ἐπίσης οἱ Μητροπολίτες Θεσσαλονικῶν Ἰωάννης, Βελεστίνου Δαμασκηνός, Παρναξίας Καλλίνικος, Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροπόλεως Ἀθηναγόρας, Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας Γαβριήλ, ὁ Διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμόρφωσης Πρωτοπρεσβύτερος Ἀδαμάντιος Αὐγουστίδης, ὁ Ἀναπληρωτής Διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος Ἀρχιμανδρίτης Θεολόγος Ἀλεξανδράκης, κληρικοί καί λαϊκοί. Τόν Ἀρχιεπίσκοπο συνόδευε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμανδρίτης Συμεών Βολιώτης.

Στόν χαιρετισμό του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναφέρθηκε στό σημαντικό ἔργο πού ἐπιτελεῖται στό Ἰδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμόρφωσης ἐπισημαίνοντας πῶς ὅταν κάποια οἰκογένεια ἀντιμετωπίζει πρόβλημα, καί κυρίως στήν ἐπαρχία, ὁ πρῶτος πού θά τό μάθει εἶναι ὁ ἱερέας τῆς ἐνορίας. «Σέ αὐτόν θά καταφύγουν καί ἐκεῖνος μέ τίς δικές του δυνατότητες θά προσπαθήσει νά δώσει λύσεις»

τόνισε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί ἀναφέρθηκε στήν ἀνάγκη ὑπαρξῆς ποιμαντικῆς ἐπιμόρφωσης, γιά νά ἀντιμετωπίζονται καλύτερα τά ὅποια ζητήματα καί μίλησε γιά τό ἔργο τοῦ π. Ἀδαμαντίου καί τή συμβολή του. Ἐκανε λόγο ἐπίσης γιά τήν ἀνάγκη νά συνεχίσει ὁ ποιμαντικός τρόπος καί ἡ διακονία αὐτή καί ἔκανε σύντομη ἀναφορά στήν ἱστορία δημιουργίας τοῦ Ἰδρύματος καί στήν πρόοδό του.

Στήν συνέχεια χαιρετισμό ἀπύθυνε ὁ Γενικός Γραμματέας Θρησκευμάτων κ. Γεώργιος Καλαντζῆς, ὁ ὁποῖος μεταξύ ἄλλων τόνισε ὅτι «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι μία μεγάλη Ἐκκλησία μέ πολύ σημαντική ἱστορική ἀποστολή πού ξεπερνᾷ τά ὅρια τῆς χώρας. Ἐγγυᾶται τήν πορεία στό χρόνο καί στό μέλλον». Ἀναφέρθηκε ἐπίσης στό σημαντικό καί πολυσιχιδές ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Ἀμέσως μετά ὁ Γενικός Διευθυντής τῆς Ὁρθόδοξης Ἀκαδημίας Κρήτης, Δρ. Κωνσταντῖνος Β. Ζορμπᾶς μίλησε γιά τήν συνεργασία τῆς Ἀκαδημίας μέ τό Ἰδρυμα, δίνοντας τήν εὐκαιρία σέ πολλούς ἱερεῖς ἀπό τήν Κρήτη νά συμμετάσχουν στά σεμινάρια. Χαιρετισμό ἀπύθυνε καί ὁ Καθηγητής τῶν ΑΤΕΙ κ. Γαβριήλ Ἀμίτσος. Ἀναγνώσθηκε ἀκόμη ἐπιστολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εἰρηναίου μέ εὐχές γιά τήν ἐπιτυχία τῆς Ἡμερίδας.

Ἀργότερα πραγματοποιήθηκε ἡ Εἰσήγηση μέ θέμα: «Ἡ πορεία τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως» ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητρο-

πολίτη Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως, κ. Ἀθηναγόρα, Ἀναπληρωτή Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ι.Π.Ε. καί στήν συνέχεια ἡ Εἰσήγηση μέ θέμα: «Ἡ ἐπιμόρφωση τῶν κληρικῶν καί λαϊκῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας. Παρόν καί μέλλον», ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, Μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ι.Π.Ε. - Παρουσίαση τῆς Πράξης «Ἀνάπτυξη Ἰκανοτήτων Ἀνθρώπινου Δυναμικοῦ σέ Ὑπηρεσίες Κοινωνικῆς Πρόνοιας μέ Ἐμφαση στίς Δομές τῆς Ἐκκλησίας» μέ κωδ. ΟΠΣ (ΜΙΣ) 5004190 τοῦ Ἐπιχειρησιακοῦ Προγράμματος «Ἀνάπτυξη Ἀνθρώπινου Δυναμικοῦ Ἐκπαίδευση καί Διά Βίου Μάθηση» ἀπό τόν κ. Κωνσταντῖνο Καλτσᾶ, Ἐπιστημονικό Σύμβουλο τοῦ Ι.Π.Ε.

Ἡ ἴδρυση καί λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) ἀπό τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν πρῖν ἀπό ὀκτώ χρόνια ἦλθε νά καλύψει ἐπιτακτική ἀνάγκη, ἕνα ζωτικό αἶτημα τῶν καιρῶν μας, τήν ἐπιμόρφωση τῶν κληρικῶν καί λαϊκῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Τό Ι.Π.Ε. ἀποτελεῖ αὐτοτελές Ἐκκλησιαστικό Νομικό Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τό ὁποῖο ἔχει ὡς σκοπό νά ἀξιοποιήσει, στό πλαίσιο τῆς ἐκπαίδευσης ἐνηλίκων, τή μεθοδολογία τῆς διά βίου μάθησης, ἐκπαίδευσης καί κατάρτισης, μέ στόχο τήν ἀναβάθμιση τῶν γνώσεων, καί τῶν δεξιοτήτων ὅλων ὅσοι (κληρικοί, στελέχη, συνεργάτες, ἐθελοντές, κ.λπ.) ἐμπλέκονται στήν ἄσκηση τῆς ποιμαντικῆς.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον

*Ἀνακοινωθέν γιά τήν ἐκλογή
τῶν Μητροπολιτῶν Σύμης καί Σικάγου*

Συνήλθεν, ὑπό τήν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος εἰς τήν τακτικήν συνεδρίαν αὐτῆς τήν Τετάρτην, 7ην Φεβρουαρίου 2018, πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐν τῇ ἡμεροσίᾳ διατάξει ἀναγεγραμμένων θεμάτων.

Κατά τήν συνεδρίαν ταύτην, προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ψήφων κανονικῶν γενομένων ὑπό τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ἐξελέγησαν παμψηφεῖ ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Πίτσις, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κώου καί Νισύρου, Μητροπολίτης Σύμης, καί ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ναθαναήλ Συμεωνίδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, Μητροπολίτης Σικάγου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιερατείας
τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου

Ἐκκλησία τῆς Κύπρου

*Συλλείτουργο καί Κληρικολαϊκή Συνέλευση
μέ τήν ἐδκαιρία τῆς συμπλήρωσης 40 ἐτῶν
Ἀρχιερατείας τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
Κύπρου*

«Στήν Ἐκκλησία ὅταν γίνονται ἑορταστικές ἐκδηλώσεις αὐτῆς τῆς μορφῆς, δέν ἀποσκοποῦν ἀπλῶς στό νά τιμηθεῖ ἓνα ἐκκλησιαστικό πρόσωπο, ὅσο ψηλά καί ἂν βρίσκεται στήν ἱεραρχία, ἀλλά ἔχει ἐδρότερες ἐκκλησιαστικές διαστάσεις. Μέ αὐτά τά δεδομένα ὁ διαχρονικός ρόλος τοῦ προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἦταν καί παραμένει πάντοτε σημαντικός τόσο στή διαμόρφωση τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ὅσο καί στήν πορεία τοῦ Ἔθνους μας».

Στό ἀνωτέρω σημείωμα περικλείεται τό ὅλο νόημα τῶν ἐκδηλώσεων πού ἔλαβαν χώρα τήν Κυριακή 25 Φεβρουαρίου 2018, πρὸς τιμὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου κ. Χρυσόστομου, μέ τήν ἐδκαιρία τῆς συμπληρώσεως σαράντα ἐτῶν ἐδκαίρου Ἀρχιερατείας.

Ἦταν 25 Φεβρουαρίου τό 1978 πού ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἐξέλεξε διά βοῆς Μητροπολίτη Πάφου, σέ διαδοχή τοῦ ἀπό Πάφου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Α', τόν Ἠγούμενο τῆς Ἱερᾶς Βασιλικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου Ἀρχιμανδρίτη Χρυσόστομο.

Γιά τόν ἑορτασμό αὐτοῦ τοῦ ἱστορικοῦ σταθμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἔφθασαν στή νῆσο οἱ Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι τῶν Παλαιφάτων Πατριαρχεῖων Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρος καί Ἀντιοχείας καί πάσης Ἀνατολῆς κ. Ἰωάννης τήν Παρασκευή 23 Φεβρουαρίου 2018. Ἐπίσης ἔφθασαν τό Σάββατο 24 Φεβρουαρίου καί οἱ ἐκπρόσωποι τῶν κατά τόπους ἀδελφῶν. Τήν Κυριακή 25 Φεβρουαρίου 2018 τό πρωί τελέστηκε Πανορθόδοξο Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο στόν Ἱερό Ναό τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας στόν Στρόβολο. Ἐπικεφαλῆς τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Συλλείτουργου ἦταν οἱ Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καί Κύπρου, ἐπίσης συμμετεῖχαν ὁ Σεβασμιώτατος ἐκπρόσωπος τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, Μητροπολίτης Βουούλων κ. Παντελεήμων, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Σμολένσκ κ. Ἰσίδωρος (Πατριαρχείου Μόσχας), Dabar - Bosna κ. Χρυσόστομος (Πατριαρχείου Σερβίας), Τιργοβιστίου κ. Νήφων (Πατριαρχείου Ρουμανίας), Βράτσης κ. Γρηγόριος (Πατριαρχείου Βουλγαρίας), Χόνι κ. Σάββας (Πατριαρχείου Γεωργίας), Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος (Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος), Βροτσλάβ κ. Γεώργιος (Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας), Βερατί-

ου κ. Ἰγνάτιος (Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας), Μιχαλόβτσε κ. Γεώργιος (Ἐκκλησίας τῆς Τσεχίας καί Σλοβακίας) καί οἱ Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Στίς 5.00 τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, παρουσία τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Νίκου Ἀναστασιάδη, πραγματοποιήθηκε Κληρικολαϊκή Συνέλευση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, μέ τή συμμετοχή τῶν ἐκπροσώπων τῶν κατά τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, στόν Ἱερό Ναό τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας στόν Στρόβολο.

Ἡ Κληρικολαϊκή Συνέλευση ξεκίνησε μέ ἐκκλησιαστικούς ὕμνους ἀπό τόν Βυζαντινὸ Χορὸ Ἱεροψαλιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ὑπὸ τῆ διεύθυνση τοῦ κ. Ἄριστου Θουκυδίδη καί προσφώνηση ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπὸ τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεώργιο.

Ἐκφωνήθηκαν Χαιρετισμοί ἀπὸ τοὺς Μακαριωτάτους Πατριάρχες Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρο καί Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννη. Ἀκολούθως, χαιρέτησε τῆ Κληρικολαϊκή Συνέλευση ὁ Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Νίκος Ἀναστασιάδης. Ἀνεγνώσθη Μήνυμα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.

Στὴ συνέχεια μίλησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος, μέ θέμα: «Τὸ διαχρονικὸ μου ὄραμα γιὰ τὴν πορεία τῆς Ἐκ-

κλησίας στὸν σύγχρονο κόσμο». Ὁ Μακαριώτατος κατέθεσε τὸ ἀπόσταγμα τῆς ἐμπειρίας του διαχρονικά μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἀπὸ ἀπλὸς δόκιμος μοναχὸς μέχρι τὴν πρωθιεραρχικὴ θέση τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Κατόπιν, μίλησε ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος μέ θέμα: «Τὸ Αὐτοκέφαλον καί ἡ συνοδικότητα τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Διαχρονικὲς Ἐκκλησιαστικὲς καί Πολιτικὲς Διαστάσεις τῶν προνομίων τοῦ Προκαθημένου αὐτῆς». Ὁ Μητροπολίτης Κωνσταντίας κατέθεσε τὴν πορεία 2.000 ἐτῶν, τόσο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ὅσο καί τῶν Προκαθημένων της, μέσα ἀπὸ τεκμηριωμένα ἱστορικὰ δεδομένα.

Ἀκολούθως, ἡ πορεία τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνέλευσης ἔλαβε μία ἰδιαίτερη μορφή. Ἐγινε εἰδικὴ ἀναφορὰ στὸν φάρο τῆς ὀρθοδοξίας πού εἶναι ὁ Μοναχισμὸς. Μίλησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρου τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἐλισσαῖος, μέ θέμα: «Ὁ Ὁρθόδοξος Μοναχισμὸς στὸν σύγχρονο κόσμο». Μέ σύντομες παρεμβάσεις ἀπὸ τὴν Ὁσιολογιώτατη Ἡγουμένη Προδρόμη Μοναχὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἡρακλείδου καί τόν Πανοσιολογιώτατο Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προοδιτίσης Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἀθανάσιο, δόθηκε ἡ διάσταση καί ἡ διαχρονικὴ ἀξία τοῦ Ὁρθόδοξου Μοναχισμοῦ στὴν Κύπρο.